

சென்மொழி

தனித்தமிழ்
இலக்கியத்திங்கலிதழ்

தமிழா, எப்படி ...?

என்னபடி மக்களெல்லாம் எதிர்த்தாலும்,
தமிழ்நாட்டில் இந்தியைத்தாம்
சொன்னபடி புகுத்துவதே முதற்படியாய்
வடநாட்டார் கொண்டு விட்டார்!
அன்னபடி நடந்திடவே அமைச்சரெல்லா
அடிப்படிந்தார்! தமிழா, இன்னும்
இன்னபடி நீ கிடந்தால் எப்படித்தான்
மேற்படியை எட்டு வாயோ?

— * —

கார்த்திகை. தி. பி. 1994.

50 காசு

தென்மொழி

இலக்கிய இதழ்

'கெஞ்சுவதில்லை பிறர்பால்! அவர்செய் கேட்டினுக்கும்
அஞ்சுவதில்லை; மொழியையும் நாட்டையும் ஆளாமல்
துஞ்சுவதில்லை' எனவே தமிழர் தோளெழுந்தால்,
எஞ்சுவதில்லை புணியில் எவரும் எதிரின்றே!

கடலூர் - 2

சிறப்பாசிரியர்
புலவ, பண்டித
ஞா. தேவநேயப்
பாவாணர்

பொறுப்பாசிரியர்
பெருஞ்சித்திரன்

உறுப்பாசிரியர்
ம. இலெ. தங்கப்பா
மு. சாத்தையா
செம்பியன்

சுவடி 1. | தி. பி. 1994 கார்த்திகை (1963-நவம்பர்) | ஓலை 10.

தமிழ் காக்க இணைவீர்!

பெற்ற தமிழ்நாட்டைப் பேண மறந்தவர்க்கும்,
உற்ற தமிழ்மகர்க்குச் செந்தமிழ்ப்பால் ஊட்டாமல்
இந்தியெனும் நஞ்சை இசைந்தூட்ட எண்ணுவர்க்கும்
முந்தைச் சிலம்பெடுத்து மொய்ப்புகழைத் தாம்சுறி
'விந்தை'த் தமிழரசு வேண்டுமெனச் சாற்றுவர்க்கும்,
'வந்தித் திரவிடத்தில் வாழ்வெடுத்த ஆரியர்கள்,
வட்டிக் கடையால் தமிழர் வளஞ்சுரண்டிக்
கொட்டிக் கொடுபோகும் கொள்லைப் பணியாக்கள்,
தம்மை விரட்டித் தனித்த திரவிடத்தை
எம்மைக் கொடுத்தும் இனிமீட்பேன்'-என்றுரைத்தே,
இற்றைத் தமிழ்நாடே வேண்டிடுவேன் என்பார்க்கும்,
அற்றை வரலாற் றழிவால் இனிப்பொருந்தா
வெற்றுத் திரவிடத்தின் வேட்கை மறவாமல்
ஒற்றைத் தனிக்காலால் நின்றே உயிர்செகுத்தே,
இற்றைக்குக் கொள்கை உரத்தை இடையூழ்த்து
'மற்றைப் படியெதுவும் மாநில்லை' என்றுரைக்கும்
செந்தமிழ் நாட்டுப் பெருங்கழகஞ் சேர்வார்க்கும்,
எந்தமிழ்த் தேசியமே யாம்கேட்போம் என்பார்க்கும்,

உரிமை, வெளியீடு
தாமரை, உலக முதல்வி

யித்திரா அச்சகம்
திருப்பாதிரிப்புலியூர்

தனி இதழ்
50 காசு

சாதி, சமயங்கள் சாற்றுகின்ற பொய்க்கூற்றை
 ஒதி உணர்த்திப் பகுத்தறிவை ஊட்டுதற்குத்
 தன்மதிப்பை நாட்டுந் தனிக்கட்சி கண்டவர்க்கும்,
 என்மதிப்புப் பெற்றாலும் ஏழைத் தொழிலாளர்
 தாம்மதிப்புக் கொள்நாளே தாமயரும் நாளென்றே,
 ஏமப் பொதுவுடைமை வேண்டிடுவோம் என்பார்க்கும்
 முற்றத் தெளிந்து முடிந்த துணிபுடன்யாம்
 உற்ற இறுதிமொழி ஒன்றை உரைத்திடுவோம்!
 கற்றுத் தெளிந்தவரே, காணுங் கருத்தறிந்து
 சற்றும் பொருத்தமில்லை என்னின் சரிப்படுத்திக்
 கூறுவீர் ஆயினுங்கள் கூற்றை உடனேற்று
 மாறுவோம்; உங்கள் அருளை மதித்திடுவோம்!
 பேரளவில் அல்லால் பெருங்கொள்கை என்றமைந்த
 வேரளவில் உங்கட்குள் வேற்றுமைகள் இல்லையென்போம்.
 ஒன்றிரண்டு கூறிடிலும் உங்கள் வழிமுறையில்-
 சென்றுகொண் டுள்ள திசைவழியில் தாமிருக்கும்.
 'ஊர்திருத்த வேண்டும்; தமிழர் உயவேண்டும்;
 ஏர்திருத்த வேண்டும்; இலரிசையா கல்வேண்டும்;
 கூட்டுறவே வேண்டும்; குலமழிய வேண்டுமெனும்
 நாட்டுதலம் பேணுகின்ற நல்லபல நோக்கமாஞ்
 சீர்திருத்தக் கூற்றில் சிறுதிருத்தங் கூட, இல்லை!
 பேர்திருத்திக் கொண்டால் பிறக்கும் பெருங்கட்சி!
 செந்தமிழ்த்தாய்க் கென்றும் சிறுமை நினையீர்கள்.
 சொந்தத் தமிழ்நாட்டார் சோற்றுக்குத் திண்டாட
 வந்தார் வழிப்பறிக்க, வாய்முட மாட்டீர்கள்!
 நொந்தார் தமிழரெனின் நோகுமுங்கள் உள்ளங்கள்!
 மாரு திருக்குமுங்கள் போக்கால், மதியாமல்,
 வேரூர் படையெடுப்பின் வேற்றுமைகள் தாமறப்பீர்.
 உங்கள் உடலில் உயிரில் தமிழ்க்குருதி
 பொங்கி வழியும் புலனறிவோம்! நற்றலைவீர்!
 செந்தமிழைப் பேசும் திருவாயும், நேர்நெஞ்சும்
 எந்தமிழர் சொத்தென்று யாமறிவோம்; ஆனாலும்
 இற்றைக் கிருக்கும் இழிநிலையை எண்ணிடிவோ
 வெற்றுப் பெருமைகளாய் நம்பெருமை வீழ்ந்தொழியும்!
 கற்றார் உளக்கொதிப்பால் சொல்லைக் கனலாக்கிச்
 சற்றே விரிக்கின்றோம்; சால்பின் செவிமடுப்பீர்;
 உற்றுற்றுப் பார்த்தாலும் உள்ளம் உவப்பதுபோல்.

நெற்றுப் பயிராய் நினைவு முதிர்வதுபோல்
 செந்தமிழ் நாட்டில் செழுமை துளியுமில்லை;
 எந்தமிழர் முன்னேற்றம் என்பதெல்லாம் வெற்றுரையே!
 நெய்யில் பொறித்த நிலாப்போலும் அப்பளத்தைக்
 கைதாழத் தூக்கிக் கனமென்று சொல்வதுபோல்
 மெய்யாய் உரைக்கின்ற மேலான பொய்யுரையே!
 'உய்யாமல் இல்லையா' என்பீரேல், உண்டுண்டு;
 பொய்யில், புரட்டிவிழி 'சாதி'ப் பொருமல்களில்,
 வெய்யக் கொடுமைகளில் கொள்ளை விளைவுண்டு!
 மெய்யூட்டம் செய்துகொள, மேனி பளபளக்கக்
 கையூட்டு வாங்கும் கணக்கிலே முன்னேற்றம்!
 பொல்லார் பெரும்பணத்தால் போராடி வெல்வதல்லால்,
 இல்லார்க்கிங் கில்லையறம் என்பதிலே முன்னேற்றம்!
 வாரிக் கொடுத்த வரிப்பணத்தால் வாங்கிவைத்த
 சார்கருவி, ஊசி, குளிகை, மருந்துகளை
 ஏழைகட்குத் தாராமல் இல்லம் எடுத்தேகிக்
 கூழைப் பொருள்பறித்துக் கொள்வதிலே முன்னேற்றம்!
 பெண்டிரொடு பிள்ளை பிரிந்து வகையென்றி
 உண்டிக் கடையில் உடலை அடகுவைக்கும்
 போக்கில்லார் தம்வயிற்றுப் போக்கறிந்தும் சுண்ணச்சோ
 ருக்கிப் படைக்கும் அற(!)வழியில் முன்னேற்றம்!
 பள்ளியிலே போடும் பகலுணவுக் காம்பொருளைக்
 கொள்ளையிட்டுப் போகின்ற கூட்டுறவில் முன்னேற்றம்!
 காசைப் பறித்திடவே, கண்டபடி பாட்டெழுதி
 ஓசைக் கருவிகளின் ஓலங்கள் தம்மிடையில்,
 முத்துப்பல் காட்டி, முகங்காட்டி, மெய்காட்டித்
 தித்தித்தோம் தித்தித்தோம் என்று தெருக்கூத்தில்
 ஆடுதல்போல் பெண்களையும் ஆண்களையும் ஆடவைக்கும்
 நாடகத்தில், வண்ணத் திரைப்படத்தில் முன்னேற்றம்!
 மேவுகின்ற கல்விப் பெருந்துறையில், மேலாண்மைக்
 காவல் துறையில், தீங் கள்ளமது வீற்பனையில்,
 மெய்யாய்க் கொழுப்புருக்கி வெண்ணெய் துளிகலந்து
 நெய்யென்று கூறிவிற்கும் நேர்மை(!)சேர் வாணிகத்தில்,
 நோயின் பெருக்கத்தில், போலி நடப்புகளில்,
 கோயில் மடங்களெனும் நற்பெயரால் கொள்ளையிடும்
 நல்லதிருக் கூட்டத்தில், நாளும் நடக்கின்ற
 வல்லபெருஞ் சொற்பொழிவில், மாய மயக்குகள்சேர்

அங்காடிக் கடையில் அமைச்சவையில் என்றபடி
 எங்கெங்குக் கண்டாலும் எந்தமிழர் முன்னேற்றம்!
 என்சொல்வோம்! எவ்வா றெடுத்திங் கெழுதிடுவோம்?
 புன்மைமிகக் புன்மை! புகலறியாப் புன்மையே!
 இற்றை நடவடிக்கை என்னும் கடைத்தெருவை
 முற்றும் அறிந்து முடிச்சவிழ்த்து வாழ்பவனே,
 முன்னேற்றம் என்ற முழுப்பொய்யை முன்னவிழ்ப்பான்!
 இன்ன வழியறியார் எம்போல்வார் துன்புறுவார்!
 போனதெல்லாம் போகத் தமிழர் புறம்பழிக்க
 ஆன மொழித்துறையில் இற்றை அழல்சேர்த்தார்!
 வெந்தயத்தை ஆட்டி விளக்கெண்ணெய் சேர்த்ததுபோல்
 இந்தியமாம், பாரதமாம் - என்றார் பொறுத்திருந்தோம்!
 செந்தீயால் புண்ணாக்கி வாள்கொண்டு சீண்டுதல்போல்
 இந்தியத்தால் சுட்டபுண்ணை 'இந்தி'யினால் சீண்டிவிட்டார்!
 நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்; இந்த நிலவுலகில்
 தாங்கற் கரிதான தொல்லை பலவரினும்
 தாய்மொழியை மாளவிட்டுத் தாம்வாழ்ந்த மக்களில்லை!
 வாய்மொழிபோய் ஏட்டில் வரையும் வழக்கம்போய்ச்
 சாக்காடு போன சமற்கிருதத் தைக்கூட
 நோக்காடு நீக்கிக் கொணர்ந்ததிறன் நோக்கிருவீர்!
 இஃதிப் படியிருக்க 'இந்திபடி' என்கின்றார்.
 எஃதெப் படியெனினும் இந்தி படிப்பதுதான்
 முன்னேற்றப் படியின் முதல்படியாம்! சான்றவரீர்!
 நன்னர் உயர்பண்பால் ஓங்குதமிழ் நங்கைமீர்!
 பாவெடுத்தே ஊட்டிப் பருகுங்கால் செந்தமிழ்செய்
 நூவெடுத்துக் கற்பித்த அன்னை நெடுங்குலத்தீர்!
 மாவெடுத்த வண்டுவிழி கொண்டு தமிழ்மணக்கும்
 பாவெடுத்த முத்தமிழைப் பாகாய்ச் செவிபிழியும்,
 செந்தமிழ் நாட்டுச் சிறுவர் சிறுமியரே!
 இந்திபடி என்கின்றார்! இந்தியத்தை ஆளவந்தார்!
 முன்னர் அரசடிமை! இக்கால் மொழியடிமை!
 பின்னர் வழியடிமை! என்றும்நாம் பேரடிமை!
 எந்தமிழில் இல்லாத-ஆங்கிலத்தால் ஏலாத
 எந்தவொரு சொல்லைப், பொருளை இவ் 'விந்தி'யென்னும்
 புன்மைக் கலவை மொழிபுகலும் யாமறியோம்!
 வன்மை உரநெஞ்சும் செந்நாவும் கொண்டுரைப்போம்!
 ஒற்றைத் தனித்தமிழன் உள்ளவரை, யாம்கற்ற

அற்றைத் தமிழின் அகரமுதல் உள்ளவரை-
 தாயின் மடியிறுத்தி ஆகத் தணைத்துவந்து
 வாயின் அமிழ்தும், வளர்நெஞ்சில் முத்தமிழும்
 ஊட்டியவள் எண்ணம்எம் உள்ளத்தே உள்ளவரை
 மூட்டியதோர் நல்லுணர்வெம் மூச்சில் இயங்குவரை-
 அன்னை தமிழின் அரியணையில் இந்தியெனும்
 பின்னை முகடியாம் பேதைக் கிடமளியோம்!
 ஓரிரண்டு கொள்கை உடும்புப் பிடியாலே
 ஊரிரண்டு பண்ணி ஒருநூறு தோற்றமாய்க்
 காட்சிதரும் கட்சித் தலைவர்களே! உங்கட்கும்,
 மீட்சியற்றுச் சாகும் தமிழர்க்கும் மீண்டுரைப்போம்:
 அன்னை மொழிவீழ்ச்சி அவ்வினத்தின் வீழ்ச்சி; இதை
 முன்னை வரலாறு மெய்ப்பிக்கும்; முத்தமிழீர்!
 தாய்மொழிக்குக் காப்புரிமை வாங்காத் தகைமையால்
 வாய்மொழிக்குப் பூட்டிட்டார் என்னும் வரலாறே
 ஈழத்தில் இக்கால் இருக்குநிலை! செந்தமிழீர்!
 வாழ்த்தான் வேண்டுமெனில் நந்தமிழ்க்கு வாழ்வளிப்பீர்!
 இன்றேல் தமிழர் இனமழிவ தெஃகுறுதி!
 நன்றே அறிகுவீர்! நாளை அழிந்தொழிவீர்!
 இந்திமொழிக் கென்றும் இடமளியீர்! நல்மறவீர்!
 எந்த நிகழைக் காப்பீர் இணைந்து!

திருவாட்டி. நேயமணி தேவநேயன்

மறைந்தார்:

மொழிப்பெரும் புலவர் திரு. ஞா. தேவநேயப்பாவா
 ணர் அவர்களின் அருமை மனைவியார் திருவாட்டி:
 நேயமணி அம்மையார் ஐப்பசி 10-ஆம்நாள் (27-10-63)
 அன்று, இரவு 11-மணியளவில் திருமென இவ்வுலக
 வாழ்வை நீத்தார் என்பதைத் தமிழ் அன்பர்கட்கு மிகப்
 பெரும் வருத்தத்துடன் கூறிக் கொள்கின்றோம். அன்பும்,
 பண்பும் ஒருங்கே விளங்கப் பெற்றுப், பாவாணர் அவர்
 களின் தனித்தமிழ்ப் போராட்டங்கட்குப் பெருந்துணையாய்
 நின்று ஊக்கமளித்த அப்பெருமாட்டியைப் பிரிந்து,
 கையற்று நிற்கும் பாவாணர் அவர்கட்கும், அன்னையைப்
 பிரிந்து ஆரூத் துயருறும் குழந்தைச் செல்வங்கட்கும், நம்
 ஆற்றாமையைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். தண்டமிழ்த்
 தாயின் அருந்தமிழ் மகனாய் பாவாணர்க் கேற்பட்ட இப்
 பேரிழப்பு ஈடு செய்ய வியலாத தொன்றாகும். -ஆசிரியர்.

தமிழ்த் தொண்டன்.

ம. இலெ. தங்கப்பா.

(கலிநிலைத் துறை)

உண்ணான்; உறங்கான்; நல்லுடை பூணன்; உடல்துன்பம்
எண்ணான்; ஓயான்; இன்னுயிர் போலும் மனையாகை
நண்ணான்; தங்கான்; உள்ளுணர் வாழ்ந்தே திரிகின்றான்
பண்ணார் இன்பச் செந்தமிழ் எண்ணும் பணியோனே!

கற்றைக் குஞ்சி தோகை மறைப்பக் கருந்தாடி.
புற்றைப் போலும் சுற்றி அடர்ப்பப் பொருட்டெண்ணான்
பெற்ற அன்னை எந்தமிழ் சூழும் பகைநீக்கி
முற்றும் வாழ்வே மாப்பணி யாக்கொள் முனைவோனே!

தாயைப் பாரான்; தளிருடல் வற்றித் தளருந்தன்
சேயைப் பாரான்; மனைவினை பாரான்; உடல்போழும்
நோயைப் பாரான்; தாய்மொழி ஆட்சி அமைகாரும்
ஓயப் பாரான் நற்றமிழ் அன்பின் உரவோனே!

ஏசிப் பெற்றோர் உற்றவர் தூற்றும் இழிசொற்கும்
காசைச் சேர்ப்பீர் எனறமும் இல்லாள் விழிநீர்க்கும்
பேசற் கரிதாம் பீழையின் வறுமைப் பெருநோய்க்கும்
ஏசற் றேங்கான்; எந்தமிழ்த் தொண்டில் இணைவோனே!

கந்தல் உடைக்குள் மேனி ஒடுங்கும்; கலைகுஞ்சி
செந்தாழைப்புன் வெஞ்சரு கொக்கும்; செழுங்கண்கள்
பொந்துள் வீழும்; புல்விதழ் காயும்; புயல்நெஞ்சோ
வெந்து புழுங்கும்; தீந்தமிழ்க் கன்றி வெதும்பானே.

எல்கை தீய்த்தார்; இந்தி திணித்தார்; இனலுக்கம்
கொல்லற் கந்தோ இந்தியம் என்றார்; குருடாம்நம்
புல்லர் இசைந்தார்; செந்தமிழ் அன்பிற் புதைந்தானே
வல்லன்; அஞ்சான் தில்லியர்க் கென்றும் வணங்கானே!

குன்றே போலும் வான்பொருள் கோடி குவித்தாலும்
ஒன்றே னும்தன் தாய்மொழித் தொண்டுக் கிழுக்காயின்
துன்றான்; தீப்போல் கொல்நிரப் பேனும் உவந்தேற்பான்
மன்றார் தமிழ்க் குரிமை மறுத்தால் மறல்வானே!

அப்பா என்றே தன்மக வோடி அணைத்தாலும்
தப்பா அன்பால் மார்புற முத்தம் தரலன்றிச்

தமிழ் மொழியில் கலைச் சொல் ஆக்கம்.

—:—

(இது, மொழிப்பெரும் புலவர், திரு. ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் கோவையில் 1958-இல் நடந்த சென்னை மாநிலத் தமிழாசிரியர் மாநாட்டில் ஆற்றிய பொழிவுச் சுருக்கம். காலமும் இடமும் கருதி இதை மீண்டும் இங்கே வெளியிடுகின்றோம். —ஆர்.)

பேராசிரியர்களே! பெருமக்களே! அருமைத் தமிழாசிரியர்களே! இம்மாநாடு இரண்டு நோக்குள்ளது. ஒன்று தமிழ் முன்னேற்றம்; இன்னொன்று தமிழ்ப்புலவர் முன்னேற்றத்தைக் கருதியது. நான் ஏற்றுக்கொண்டது ஒன்றுதான்; வடமொழி தென்மொழிப் போராட்டம். இது குறைந்தது 2000 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது இதிலே நக்கீரர், பரிதிமாற் கலைஞர், மறைமலையடிகள் இவர்களை வழித்துணைவர்களாகக் கருதிக் கொள்கிறேன். போராட்டமானது வெற்றியாகத்தான் முடியுமென்ற நம்பிக்கை எனக்குள்ளது. தமிழாசிரியர் ஏதேனும் சிறிது தமிழ்ப்பற்றுக் காட்டுகிறார் என்றால்—மாணவரிடத்திலே சிறிது தமிழ்ப்பற்று ஊட்டுகிறார் என்றால் உடனே அங்கே இருக்கிற தலைமை ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஊறு செய்யத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஒன்று

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

செப்பால் பாவை ஈந்தறி கில்லான்; தமிழ்த்தாய்க்கே எப்பா லும்தன் எண்ணமும் நோக்கும் ஈவானே!

கல்லா மாந்தர்க் காண விரும்பான்; உரையொன்றும் சொல்லான்; என்றும் கண்நிலம் தோய்வான்; தமிழ்தீய்க்கும் பொல்லார்க் காணின் அந்நொடி யேவெம் புலியாவான், வெல்லா தயரான் வினைபுரி ஆண்மை விறலோனே!

பேரும் வேண்டான்; பெரும்பொருள் வேண்டான்; பிறந்தார்தம் சீரும் வேண்டான்; வாழ்வதும் வேண்டான்; மகிழ்வேண்டான் ஊரை ஏய்த்தே நன்னலம் தின்னும் தமிழ்த்தெவ்வர் வேரைக் கல்வித் தமிழ்ப்பயிர் நாட்டும் விழைவோனே! *

ஊரைவிட்டு மாற்றிவிடுவது அல்லது வேலையை விட்டு நீக்கி விடுவது. மேலே இருக்கும் அலுவலர்களுக்கும் கூடத் தமிழ்ச் சார்பு-தமிழ்ப் பற்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் என்னைப் பற்றியும் சிலர் தவறாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமிழைத் தூய்மையாகக் காக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் குறிக்கோள்.

தமிழிலே கலைச் சொல்லாக்கம் என்று சொன்னால் அந்தக் கலைச் சொல்லை ஆக்குவதற்குக் காரணமான அடிப்படையாகச் சில உண்மைகளை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். “இந்தி முதலான பிற மொழிகள் எல்லாம் எத்தனையோ பிறமொழிச் சொற்களைச் சேர்த்துக் கொள்கின்றனவே; தமிழில் ஏன் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது? ஆங்கிலச்சொற்களை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாமே; ஏன் அவைகளை மொழி பெயர்க்க வேண்டும்?” என்றுகூடச் சிலரிடத்திலே கருத்தெழுகின்றது. அதற்காகத்தான் அடிப்படையாகச் சில கருத்துகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். முதலாவது, தமிழர்கள் தெற்கே இருந்து வடக்கே போனார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பலருக்கு இன்னும் இது தெரியவில்லை; பல தமிழாசிரியர்களுக்கும் தெரியவில்லை; சில பேராசிரியர்களுக்குக்கூடத் தெரியவில்லை. தமிழ் வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கும் தெரியாது. ஆனால் சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஏற்கனவே நமக்குத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார்-இராமச்சந்திர தீட்சிதர் போன்றவர்கள் மிகத் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு ஆகியவற்றை எல்லாம் நீங்கள் நன்றாக எடுத்துப் பாருங்கள். அதற்குமேல் நான் மொழி நூலை, மொழியாராய்ச்சியை வரலாற்று அடிப்படை வைத்தே ஆராய்ந்திருக்கிறேன். வேறு சில கலைகளின் துணை இன்றியமையாததாயிருந்ததால், அவற்றையும் நான் கற்றிருக்கிறேன். தமிழர் தெற்கே இருந்து வடக்கே போனவர்கள். அதாவது தெற்கே குமரி நாடு என்று ஒரு பெரிய நிலமிருந்து மூழ்கிவிட்டது. இங்கே இருந்துதான் வடக்கே போனார்கள். கால்டுவெல் அவர்களால் திராவிட மொழிகள் 13 என்று கணக்கிட்டு இருப்பவை, 19 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இந்தியா என்ற நாவலந் தீவுக்குள்ளேதான் வழங்குகின்றன. இவற்றுள்ளே சிறந்த பெருமொழிகளெல்லாம், இலக்கிய மொழிகளெல்லாம் இந்தத்தென்னாட்டிலே தான் வழங்குகின்றன வடக்கே போனால் திராவிடமானது திரிந்தும், சிறுத்தும், சிதைந்தும் போகின்றது. இன்னும் போனால் வடநாவலத்தில், பலுசித்தானிலே ஒன்றும், வங்காளத்தில் ஒன்றுமாக வடஇந்தியாவிலே சிதறிக் கிடைக்கின்றன. தெற்கே வர வரத் திராவிடமானது திருந்திக் கொண்டு வருகிறது. நாற்பெரும் திராவிட மொழிகளெல்லாம் தென்னாட்டில்தான் இருக்க

கின்றன. அந்த நான்கு மொழிகளுக்குள்ளும் சிறந்த தமிழ் தெற்கேதான் இருக்கிறது. அதனாலே பாண்டியனுக்கும் தென்னவன் என்று பெயர். தென்னாடு என்பதும் சிறப்பாகப் பாண்டிய நாட்டைத்தான் குறிக்கும். இந்தத் தமிழ் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் தெற்கே போகப் போகத்தான் தமிழ் திருந்திக் கொண்டே போகிறது. திருநெல்வேலியில் ஒரு வழக்குச்சொல் சொல்வார்கள். மிகவும் திருத்தமாகப் பேசுவதென்றால், “திருத்தக் கல்லுக்குத் தெற்கிட்டுப் பிறந்தவன்” என்பார்கள். ஆகவே இந்தத் தெற்கு என்பதற்குத் திருத்தம் என்ற ஒரு பொருள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

வட ஆர்க்காட்டில் ‘இழுத்து இழுத்து உதைத்தான்’ என்பதை ‘இசத்து இசத்து ஒச்சான்’ என்பர். திருநெல்வேலியிலே அப்படி வழங்காது. திருநெல்வேலியிலே கூடிய வரையிலே தூய தமிழில் பேசுகிறார்கள். நான் திருநெல்வேலி நாட்டுப்புறத்து மொழியை ஆராய்ந்ததனால்தான் இந்தச் சிறந்த உண்மைகளைக் காணமுடிந்தது. நாட்டுப்புறத்திலேதான் இங்கு வழங்காத சில சொற்கள் கூடச் சிறப்பாக வழங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகத் ‘துப்புரவு’ என்பதற்கு இங்கே ‘சுத்தம்’ என்ற வடச் சொல்லைத்தான் வழங்குகின்றார்கள் அங்கே எல்லாம் துப்புரவாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். வேறு எத்தனையோ சொற்களெல்லாம் இங்கே வழங்காத சொற்களாக இருக்கின்றன.

அதாவது அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்கள் நீண்டநாள் இருந்து கெட்டுவிட்டால் ‘காந்திவிட்டது’ என்று சொல்வார்கள். திருநெல்வேலியிலே வழங்கும் அந்தச் சொற்கள் எல்லாம் இந்தப் பக்கம் வழங்குவதில்லை. அதோடுகூட இங்கு விளையாத சில பொருள்களுக்கும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. காடைக்கண்ணி, குதிரைவாவி முதலிய சிறு பொருள்களை நான் இங்குக் காணவே இல்லை. மற்ற வரகு, சாமை முதலியவை இருக்கின்றன. இந்த இரண்டும் இல்லை. இனி விளை பொருள்கூடச் சில வடிவு வேறுபட்டவை, கருவி வேறுபட்டவை. வடிவு வேறுபட்டாலும், கருவிவேறுபட்டாலும் பெயர் வேறுபட்டிருக்கின்றன. இப்போது இங்கே மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட முறம் இருக்கிறது. அங்கே சுளகு இருக்கிறது. திடீரென்று திருநெல்வேலி முழுகிவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவ்வாறு அழிந்துவிட்டால் துப்புரவென்ற சொல்லும் இந்தக் காடைக்கண்ணி குதிரைவாவி சுளகு என்ற சொற்களும் அடியோடு முழுகிவிடும்.

இப்படியே குமரி நாட்டின் தெற்கே குறைந்தது ஈராயிரம் கல் தொலைவிலுள்ள ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பு அமிழ்ந்துபோய் விட்டதனாலே உலக வழக்குச் சொற்களில் ஆயிரக்கணக்கான

சொற்கள் மறைந்தே போய்விட்டன. அதற்குமேலே என்னவென்றால் இலக்கிய வழக்கிலும் அவை முழுவதும் அழிந்துவிட்டன என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் ஆரியம் தென்னாட்டுக்கு வரும் முன்னே ஆரியச் சார்பான பார்ப்பனர்தாம் தென்னாட்டிற்கு வந்தனர். அவர்களுக்கு முன்னாலே-ஆரியம் அல்லது சமற்கிருதம் வருமுன்னாலே-இந்தத் தமிழ் நூல்கள் அனைத்தும் அழிந்துவிட்டன. அதை நீங்கள் அறியவேண்டும். இக்கால் தலைக்கழக நூல் ஒன்றும் இல்லை; இரண்டாம் கழகத்தினதும் ஒன்றுமில்லை. மூன்றாம் கழகத்தின் நூல்கள் உள்ளன. இம் மூன்று கழகங்களினுடைய நூல்கள் காலத்தினால் மட்டுமன்றித் தன்மையாலும் பண்பாலும் கூடத் தலை, இடை, கடைப்பட்டவை. ஏனென்றால் இந்தத் தலைக் கழகக் காலத்திலே தமிழ் முத்தமிழாயிருந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நூலும் ஒவ்வொரு இலக்கண நூலும் மாபிண்டம் என்று சொல்வின்ற முத்தமிழ் நூலாக இருந்தது. ஒவ்வொரு புலவனும் முத்தமிழ்ப் புலவனாக இருந்தான். வரவரத்தான் இடைக்காலத்திலே இறுதிக் கழகக் காலத்திலே முத்தமிழ் வேறு பிரிந்தது பொருளிலக்கணம் பிற்காலத்தில் நன்னூலார் காலத்தில் விலக்கப்பட்டது. மாணவர்க்கு இப்போது இலக்கணமே வேண்டாம் என்ற முறையிலே வந்துவிட்டது. இன்னும் சற்று முன்பு மொழியிலே செய்யுள் கற்பிக்கும்பொழுது அதனுடன் சேர்த்தே இலக்கணம் கற்பிக்கலாம் என்று வந்தது. இப்பொழுது இலக்கணமே வேண்டாம்; இலக்கியமே போதும்; அதிலே வாங்கிய மதிப்பெண்ணையே ஒருவன் தேறிவிடலாம் என்ற கொள்கை இருந்து வருகிறது இப்படி 'கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாய், கட்டெறும்பு தேய்ந்து சிற்றெறும்பாய் அதுவுந் தேய்ந்து ஒன்றுமில்லாது போனது' என்கிற பழமொழிப்படி இப்பொழுது வந்திருக்கிறது.

தொல்காப்பியம் ஒரு பழமையான நூல்தான்; இருந்தாலும் அஃது ஆரியம் வந்த பிறகு ஏற்பட்ட நூல். அதிலே வடசொல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆரியரைப் பற்றிய குறிப்பும் இருக்கிறது அதற்கு முற்பட்ட தமிழ் நூல் அனைத்தும் அழிந்தன; அழிக்கப்பட்டுவிட்டன; அதை அறிய வேண்டும். ஏனென்றால் சமற்கிருதத்திலிருந்து ஓர் உயர்வு வேண்டும் என்ற ஒரு முயற்சி நடந்தது அந்த முயற்சி பல்யாகசாலை முது குடுமி என்ற ஒரு மன்னன் வேளவியிலே ஈடுபட்டபின் வெற்றி பெற்றது.

இந்தத் தமிழ் அழிந்து சிதைந்து கிடக்கிற, இந்தக்காலத்தில் கூட இருந்த சொற்களைக் கொண்டு எத்தனையோ வேறு சொற்களை நாம் ஆக்கிக் கொள்ளமுடியும். அந்தத் தகுதி தமிழுக்கு இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் சிலர் உள்ளனர். சிலர் என்றால் புறம்பானவர்களைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அஃது அவர்களுக்கு இயல்பானது. சிலர் காட்டிக்கொடுப்பதி

னாலேயே முன்னேறலாம் என்று கருதுபவர்கள்; அதிலும் இளைஞர் சிலரைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மடமை என்ற சொல்லுக்கு இளமை என்பதே முதற் பொருள். அஞ்சல் மட அனமே என்பதில் மடம் என்பதற்கு இளமை என்று பொருள். மடமை என்பதற்கு அறிவின்மை என்பதுதான்; ஏனென்றால் இளமையில் அதுதான் இருக்கும். சில இளைஞர்கள் கூட-பேசத் தெரியாதவர்கள் கூட-கேள்வி கேட்கத் தெரியாதவர்கள் கூட நம்மிடத்தில் ஏதோ பேசத் துணிகிறார்கள். நான் 30 ஆண்டு ஆராய்ச்சி செய்தவன். வரலாற்றோடு ஒட்டி ஆராய்ந்திருக்கிறேன். இதற்குமேல் மாந்தர் நூல் என்ற ஆந்திரோ பாவிசி (Anthropology) என்ற மிகச் சிறந்த நூலினையும் படித்திருக்கிறேன். இதற்குமேல் வேறு சில நூல்களும் ஏரணம் போன்ற நூல்களும் படித்திருக்கிறேன்.

தமிழிலே சொல் உண்டா, இல்லையா என்பதற்கு முதலிலே எதை அறிய வேண்டும்? சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகர முதலியிலுள்ள சொற்களை எல்லாம் முதலில் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அதில் இல்லாத சொற்களும் சில இருக்கின்றன அந்த உலக வழக்கில், அதற்கப்புறம் சொல் உண்டா, இல்லையா என்பதைப் பிறகு அறிய வேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகரமுதலிதான் நமக்கு முதலில் படிப்படியாக இறந்து உதவ வேண்டும். இப்படிப்பட்ட 'அகரமுதலி' யாரால் தொகுக்கப்பட்டது, எப்படிப்பட்டது என்பது தெரியுமா? தமிழ் நலம் கருதாதவரால் தொகுக்கப்பட்டது; பணம், தமிழ்ப்பணம்; மொழி தமிழருடையது; நாடு தமிழருடையது யானையைக் கட்டித் தீனி போட்டது போல 29-ஆண்டுகள் அது நடந்தது. கடைசியில் பல தமிழ்ச் சொற்கள் அதில் இல்லவே இல்லை. இப்பொழுது "நீல்" என்பது நிறவடிவம்; நீள் என்பதுதான் முந்தின வடிவம்; திருநெல்வேலியிலே வழங்குகிறது. ஆனால் இச்சொல் அதிலே இல்லை வெளிப்படையாகவும் பச்சையாகவும் நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு அது சரியாக விளங்காது. அதிலே தலைமையாக இருந்த ஆசிரியர் மு. இராகவ ஐயங்கார். அவர் தமிழன்பர் என்று நான் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர் என்பழைய நண்பர்தாம். அவர் தொல்காப்பியத்திலே ஐயர் என்ற சொல்லுக்கு—ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்பதற்கு—ஆரியமேலோர் என்று எழுதினாரே அது ஒன்றே போதுமானது. நான் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற கொள்கை உடையவன். ஆனால், கேளிர் என்றால் எனக்குக் கேளிராக இருக்க வேண்டுமே தவிர வாளிராக இருக்கக் கூடாது; வாட்களாக இருக்கக் கூடாது. நாம் அவர்களைக் கேளிராகக் கருதுவது போல அவர்களும் நமக்குக் கேளிர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆப்பிரிக்கரை இருந்தாலும் சரி; ஆத்திரேலியரை இருந்தாலும் சரி; இங்கே வந்து

என்று தம்மைப் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்பவர் ஒருவர் வந்தார்: சாப்பிட்டுவந்ததும் “என்ன, ஐயா நன்றாகச் சாப்பிட்டீர்களா?” என்று கேட்டேன். “சாதம் நன்றாக இருந்தது” என்றார். “சோறு என்று சொல்லுங்களேன்!” என்றேன். “சோறு என்று சொல்லுதற்கு நான் என்ன பள்ளு பறையா” என்றார் அப்போது நான் சொன்னேன் “பள்ளுபறையன்தான் சோறு உண்பதா? அப்படியானால் நீர் வேறு உண்ணும்” என்றேன் ஆகவே தமிழன் இப்படித் தன்னைத் தாழ்த்தி வைத்திருக்கிறான். இஃது ஒன்றே போதும், தமிழ் தாழ்த்தப்பட்டது, தமிழர் தாழ்த்தப்பட்டனர் என்பதற்கு. ஏதோ தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று ஒரு சில வகுப்பாரைக் குறிக்கிறார்கள். அவர்களல்லர் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்; அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள். தமிழன் தாழ்த்தப்பட்டான்; தமிழர்கள் அனைவரும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள். அவன் எங்கே? அவன் தொட்டதைத்தான் உண்பாரில்லையே. திருநெல்வேலியிலே சைவ வேளாளன் சொல்லிக்கொள்கிறான், நான் தமிழருக்குள்ளே மிகவும் தலைமையானவன் என்று. சரிதான் துப்புரவாகத்தான் இருக்கிறாய்; ஆனால் நீ தொட்டதை உண்பாரில்லையே. உன்னுடைய மொழியும் அப்படித்தானே இருக்கிறது. நீ அதனாலேதானே தாழ்த்தப்பட்டவனாகிறாய்? நாகரிகமின்றிக் கிடக்கும் ஆப்பிரிக்கன்கூடத் தாய்மொழியிலே பேசுவதாய் இருந்தால் அஃது உயர்வென்றுதானே அறிஞர்களெல்லாம் கருதுகிறார்கள். ‘எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்த பெரும் தமிழணங்கே’ என்று சுந்தரம்பிள்ளை சொல்கிறார். அப்படிப்பட்ட மொழியை நீ தாழ்வாகக் கருதிக் கொண்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது.

இந்த அகரமுதலி (அகராதி)யில் என்ன செய்திருக்கிறார்களென்றால் தமிழை எவ்வளவு தாழ்த்தவேண்டுமோ அவ்வளவு தாழ்த்தி இருக்கிறார்கள். அதில் தமிழ்ச் சொற்கள் பல இல்லவே இல்லை. தென், சொற்களை வட சொற்களாகக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலே சொற்களுக்குத் தவறான பொருள்களை உணர்த்தியிருக்கிறார்கள் - சாமை என்ற பொருள் ஒன்று இங்கு விளக்கிறது. அது வடநாட்டிலே விளாவதே இல்லை. ஆனால் அந்த அகரமுதலியில் என்ன செய்திருக்கிறார்களென்றால் ‘சாமை’ என்பதைச் ‘சியாமா’ என்று திருத்தி அதற்குக் ‘கருப்பானது’ என்று பொருள் காட்டியிருக்கிறார்கள். சாமை உமியும் கருப்பன்று; அரிசியும் கருப்பன்று. இது பொருந்துமா? என்று கேட்கிறேன். சில தமிழ்ச் சொற்களைச் சமற்கிருதம் என்ற வுடனே சிலர் தலைமையாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமற்கிருதம் எது தெரியுமா? வேத ஆரியம் (Vedic Language) என்று ஒருமொழி இருக்கிறது. அதற்கு வைதிக ஆரியம் அல்லது வேத மொழி என்று பெயர். அந்த வேத ஆரியம் வழக்கற்றுப்

போனது. ஏனென்றால் அவர்கள் சிறுபான்மையராக இருந்தார்கள். இந்தப் பெரிய தீராவிட மக்களோடு கலந்த பிறகு கடலிலே காயம் கரைத்தது போல் ஆகிவிட்டது. அதனாலே அவர்கள் வழக்கற்றுப் போன மொழியை இலக்கியம் அமைப்பதற்கு ஏற்ற சொற்கள் இல்லாமையினாலேயே அக்காலத்து வழங்கிய வட்டார மொழி (Regional Language) களிவிருந்து ஏராளமான சொற்களைக் கலந்து கொண்டார்கள். அதற்குத் தான் 'பிராக்ருதம்' என்று பெயர். 'பிரா' என்றால் முன்னாலே 'க்ருதம்' என்றால் செய்யப்பட்டது. சமற்கிருதம் என்பது வழக்கற்றுப்போன வேத மொழியோடு, அக்காலத்து வழக்கிலிருந்த வட்டார மொழிகளெல்லாம் சேர்த்து ஆக்கிக் கொண்டு, அந்தச் செயற்கை இலக்கிய மொழியில்தான் சமற்கிருதம் வந்தது. அதன் பொருள் நன்றாகச் செய்யப்பட்டது என்பது. வேத ஆரியம் என்பது வேறு. சமற்கிருதம் வேறு. பலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேத ஆரியமும், வேத சமற்கிருதமும் ஒன்றுதான் என்று. இஃது 'என் பாட்டன் திருமணத்திற்கு நான் பாட்டுக் கட்டினேன்' என்பது போலுள்ளது. ஆகவே இப்படித் தவறான சில முடிவுகள் இருக்கின்றன. சமற்கிருதச் சொற்களை ஆய்ந்து பார்த்தீர்களானால் ஒரு பகுதிச் சொற்கள் எல்லாம் தமிழாக இருக்கும். வடிவு மாறி இருக்கும். அவற்றை எல்லாம் விளக்க எனக்கு நேரமில்லை. ஆகவே 'சியாமா' என்ற அந்தச் சொல்லை அப்படித் திருத்தி விட்டிருக்கிறார்கள். ஆமைவடை என்று சொல்கிறார்களே, ஆமைபோல மேல் வளைவு (Convex) இருப்பதினாலே அதற்கு அப்பெயர். ஆமைக்கூட்டு, ஆமைத்தாள், என்ற வழக்குச் சொற்களெல்லாம் இருக்கின்றன. இதை என்ன செய்திருக்கிறாரென்றால், 'ஆமா' என்ற ஈருக்கி அது சமற்கிருதச் சொல் என்று காட்டுவதற்குப் பொருந்தப் புளுகல், பொருந்தாப் புளுகல் என்ற உத்திகள் பற்றி ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்களை யெல்லாம் — தென் சொற்களை யெல்லாம் — வட சொல்லாக்கி புருக்கிறார்கள். அதிலே, 'ஆமை' என்ற சொல்லுக்கு 'நன்றாக வேகாது' என்று பொருள் எழுதியிருக்கிறார்கள் (Not well boiled). இது எங்கேயாவது உண்டா? வேகாத வடை எங்கேயாவது விற்கிறார்களா? விற்றால் வாங்கித் தின்பார்களா? ஒரு தடவை ஏதோ, படபடப்பிலே, அரை வேக்காட்டிலே, 'தின்கிறவன் இன்றொருவன் தானே; நமக்குக் காசுதானே வருகிறது': என்று ஏமாற்றிக் கொண்டு போனாலும், நான்தோறுமா? அப்படி அரை வேக்காட்டில் கொண்டு வருவான். அப்படி ஓர் இடத்திலே ஒருவன் திருட்டுத்தனம் செய்தாலும், இருக்கிறவர்களெல்லாமா திருட்டுத்தனம் செய்வார்கள்; நாடு முழுவதும் இருக்கிறவர்கள் தின்கிறவர்கள் ஏமாளிகளாகவா இருக்கிறார்கள்? காசைக் கொடுத்து விட்டு, இப்படி எழுத வைத்திருக்கிறான் வேண்டுமென்றே.

‘வரால்’ என்றால் ‘குரவை’ என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏன் தெரியுமா? அங்கே யிருந்தவர்களெல்லாம் ஊன் உணவு தின்னாதவர்கள். கறிக் கடையைக் கனவிலும் காணாதவர்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குப் புலாலுணவப் பற்றிய சொற்களே தெரியாது. மேனாட்டிலே அகரமுதலி தொகுப்பதாயிருந்தால் இந்த இடர்ப்பாடே இல்லை, ஏனென்றால் பெரும்பாலோரெல்லாம் ஊன் உணவினர். மரக்கறி உணவினர் என்ற வேறுபாட்டிற்கு இடமில்லை. இங்கே அஃது இருக்கிறது. ஆகையினாலே அகரமுதலி தொகுக்கவேண்டுமென்றால், ஊன் உணவுப் புலவர்கள் அங்கே இருந்திருக்க வேண்டும் அவர் இல்லை. அதனாலே ‘வராலை’க் குரவை என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

“தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்

மேவிக்கொளக் கொடா விடத்து மடற்பனை”

என்று நன்னூலில் இருக்கிறதே அது பெண்பனையாக இருக்குமோ, ஆண் பனையாக இருக்குமோ சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்! அதற்கு ஆண் என்று நன்னூலின் நூற்பாவையே மேற்கோள் காட்டி எழுதியிருக்கிறார்கள். அதுதான் அதிலே வேடிக் கையானது. 1924-ஆம் ஆண்டு ஆம்பூரிலே நான் ஆசிரியனாக இருந்தேன். அப்பொழுது தேசிய போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. சீனிவாசமூர்த்தி என்ற ஒருவர் என் அறையிலே உடனுறைந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் வேடிக் கையாக I. C. S. தமிழ் எப்படிப்பட்டது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

J. C. S. தமிழ் எப்படியிருக்கும் தெரியுமா? அங்கு என்ன செய்வார்கள் தெரியுமா? ‘Give the English meanings of the following words’ என்று கேள்வி யிருக்கும். அதிலே அவன் ‘யாளை’ என்று கேட்டிருப்பான். அதற்கு இவன் ‘Pig’ என்று எழுதி வைப்பான். அப்போது திருத்தாளர் என்ன செய்வாரென்றால், பக்கத்திலிருக்கும் உதவித் துணையாளரைப் பார்த்துப் “படி” என்று சொல்வார். அவன் ‘Pig’ என்று படிப்பான். ‘Alright, some thing like that, give five marks’ என்று சொல்வார். அதற்கப்புறம் என்ன செய்வாராம்? வினாத்தாளில் இன்னொரு இடத்திலே ‘பசு’ என்று எழுதியிருப்பதற்கு அவன் ‘Cow’ என்று கூட எழுதத் தெரியாமல், ‘எருது’ என்று ஆங்கிலத்திலே எழுதி வைத்திருப்பான். ‘Alright just a masculine of that, give another five marks’ என்று அப்படிச் சொல்வான். இப்பொழுது இது எப்படியிருக்கிறது? வரால் எவ்வளவு பெரியது? குரவை எவ்வளவு பெரியது? ‘Something like that’. அவ்வளவுதான்; வராலைப்போன்றதுதானே குரவை. அப்படியே பெண் பனையை ஆண்பனை என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்; Just a masculine of it. இதற்கும் அதற்கும் என்ன வேறு

பாடிருக்கிறது? இப்படிப் பட்டவர்கள்தான் இந்த 'அகராதி' யைத் தொகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

மத்தியானம் என்றசொல் எந்தச்சொல் தெரியுமா? 'மத்திய அயம்' என்ற வடசொல்; அதற்கு வழங்கிய தமிழ்ச் சொற்கள் எவை எவை தெரியுமா? உருமம், உச்சிவேகை, நண்பகல் என்று மூன்று சொற்கள் ஆகின்றன. திருநெல்வேலியிலே 'உருமம்' என்பார்கள். அது வேனிற் காலத்திலே சொல்ல வேண்டும். அதுவும் வெப்ப நேரத்திலே, சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் 'உருமம்' என்பது சூடு; வெப்பத்தைக் குறிக்கும். 'இந்த உருமத்திலே நீ வந்திருக்கிறாயே' என்று கேட்பார்கள். நண்பகல் என்பது இலக்கிய வழக்கு. இவையெல்லாம் விட்டு விட்டு 'மத்தியானம்-மத்தியானம், அதற்கப்புறம் அதனுடைய சிதைவு மதியமாம்' இது எதற்குச் சமமாக அமைந்து விடுகிறது? பூரண சந்திரனுக்குத் தமிழ்ப்பெயர் 'மதியம்', 'மதி' என்றால் சந்திரன் மதியம் என்றால் (Full moon) பூரணசந்திரன்; நாலடியாரிலே வருகிறது. 'அங்கண் மதியம்'; அம் என்பது பெருமைப் பெயர்-பின்னொட்டு (Auxiliary Suffix). நிலை என்றால் (Stand) நிலையம் (Station) இப்படியே, பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டைக் குறிக்க வரும்போது அந்த 'அம்' வருகிறது. 'கம்பு' என்றால் சிறியது 'கம்பம்' என்றால் பெரியது. 'ஸ்தம்பம்' என்று அதை மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். இப்படி மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிபோட்டு வைக்கிறார்கள்.

மகிழ்ச்சிக்கூரியது என்னவென்றால், இப்போதிருக்கின்ற இளம் சிற்றர்கள் உள்ளத்திலே தமிழ் உணர்ச்சியினை எப்படியோ அதை இறைவன் திரும்பப் படைத்திருக்கிறான். இனிமேல் அடுத்த தலைமுறையில்தான் அது வளரும். பழைய தலைமுறையிலே பார்ப்பதாயிருந்தால் இந்த மூன்று அகக்கரணக் கூறுகளும் இல்லவே இல்லை. கல்வியும் அப்படித்தான் காண்கிறது. மாணவன் ஆசிரியனைப் பார்த்து, நான் பிறப்பில் உயர்ந்தவன் என்கிறான். ஆசிரியன் மாணவனிடம் சொல்கிறான், நீ பிறப்பிலே தாழ்ந்தவன்; உனக்குத் தமிழ்ப் படிப்பு வராது நீ கைத்தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று. திரு. காமராசர் வராவிட்டால் என்ன வாயிருக்கும் இந்த நாடு?

(தொடர்ச்சி 73-ஆம் பக்கம் பார்க்க)

திருத்தம்

எண்சுவை என்பது: அவலச்சுவை, 4-ஆம் பாட்டின் முதல் அடி நான்காவது சீர் 'கொடியப்' என்றிருப்பதைக், 'கொல்கப்' என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டுகின்றோம்.

-ஆர்.

இலக்கியம்

எண்குவை என்பது.

5. இழிவு.

பொன்வயிறு வந்தாள்; புறம் போனாள்! தான்பிறந்த புன்வயிறு தீவைத்தாள்! போருங்கொல், போகாதே என்வயிறு பட்ட இழிவு.

(1)

5. இழிவு.

மேல்நிலையினின்று கீழ்நிலைக்கு இழிந்தது 'இழிவு' ஆம். இழிதல் - கீழ் இறங்குதல்.

உயர்ந்த குடிப்பெருமை, தன்மகளால் தாழ்ந்ததே என்றும், அதனால் ஊரார் கொள்ளும் இழிவும், அதனைத்தான் தாங்குவதும் கூறப்பட்டது இழிவு என்க.

- 1) பொன் வயிறு வந்தாள். - அவளைப் பெற்றெடுத்த தன் வயிற்றைப் பொன் வயிறு என்றது, அவள் பிறந்தக்கால் தான் பெருமை கொண்டதைக் கூறினாள். புன் வயிறு தீவைத்தாள் - என்றது அவள் புறம்போன பின் அதே பொன் வயிறு புன் வயிறானது என்று குறிப்புக் காட்டியபடி. புன் வயிறு - புன்மை வயிறு. புன்மை - புல் தன்மை - இழிந்த தன்மை. வயிறு பொன் வயிறுயிருந்து புன் வயிறு

துரை-மாணிக்கம்

எற்றுக்குப் பேசுவீர்? இன்னாது தூற்றுவீர்?
 புற்றுக்குப் பாலூற்றல் போலுமே; என்வயிறு
 பெற்றதொரு பேதை;யிலை பெண். (2)

பெண்ணை வளர்த்தவளாயான்; பேதையவள் மாங்குவளைக்
 கண்ணை அடைப்பவரார்? கள்ளியவள் நெஞ்சத்துப்
 பண்ணை அடைப்பவரார் பார்த்து. (3)

னது இழிவு. பொன் வயிறு அவள் போனதால் புன் வயிறு
 கவும், அதனால் ஊரார் பேசுகின்ற இழிவு அப் புன்வயிற்
 றுக்குத் தீவைத்தது போல ஆனதும், அத்தீயும் அவள்
 மகள் காரணமாக வைக்கப்பட்டதால், அவளே தீவைத்
 தாள் எனவும் கூறினள். இனித் தீப்பட்ட வயிறு வடுக்
 கொண்டு மாருததாகலின் போகாதே என் வயிறு பட்ட
 இழிவென்னும் வடு என்ருள்.

2) இப்பாடல் பலர் பால் முன்னிலை.

‘எதன் பொருட்டு நீங்கள் இழித்துப் பேசுதல் வேண்
 டும். இன்னாது சொற்களால் தூற்றல் வேண்டும். புற்றுக்குப்
 பாலூற்றல் போல் அவளை யான் பெற்றேன்; வளர்த்தேன்;
 பேணினேன். அவளோ தன் நச்சுச் தன்மையைக் காட்டி
 னள் இது என் குற்றமோ?’ என்றபடி இழிவு தடுத்தாள்
 என்க. தன் வயிற்றைப் புற்றென்று இழித்துக் கூறியதும்,
 அதில் தோன்றிய அவளைப் பாம்பென்று கூறுதொழிந்ததும்
 ஒரு புடை உருவகம். அவளைப் பாம்பெனக் கூறுதற்கும்
 அஞ்சினள் என்றபடி. இனி என் வயிறு பெற்றது ஒரு
 பேதை; இலை பெண் - என்றது அவள் பாம்பானாலும் ஒரு
 பேதைப் பாம்பு - பெண் இல்லை என்றவாறு. அவள் நல்ல
 பாம்பாக இருப்பின் அவளால் தான் இறந்திருக்க வேண்
 டும் என்றதும், அதுவன்றித் தான் இறவாமல் துன்புற
 வேண்டியிருத்தலால் அவளைப் பாம்பிலும் பேதை என்ருள்
 என்க. அவளை நீங்கள் பெண் என்று கருதி இழிவு கூற
 வேண்டுவதில்லை என மறுத்தாள் என்பதாகும்.

3) ‘பெண்ணை வளர்க்கத்தான் இயலும். அவள் பிறரைப் பாரா
 வண்ணம் கண்ணை அடைக்க இயலுமோ?’ - என்றற்குக்
 கண்ணை அடைப்பவரார் - என்ருள். சிறை காக்கும் காப்பு
 எவன் செய்யும் மகளிர் என்ருராகலின். இனித் தானன்றி
 வேறு யாரும் அடைக்க வியலாது என வுணர்த்தவே ‘ஆர்
 அடைப்பவர் எனப் பொதுப்படப் பேசினள் என்க. மேலும்
 அக்கண்ணை அடைக்கமுடியாதபடி, அஃது அழகு பொருந்
 திய கண் என்று விளக்க, ‘மாங்குவளைக் கண்’ என்ருள்.

சாற்றுக்கின்றீர் ஏதமிற்றை; சாடனடை வாய்ந்தழகைப்
போற்றுக்கின்றீர் அற்றை! புறம்போகில் அவ்வாயால்
தூற்றுக்கின்றீர் தோகையவள் தாய்! (4)

நீடாது நிற்கும் நெடும்பொழுது! நல்லுறவோர்
தேடாது நிற்பர்! தெரிவைமுகங் காண்டற்கோ
ஓடாது, நிற்கும் உயிர்! (5)

முன்னொரு விடத்துக் கலை விரிக்கும் கண் என்றது கருதற்
பாலது. இத்தகைய அழகு வாய்ந்த கண்ணை ஆராலும்
அடைத்தற் கியலாது. அவ்வாறு அடைப்பினும், அவள்
நெஞ்சத்தில் நடமிடுகின்ற பண்ணை யாரால் அடைக்க
இயலும் என்று கூற வேண்டி, நெஞ்சத்துப் பண்ணை
அடைப்பவரார் பார்த்து என்ருள்.

ஆனால் இவ்வாறு யாருந் தடுக்க முடியாமல் அவள்
தன் நெஞ்சத்தில் காதல் பண்ணை இசைக்க விட்டிருந்தாள்
ஆகையின் அவளைக் கள்ளி என்கின்றாள்.

இது தன்னால் மட்டுமன்றி வேறு யாராலும் இது
போன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தடுக்க முடியாது என்று உலக
வியல்பு கூறி இழிவு மறுத்தாள் என்க.

- 4) ஏதம் - குற்றம். அன்று அவளைப் போற்றினீர். 'இன்று
அவள்மேல் குற்றம் சாற்றுக்கின்றீர். அதோடு அவள் போன
தற்காக அவள் தாயாகிய என்னையும் தூற்றுக்கின்றீர்' என்று
கொள்க. அன்று அவளைப் போற்றிக் கூறியதைவிட இன்று
அவளைத் தூற்றிக் கூறியதே தன்னால் தாங்கற் கரியது
என்றதால், சாற்றுக்கின்றீர் ஏதம் இற்றை என்று முதற்
கண் கூறினாள் என்க.

எவ்வாயால் புகழ்ந்தீரோ அவ்வாயால் இகழ்ந்தீர் என்
ருள். இஃது இழிவு நேரின் விளைவு என்னும் என்றது காட்
டிய படி.

- 5) இத்தகைய இழிவு கேட்டுக் கவல்கின்றேன். பொழுதும்
நீடிக் கொண்டிருக்கின்றது. நல்ல உறவினர்கள் தேடிக்
கொண்டிருக்கின்றனர். என் உயிர் மட்டும் அவளை மீட்டு
மொரு முறை காண்டற்கு ஓடாமல் இருக்கின்றது-என்ருள்.

உறவினர்களில் நல்லவரை இழிவு வந்தபோதே
காணற்கியலும் என்பது இயல்பாம். என்னை? 'கேட்டினும்
உண்டோர் உறுதி. கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர்
கோல்' என்ருராகலின். இற்றை இவளுக்கு இரங்கி இழிவு

நல்லாரும் போற்ற நடந்தாளே! நாணமிலாப்
பொல்லாருந் தூற்றப் புறம்போனாள்! பூவையவட்
கெல்லாருஞ் சொல்வர் இழிவு. (6)

ஏட்டி!ஓ,ஓ என்சொற்றாய்? என்மகளை ஏதிலவன்
கூட்டியே குற்றான் குறைகண்டி! கோதையோ
பூட்டிமூ டாதவோர் புள். (7)

களையும் உறவினர்களை 'நல்ல உறவினர்கள்' என்றனர்.

நல் உறவினர்கள் தேடிக் கொண்டும் அத் தெரிவையின் முகம் காண வேண்டியே இவ்வுயிர் நிற்கும் என்றபடி. இழிவு தாங்காது உயிர் விடாததற்குக் காரணம் தய்மையன்பே என்று உணர்த்தினள் என்க.

6) அன்று அவளைப் போற்றியது நல்லவர்களே. இன்று பொல்லாரும் தூற்றுப்படி புறம் போனாள். அதனால் எல்லாரும் இழிவு கூறுகின்றனர் என்று கவல்கின்றனர். நல்லவர் போற்றியதே பெருமை என்று கொண்டது, மகள் பெருமைக்கு உயர்வு கற்பித்தது. பொல்லாரும் தூற்றியது இழிவு என்றது, அவள் சிறுமைக்கு மிகவும் தாழ்வு காட்டியது. பொல்லாதவர் முன்பெல்லாம் தன்முன் நாணி வராதிருந்து, இன்று இழிவு வந்தபோது நாணமின்றித் தன் முன் வந்து, தான் நாணும்படியாகத் தூற்றுகின்றதை-நாணமிலாப் பொல்லார்-என்று குறிக்கின்றனர்.

7) இப்பாடல் மகடே உ முன்னிகை.

தன் மகளை இழித்த ஓர் இளையாளை எதிர்த்து நின்றது. ஏட்டி-ஏன்டி. வலித்தல் விகாரம்.

ஓ ஓ-சினங்கொண்டு இழிவு மறுத்தது. "என் மகளைப் பிறன் ஒருவன் கூட்டி ஏகினன் என்று குறை பேசுகின்றாய்; என் கோதை பூட்டி வைத்து மூடப்படாத ஒரு பறவை என்பதை அறி, என்றாள் என்பதாம். அவள் காக்கப்படாத பறவை ஆகலின் பறந்து போனாள் என்று விளக்கியும், அவ்வாறின்றி நீ பிறரால் காக்கப்பட்டு வருகின்மையால், போகாமல் இருக்கின்றாய் என்றுணர்த்தியும் கூறியவாறென்க. இது வந்த இழிவை எதிர்த்து இழிவு காட்டியார் மேல் இழிவு சாற்றியது.

மூடிப்பூட்டாத என்று வராது பூட்டி மூடாத என்றது தொடை முரண்.

விழிபிறந்த தின்சொல் விளைந்ததன் நேயோர்
பழிபிறந்த தென்றறியேன்; பாலொழுகு பேதைக்
கிழிபிறந்த தன்றை;யிலை இன்று. (8)

பூத்தேடு தொல்லை புரிமோ, தேன் உண்பார்க்கு?
கூத்தாடு வாரறிமோ கூதிர்ப் பெருங்காற்று?
நாத்தூற்ற வுன்னுவளோ நன்கு? (9)

தனித்துணை நம்பித் தடம்போனாள்; தாயென்
றெனைத்துணை எண்ணு திடர்செய்தாள்; எற்கோ
இனித்துணை யாகிற் றிழிவு. (10)

8) 'விழி பிறந்தது; இன் சொல் விளைந்தது; அன்றே ஒரு
பழி பிறந்தது' என்று அறியேன்.-என்றது இவள் பெண்
ணாகப் பிறந்த அன்றே எமக்கு இழிவும் பிறந்தது; அஃதல்
வாறாக 'நான் இன்று பிறந்ததுபோல் வருந்துதல் எற்றுக்கு'
என்று இழிவு தேற்றினள் என்றவாறு. பாலொழுகு பேதை
என்றது அவள் குழந்தைமைப் பருவத்தை நினைவு கூர்ந்து
சொல்லியது.

9) பூவைத் தேடித் தொல்லையுற்றுத் தேனீ சேர்த்த தேனை
உண்பவர், அது பட்ட வருத்தத்தை அறிவாரோ?—
கூதிர்ப் பெருங் காற்றால் குளிரெய்தித் துன்புறுவார் நிகை
யைக் கூத்தாடுவார் அறிவாரோ?—எடுத்துக்காட்டுவமை.

“இளமைத் தேனை உண்பவளாகிய தன் மகள் அவ
ளைப் பெற்றுப் பேணிய தாயின் வருத்தம் அறிவாளோ?
இழிவாகிய குளிர் காற்றால் யான் வருந்துதலைக் காதல்
கூத்து ஆடுபவளாகிய அவள் அறிவாளோ?”—என்று
பொருத்துக. கூத்துப் பார்ப்போர்க்கன்றி ஆடுவோர்க்குக்
குளிர்த்துன்பம் இல்லை என்றவாறு. இவைபோல் நாவால்
தூற்றுகின்றதை அவள் உன்னுவாளோ என்ற படி
கவன்று, அறியாள் என்று தேறினள் என்க.

தேன் உண்பவர் மயங்கி யிருப்பதும், கூத்தாடுவார்
அக்கூத்தின் நடிப்பில் ஒன்றியிருப்பதும் காதல் கொண்ட
அவள் நிகைக்குக் காட்டாகும். வேற்றார் போக முற்படு
முன், தனக்குப் பின்னால் வருகின்ற ஆலர் பற்றி ஏதோ
சிறிது எண்ணியிருப்பினும் முழுதும் அறியாதவளாகையால்
உன்னுவளோ நன்கு என்றாள்.

10) தனித்துணை—என்றது தான் கொண்டவனன்றித், தன்
மகட்கு வேறு யாரும் துணையில்லாதது கருதி.
(அடுத்த பக்கம்)

ஐம் பெருங் கடல்கள்.

நூற்கள்: 'இந்தியப் பெருங்கடல்'
 'பசிபிக் பெருங்கடல்'
 'அட்லாண்டிக் பெருங்கடல்'
 'அண்டார்க்டிக் பெருங்கடல்'
 'ஆர்க்டிக் பெருங்கடல்'

ஆசிரியர்: அ. கி. மூர்த்தி, பி. எசி., பி. டி.

வெளியீடு: அல்லிப் பதிப்பகம்,
 வேங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் தெரு,
 தஞ்சாவூர்.

விலை: நூல் ஒவ்வொன்றும் அறுபது காசு.

1. இந்தியப் பெருங்கடல்:

உலகின் மூன்றாவது பெரிய கடல் இது. இஃது ஏறத்தாழ 3 கோடி கற்பெருக்கம் (ச. மைல்கள்) உடையது. இதன் ஆழம் ஏறத்தாழ 15,000 அடி. இஃது உலகின் மேற்பரப்பில் 14 பங்கை அடைத்துக்கொண்டுள்ளது. இதுதோன்றி 20 கோடி ஆண்டுகள் ஆகலாம். பசிபிக், அட்லாண்டிக் கடல்கள் போன்று அவ்வளவு பெரியதோ ஆழமானதோ அன்று. இதனுள் உயர்ந்த மலைத் தொடர்களும், ஆழமிக்க அகழிகளும் காணப்படுகின்றன. இதன் மேற்பரப்பு கிழக்காகச் சாய்ந்துள்ளது. மற்றக் கடல்கள் மேற்காகச் சாய்ந்துள்ளன.

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

'எனக்கோ இனி இழிவே துணையாகிற்று' என்றபடி. துணையாயிருந்த அவள் போனபின் அவளுக்குந் துணையில்லை. தனக்கும் இழிவன்றி வேறு துணையில்லை. இனி அவள் வந்தாலன்றி எனக்குத் துணையாகும் இழிவு நீங்காது என்றாள் என்க.

உலகக் கடல்களிலேயே அதிக அளவுக்குப் பல வகை உயிர்ப் பொருள்கள் உள்ள கடல் இது. இதன் மீன் வளமும் களி வளமும் உப்பு வளமும் அளவிடற்கரியன. இதன் கடற்கரைப் பகுதிகளில் அஞ்சத்தக்க நோய்கள் வருவதாலும், கொடிய விலங்குகள் உள்ளமையாலும் மக்கள் வாழ்விற்கு அவை ஏற்றனவல்ல. மேலும், பெரிய அலை எழுச்சிகளும், வலிவான காற்றும் கரைப் பகுதிகளை ஆட்கொண்டுள்ளன. இக்கடலை வெப்பக் கடல் என்றும் கூறலாம். இதன் மேற்பரப்பின் வெப்பம் 90 பாகை வரை உயர்கின்றது. உலக வாணிகத்திற்கு இக்கடல் வழி பெரிதும் துணையாக அமைந்துள்ளது. சிங்கப்பூர், பம்பாய், கொழும்பு, சென்னை முதலிய முதன்மையான துறைமுகங்கள் இதன் கரைகளில் உள்ளன. அரபிக் கடலும் வங்காள விரிகுடாவும் இதன் துணைக்கடல்களாகும்.

இக்கடல்பற்றி மேலும் பல விரிவான ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. முதன் முதலாக 1881-ஆம் ஆண்டு இதனை ஆராயத் தொடங்கினார். பொதுவாகக் கடல் ஆராய்ச்சி மிகவும் பயன் விளைப்பதாகும். உலகில் உள்ள 45 நாடுகள் நியூயார்க் கில் ஒன்றாகக்கூடி 1959-ஆம் ஆண்டில் உலகக் கடல் ஆராய்ச்சித் திட்டத்தை மேற்கொண்டன. இதன் திட்டத்திற்கு ஏறத்தாழ 6½ கோடி உருபா செலவாகும். இச் செலவை எல்லா நாடுகளும் பகிர்ந்து கொள்ளும். இவ்வாராய்ச்சியை 40 கப்பல்களும், 350 அறிவியலறிஞரும் மேற்கொள்வர். முதன் முதல் இவ்வாராய்ச்சி இந்தியப் பெருங்கடலில் நடத்தப் பெறும். கடல் ஆராய்ச்சியால் நிலவியலறிவு, கடல்நூலறிவு, வானிலையறிவு, நீரியலறிவு, உயிரியல் அறிவு முதலியவை பெருகும்.

இந்தியக் கடலின் பாதி அளவுக்குக்கூட உயிரியல் ஆராய்ச்சி இன்னும் நடைபெறவில்லை. இக் கடலில் சில இடங்களில் மீன்கள் மிகுதியான அளவுக்கு இறந்து மிதக்கின்றன. 1957-ஆம் ஆண்டு இக்கடல் வழியாகச் சென்ற உருசியக் கப்பல் ஒன்று கொழும்புக்கும் ஏடன் குடா நீரோட்டத்திற்கும் இடையே பல இலக்கக் கணக்கான டன்கள் அளவில் மீன்கள் மடிந்து மிதந்ததைக்கண்டது. 650 கற்கள் நீளமும், 140 கற்கள் அகலமும் உள்ள மேற்பரப்பு முழுதும் மீன்கள் மிதந்ததை அக் கப்பல் கண்டது. முறையான கடல் ஆராய்ச்சியால் இவ்வகைச் சிக்கலுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கிடைக்கும்.

2. பசிபிக் பெருங் கடல்.

இது முட்டை வடிவமான கடல். 8 கோடி கற்பெருக்கம் உள்ளது. அட்லாண்டிக் கடலைவிட இரு மடங்கு பெரியது. கிழக்கிலிருந்து மேற்கே இதன் நீளம் 12,000 கற்கள். வடக்கிலிருந்து தெற்கே நீளம் 10,000 கற்கள். இதன் கரைகள் ஒழுங்

கற்றவை. 'பசியிக்' என்ற சொல்லுக்கு அமைதி என்று பெயர். ஆனால் இதன் சில பகுதிகளில் கடும் புயல்களும் தோன்றும். இதற்கு உலகப் பெருங்கடல் என்னும் பெயரும் உண்டு. உலக மேற்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கை இக்கடல் அடைத்துக் கொண்டுள்ளது. அனைத்துலக நாட்கோடு என்னும் கற்பனைக் கோடு இதன் வழியாகச் செல்கின்றது. இக்கோட்டில் நாள் மாற்றம் ஏற்படும்; காரிக்கிழமை ஞாயிற்றுக்கிழமையாக மாறும். இதன் ஆழம் ஏறத்தாழ 6½ கற்கள் எவரெஸ்ட் மலை உச்சியை இதில் மூழ்கச் செய்தால் அதற்குமேல் ஒரு கல் உயரத்திற்கு நீர் நிற்கும். இதனடியில் உயரமுள்ள மலைகளும், ஆழமான குடைவுகளும் உள்ளன மலைகள் பல நீரினால் மூடப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் மேற்பரப்புக்கு மேலும் மலைகள் உண்டு. எரி மலைகளும் உண்டு. மற்றக் கடல்களினும் இக் கடலுக்கு உப்புத் தன்மை குறைவு. பெரிங் கடல், சப்பான் கடல், மஞ்சள் கடல், சீனக் கடல் முதலியவை இதனோடிணைந்த உள்நாட்டுக் கடல்களாகும். இதன் நடுப் பகுதியில் எண்ணிறந்த திட்டத் தொகுதிகள் உள்ளன இதன் கரைகளில் சில துறை முகங்கள் இருந்த போதிலும் அட்லாண்டிக் கடலைப் போல் இஃது அவ்வளவு வாணிகச் சிறப்புடையது அன்று. இதன் குழி அளவு நிலவின் கொள்ளளவாக இருப்பதால், இதிவிருந்தே நிலவுபிரிந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது இக்கடலில் கோளெய்தி (Rocket) ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன.

இக்கடலில்தான் 1941-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1945 ஆம் ஆண்டு வரை நடந்த உலகப் போர் நடைபெற்றது. இக்கடலில் நிலத் திட்டிகள் மிகுதியாக உள்ளன. இவை மலையாலும் பவளத்தாலும் ஆனவை. பெரும்பாலானவற்றில் மக்கள் வாழமுடியாது இத்திட்டிகளின் மொத்தப் பரப்பு 60,000 கற்பெருக்கமாகும் இவ்வு எப்பொழுதும் வேளிற்காலமே.

இங்குள்ள நிலத்திட்டிகளில் பிசி, ஆவாய்த் திட்டிகள் சிறப்பான நாடுகளாக விளங்குகின்றன. ஆவாய்த் திட்டி அமெரிக்க ஒன்றிப்பு நாடுகளில் ஒன்று. இது 6,454 கற்பெருக்க முடையது. அமெரிக்காவிலிருந்து 2000 கற்கள் தொலைவிருக்கின்றது. கரும்பு, அன்னதாழம் (அன்னாசி) பழம், காப்பி, நெல், தேயிலை முதலியன பயிராகின்றன. இங்குச் சப்பானியர், சீனர், அமெரிக்கர், ஐரோப்பியர் முதலிய இனத்தார் வாழ்கின்றனர். மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 6 இலக்கம். இன்னொரு திட்டான பிசித் திட்டி 7,000 கற்பெருக்கமுடையது. 3 இலக்கம் பெயர்கள் வாழ்கின்றனர். தமிழர், பிசியர், சீனர், ஐரோப்பியர் முதலியோர் இங்கு வாழ்கின்றனர். தமிழர்கள் 40,000 பெயர்கள் உள்ளனர்.

அட்லாண்டிக் பெருங்கடல்.

இது பசிபிக் பெருங்கடலில் அரைப்பகுதியளவே உள்ளது. 3½ கோடி கற்பரப்புடையது. ஆங்கில எழுத்தான S போன்ற வடிவமுள்ளது இக்கடல். இதன் ஆழம் 3 கற்கள். 55,000 கற்கள் கொண்ட நீண்ட கடற்கரை இதற்குண்டு. இதில் பெரும் மலைத் தொடர்கள், ஆழமான பள்ளத் தாக்குகள், சம வெளிகள் முதலியவை உள்ளன. தென் அட்லாண்டிக், வட அட்லாண்டிக்கை விடக் குளிர்ந்தது. இதன் நீர் உப்பு மிகுந்தது. பிற பெருங் கடல்களைவிட இக்கடலில் பல ஆறுகள் வந்து கலக்கின்றன. வாணிகத்திற்கு மிகவும் பயன்படும் பலவகை நீரோட்டங்கள் இதில் உள்ளன. இதில் நல்ல மீன் வளமும் இருப்பது போல், முத்துகளும், சிப்பிகளும் மிகுந்து இருக்கின்றன. இதில் உள்ள பயிர் வகைகள், மருந்துகள், நீரியற் கலவைப் பொருள்கள், உரங்கள் முதலிய பொருள்களாகப் பயன்படுகின்றன. அட்லாச மலையும், அட்லாண்டிச என்னும் நிலத்திட்டும் இக் கடலில் இருப்பதாலேயே இதற்கு அப் பெயர் வந்தது. வட கடல், பால்டிக் கடல், மையத் தரைக் கடல், மார்மோரா கடல், அட்சன் விரிகுடா, கரிபீயன் கடல் ஆகிய கடல்கள் இதன் துணைக்கடல்களாகும். இதில் மையத் தரைக்கடல் 2,300 கற்கள் நீளங் கொண்ட கடற்கரையை உடையதால் உலகிலேயே முதலான உள்நாட்டுக் கடலாக உள்ளது.

அட்லாண்டிக் கடலை முதன் முதலாகக் கடந்தவர் அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்த கொலம்பசே ஆவார். இக் காலத்தில் இக் கடல் ஒரு பெரிய சிறந்த வாணிக வழியாகத் திகழ்கின்றது. செய்திப் போக்கு வரத்திற்கும் பெரிய துணை புரிகின்றது. ஏறத்தாழ 3 இலக்கம் கற்கள் நீளமுள்ள கம்பிகள் செய்திப் போக்கு வரத்திற்காக இக்கடலுள் கிடத்தப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது உலகப் போரின் போர்க்களமாகவும் இக்கடல் பயன்பட்டது. நூற்றுக் கணக்கான போர்க் கப்பல்களும், நீர் மூழ்கிக் கப்பல்களும் அக்கால் இதில் மூழ்கின. செருமானிக்கும், பிரிட்டனுக்கும் ஏற்பட்ட இக் கடும்போரின் விளைவாகவே வரலாற்றுச் சிறப்புடைய வட அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தம் 1949-இல் ஏற்பட்டது. இவ்வொப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்ட நாடுகள் நேடோ (Nato) நாடுகள் எனப்பட்டன. உலக அமைதி கருதி இவ்வொப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்சு, கனடா, நெதர்லாந்து, பெல்சியம், இலக்சம்பர்க், இத்தாலி, நார்வே, டென்மார்க், ஐசுலாந்து, போர்ச்சுகல், கீரிசு, துருக்கி, மேற்கு செருமானி ஆகிய நாடுகள் நேடோ நாடுகளாகும்.

அண்டார்க்டிக் பெருங்கடல்.

உலகின் தென்முனையைச் சுற்றி அமைந்தது இக்கடல். மிகவும் குறைவான ஆழமுடையது. பசிபிக் கடல், அட்லாண்டிக்

டிக் கடல், இந்தியக் கடல் ஆகிய மூன்றின் பகுதியாக இக்கடல் அமைந்திருப்பதால் இதற்குக் கரைகளே இல்லை. இக் கடல் நடுவில் உள்ளது அண்டார்க்டிக் பெருநிலம். வெடல் கடலும், இராசு கடலும் இதன் தலையாய துணைக் கடல்களாகும். இது 80 இலக்கம் கற்பெருக்கம் உடையது, ஆர்க்டிக் கடலைவிட இது மிகவும் குளிர்ந்தது. ஆழமானது. இதன் மேற்பரப்பு வெப்ப நிலை 40 பாகையாகும். அடிக்கடி இது 28 பாகையாகக் குளிரும். இக்கடலின் பெரும் பகுதி பனிச்சட்டிகளால் சூழ்ந்திருக்கும். மழைக் காலத்தில் முழுக் கடலின் மேற்பகுதியும் பனியாகவே காட்சிதரும். ஆர்க்டிக் கடலின் பனிப் பறைகளை விட இதன் பனிக் கட்டிகள் பெரியவையாக இருக்கும். இதன் நீர் மிகுதியாக ஆவியாதல் இல்லையாதலான், இந்நீரின் உப்புத் தன்மை பிற கடல்களினும் மிகக் குறைவு. இக் கடல் நீரின் அடர்த்தி அதிகம். இதன் ஆழமற்ற பகுதிகளில் கடற் பஞ்சு போன்ற முதுகு எலும்பில்லாத உயிரிகள் வாழ்கின்றன. கடற் பூண்டுகள் இதனுள் ஏராளமாக உண்டு. ஏராளமான அளவில் மீன்களும், நீர் யானை, நாய்கள் போன்ற விலங்குகளும் இதில் உண்டு. திமிங்கலங்கள் இக்கடலில் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. பிற கடல்களில் உள்ளன போன்று, இக் கடலில் வாணிக வரிகள் இல்லை.

இக்கடலில் அமைந்த அண்டார்க்டிக் பெருநிலம் 55 இலக்கம் கற்பெருக்கங்கள் உடையது. ஒரே பனியும், பனிக்கட்டியுமாக நிறைந்திருப்பதால் இந்நிலப் பகுதியில் மக்கள் நடமாட்டமே இல்லை! இந்நிலப் பிரிவு கடல் மட்டத்திற்குமேல் ஒரு கல் உயரமுள்ளது இதைச் சுற்றியுள்ள நீர்ப் பரப்பில் 2 இலக்கம் கற்பெருக்கத்திற்கு ஒரே பனிக்கட்டிகளே நிறைந்துள்ளன. அண்டார்க்டிக் நிலப்பிரிவு, ஆத்திரேலியாவைவிட இருமடங்கு பெரியது. இங்குள்ள மலைகள் 15,000 அடிவரை உயரமுள்ளன வாயும் பனி படர்ந்தனவாகவும் உள்ளன ராசு பனித்தட்டு ஒன்று 1000 அடி பருமனுள்ள ஒரே பனிக்கட்டியால் ஆன திட்டாகும். பிரான்சை விட இத்திட்டிட்டு பெரியது. இத்திட்டிட்டு ஒரு நாளைக்கு ஐந்து அடி மேனி கடலை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டுள்ளது. இந்நிலத்தில் இரண்டு எரிமலைகளும் உண்டு. ஒரு மணிக்கு 200 கற்கள் விரைவில் வீசும் பெரிய புயல்களும், காந்தப் புயல்களும் இங்கு உண்டாகின்றன. கோடைக்காலம், மழைக்காலம் ஆகிய இரு காலங்களே இங்குண்டு இதில் உள்ள நிலையான பனிப் பறைகள் உருகிக்கொண்டு வருதலால் இவ்வுலகு வெப்பம் அடைந்து கொண்டு வருவதாகக் கருதுகின்றனர். அண்டார்க்டிக் முனை உலகிலேயே மிகக் குளிர்ச்சியானதும், வெப்பத்தைப் பெறுகின்றதும் ஆன இடமாகும், இங்குள்ள மிகவும் குறைந்த வெப்ப அளவில் (— 87.4° C, — 126° F) எஃகுத் துண்டுகளைச் சுக்குநூறுக உடைக்கலாம்.

ஏறத்தாழ 45 இலக்கம் கற்பரும (கணமைல்கள்) அளவுள்ள பணிக்கட்டி இப்பெரு நிலப்பகுதியை முடிக்கொண்டுள்ளதாகக் கணக்கிட்டுள்ளனர்.

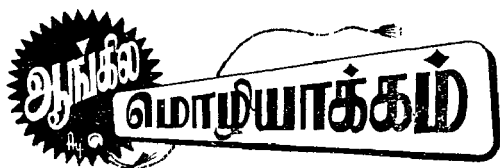
ஆர்க்டிக் பெருங்கடல்.

உலகின் வட முனையைச் சுற்றி அமைந்துள்ள கடற்பகுதியையே ஆர்க்டிக்கடல். ஐம்பெருங்கடலில் மிகவும் சிறியது இக்கடலே. இதன்பரப்பு 55 இலக்கம் கற்பெருக்கமாகும். இதன் ஆழம் 17,850 அடி. இது வட்ட வடிவமான கடல். கரைகள் தாழ்ந்தவை; தட்டையானவை, பேரண்டசு கடலும், கிரீன் லாந்து கடலும் வெண்கடலும் இதன் துணைக்கடல்கள். உலகின் பிற கடல்களை விட, இக்கடலில் மிகவும் குறைவாகவே புயல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதன் மேற்பரப்பு வெப்பநிலை 29 பாகையாகும். இக்கடலின் மூன்றில் இரு பகுதியே நிலையான பணிக்கட்டியால் மூடப்பட்டுள்ளது. இக்கடல் நீர் அவ்வளவு உப்பாக இல்லை. இக்கடலும் அண்டார்க்டிக் பெருங்கடல் போலவே நெடுநாளாக ஆராயப்படவில்லை. அண்டார்க்டிக் நிலப்பகுதியின் குளிரைவிட ஆர்க்டிக் நிலப்பகுதியில் குளிர் குறைவு. இம்முழுப் பகுதியில் ஆர்க்டிக் கடற்பகுதி 59 இலக்கம் கற்பெருக்கமும், நிலப்பகுதி 40 இலக்கம் கற்பெருக்கமும் கொண்டவை. இங்குக் கோடைக்கால அளவு குறுகியதாகவும் குளிர்கால அளவு நீண்டதாகவும் இருக்கும். கடல் நாய்கள், துருவக் கரடிகள், மீன்கள் முதலியவை ஆர்க்டிக் பகுதியில் வாழ்பவர்களுக்கு உணவாகப் பயன்படுகின்றன. இங்குள்ள நிலப்பகுதிகளில் எசுக்கிமோக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் தொகை ஏறத்தாழ ஓரிலக்கம் ஆகும். இங்குள்ள நிலப்பகுதியில் பெரும் பகுதி சோவியத்து நாட்டிற்கும், கனடாவிற்கும் உரியதாகும். மிகுதிப்பகுதிகள் அமெரிக்கா, டென்மார்க்கு, நார்வே, சுவீடன், பின்லாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு உரியன.

(பின் குறிப்பு: இங்குக் குறிப்பிட்டுள்ள சுருக்கமான செய்திகள் அல்லிப்பதிப்பகத்தின் மேற்கண்ட வெளியீடுகளினின்று எடுக்கப்பட்டவையாகும். இன்னும் சுவையான, பயனுடைய செய்திகளுக்கு அன்பர்கள் அந்நூல்களையே வாங்கிப் பார்ப்பார்களாக. இவ்வைந்து நூற்களும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் துணைப்பாட நூல்களாக வைக்கத் தகுதி வாய்ந்தவை.)

எழுதுவார்க்கு!

தென்மொழிக்கு வரும் உருப்படிகளில் பாடல்களே மிகுந்துள்ளன. சிலர், பாடல்களில் எதுகைத் தொடையிலும் வட சொல்லமைத்து, மாற்றஞ் செய்ய முடியாதவாறு எழுதுகின்றனர். எழுதுவார்கட்டுரை, பாடல்களைத் தனித்தமிழில் எழுதித் தக்காரிடம் காட்டிச் செப்பஞ்செய்து அனுப்ப வேண்டுகிறோம்.

What An Illness!

What an illness this, not worth its name!
 To cause my death not grave enough;
 For, only the other day,
 My beloved wife
 Was placed on the pyre
 The funeral pile, her bed
 And the rising flames, her sheets
 In the open burning ground
 Where barren shrubs abound;
 And I do still exist,
 O, what a wretched state! (Puram 245)

நோயள வெனைத்தே!

யாங்குப் பெரிதாயினும் நோயள வெனைத்தே
 உயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையின்!
 கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
 வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
 தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
 ஞாங்கர் மாய்ந்தனள் மடந்தை
 இன்னும் வாழ்வல்; என்னிதன் பண்பே!

(புறநானூறு 245.)

(சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை, தன் பெருங் கோப்பெண்டு துஞ்சியகாலைச் சொல்லிய பாட்டு.)

மொழியாக்கம்: ம. இலெ. தங்கப்பா, எம். ஏ.

இலக்கிய ஆய்வு:

“மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்”

“இனம்போன்(று) இனமல்லார் கேண்மை மகளிர் மனம்போல வேறு படும்”

இக் குறட்பா கூடா நட்பு என்ற அதிகாரத்து உள்ளது. இதன்கண் உள்ள ‘மகளிர் மனம் போல’ என்ற தொடர் ஆராய்ச்சிக்குரியதாக இருக்கிறது. இத் தொடருக்கு, மணக்குடவரும், பரிப்பெருமானும், பரிமேலழகரும் ஒரு கருத்தினராயும், பரிதியார் ஒரு கருத்தினராயும், காலிங்கர் ஒரு கருத்தினராயும் உரை வகுத்துப் போகின்றனர். அவைபற்றி ஈண்டு ஆராய்வாம்.

தனக்கு வேண்டியவர் போன்றிருந்து மனத்தினால் தனக்கு வேண்டாதாராக ஒழுகுவாரது நட்பு, பெண்களின் மனம் போல வேறுபடும் என்பது இக்குறட்பாவின் கருத்தாகும்.

மணக்குடவரும், பரிப்பெருமானும், பரிமேலழகரும் ‘மகளிர் மனம்’ என்பதற்கு ‘மகளிர் மனம்’ என்றே உரை கண்டனர். பரிதியார் ‘மகளிர் மனம் எனப் பொதுவகையால் இருப்பினும் இருமனப் பெண்டிரது மனம்’ என உரை கண்டனர். காலிங்கர் இதனை மறுத்துப் ‘பொது மகளிர் என்னாது, மகளிர் எனப் பொது வகையால் கூறியது குலமகளிரும் குணம் கெடுதல் கூடும் என்பது குறிப்பு என்றறிக’ என உரை வகுத்தனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டினராகிய திரு. செகவீர பாண்டியனாரும், ‘மகளிர் என்றது பெண்பாலார் எல்லாரையும் இங்குப் பொதுவாகக் குறித்து நின்றது. அவரது இயற்கையான மன நிலையைப் பொது நிலையில் நின்று உணர்த்தி நின்றலால் இதில் யாதும் இழுக்கில்லை என்க இங்கு மகளிர் என்றது விலைமகளிரையே என்று கொள்ளின் அத்துணை அமைவில்லையாம்; ஆவதை ஆய்ந்து கொள்க’ என்று உரைத்தனர். எனவே இவர் கருத்தும் காலிங்கர் கருத்தோடு ஒத்திருத்தல் அறியலாம்.

இனித், ‘திருக்குறள் உரைவளம்’ என்ற பெயரால் திருக்குறளுக்குள்ள பழைய உரைகளைக் கிடைத்த அளவில் ஒருங்கு

பேராசிரியர். கு. சுந்தரமூர்த்தி,
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.

தொகுத்தும், இன்றியமையாத மேற்கோள் பகுதிகளைக் காட்டியும், பலர் உரைகளிலும் உள்ள சிறப்பு, சிறப்பின்மைகளைக் கண்டு தம் கருத்து இதுவென உணர்த்தியும் அருத் தொண்டு செய்த திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள், 'ஈண்டு மகளிர் எனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும் இருமனப் பெண்டிராகிய பொது மகளிரையே கொள்க' என்று உரைத்தனர். எனவே இவர் கருத்து பரிதியார் கருத்தை ஒத்ததாகும்.

இனம் போன்று இனமல்லார் கேண்மைக்கு மகளிர் மனம் உவமையாய் வருதலின் அவர் மனம் மாறி மாறி வி ர ர ன் து வேறுபடும் எனத் தெரியலாம். இந்நிலை பொருட் பெண்டிர்க்கே இயல்பன்றிக் குலப் பெண்டிர்க்கு இயல்பாகாது எனக் கண்ட பரிதியார், மகளிர் எனத் திருவள்ளுவர் பொது வசையால் கூறினும் அச் சொல் பொருட் பெண்டிரையே குறிக்கும் எனக் கூறினர். இக் கருத்தே பொருத்தமுடையது. எனினும் திருவள்ளுவரின் கருத்தினை அறிதற்கு இன்னும் சிறிது ஆராய்தலும் இன்றியமையாததாகும்.

திருவள்ளுவர், மகளிர் என்ற சொல்லை அடைமொழியின்றி ஈரிடத்தில் குறிக்கின்றார். "மகளிர் நிறைகாக்கும் காப்பே தலை" "மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்" என்பன அவ்விடங்களாகும். இனி, ஆம் மகளிர் என்ற சொல்லை அடைமொழியுடன் முன்றிடங்களில் குறிக்கின்றார். "பண்பில் மகளிர்" (912), "மாய மகளிர்" (918), "ஒருமை மகளிர்" (974) என்பன அவ்விடங்களாகும். இவற்றுள் முன்மைய இரண்டும் 'வரைவில் மகளிர்' அதிகாரத்தும், பின்மையது 'பெருமை' என்ற அதிகாரத்தும் உள்ளனவாகும்.

அடை மொழியின்றிச் சொன்ன ஈரிடங்களில் 'மகளிர் நிறை காக்கும் காப்பே தலை' என்றவிடத்து மகளிர் எனப் பொதுவகையால் கூறினாரேனும், நிறையினால் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் காப்பு கற்புடைப் பெண்டிர்க்கே உரியது ஆதலின் ஆண்டுக் கற்புடை மகளிர் எனக் கொண்டாற்போல, ஈண்டும் 'மகளிர் மனம் போல வேறுபடும்' எனப் பொதுவகையால் கூறினாரேனும் வேறுபடும் மனம் உடைமை இருமனப் பெண்டிர்க்கே உரியது, ஆதலின் பொதுமகளிர் எனக் கொள்ளுதலே பொருத்தமுடையதாகும்.

எனினும், காலிங்கரும், செகவீரபாண்டியனாரும் குலமகளிரையும் உளப்படுத்திக் கூறுதற்குக் காரணம் இருத்தல் வேண்டுமன்றோ? அதனையும் சிறிது ஆராய்வாம். மனம் வேறுபடுதல் என்றவுடன் மகளிர் தன் கொண்டாளை விட்டு அயலாளை விரும்புதல் என்ற அளவிற்கு உரை கொள்ளுதலினாலேயே இத் (தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்)

ஏவுகணை நூல். (Rocketry)

ஆசிரியர்: திரு. அ. சி. மூர்த்தி,
கிடைக்குமிடம்: அல்லிப் பதிப்பகம்,
2536, வேங்கடேசப்பெருமாள் கோவில் தெரு,
தஞ்சாவூர். விலை: உருபா. 2-40.

நூல் வெளியீடு என்ற பெயரால் இலக்கியத் துறை ஒன்றிணையே பற்றிக்கொண்டு வெற்றுக் கதை நூற்களையும், தின்றதையே தின்று தெவிட்டுதல்போல் புளித்துப்போன இலக்கிய அறிமுகக் கட்டுரைகளையுமே வெளியிட்டு வரும் வாணிகம் மலிந்துவிட்ட இக்காலத்தில், தற்கால அறிவியல் முன்னேற்றம் பற்றிய அண்மைச் செய்திகளையும் தமிழிற் கொணரும் வகையில் அறிவியல் நூல் வரிசையுள் ஒன்றாக 'ஏவுகணை நூல்' என்ற இந்நூல் தோன்றியிருப்பது வரவேற்றற்குரியது. இதனை எழுதிய திரு. அ. சி. மூர்த்தியும், வெளியிட்ட அல்லிப் பதிப்பகத்தாரும் பாராட்டுக் குரியவராவர்.

வான்வெளிச் செலவில் நாடுகள் பலவும் நோக்கஞ் செலுத்தி வரும் இந்நாளில், அதற்கடிப்படையான ஏவுகணை (Rocket) களைப்பற்றி அனைவரும் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் இந்நூல் ஆக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. விழாக்களில் வெடிகளாகப் பயன்பட்ட வாணங்கள் படிப்படியாக வளர்ந்து போர்க் கருவிகளாகவும், வானாய்வுக் கருவிகளாகவும் வான்வெளிச் செலவுக்குத் திறவுகோலாகவும் உலக அழிக்கவியலும் எறிபடைகளாகவும் மாறியிருப்பதை இந்நூல் குறிக்கின்றது. உலக நாடுகளில் ஆங்காங்கு ஏற்பட்ட வாண வளர்ச்சியைத் தனித்தனி தொகுத் தளிக்கின்றது. ஏவுகணைகள் மிகப் புதியன என்றும், மேலாட்டவரின் அறிவியல் ஆய்வின் விளைவு என்றும் எண்ணியிருக்கும் பொதுமக்கட்கு, அவற்றின் தொடக்கம் ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முந்தியது என்பதும், கிரேக்கம், சீனம், இந்தியா போன்ற பழைய நாடுகளிலும் வாண ஆய்வு நடந்துவந்துள்ளது என்பதும் புதிய செய்திகளாகும். திப்பு சுல்தான் ஆங்கிலேயருக்கெதிராக 2000 வெடிகளைப் போரில் ஏவினார் என்பதும்,

உலகில் முதன் முதல் வான்வெளி அஞ்சலைத் துவக்கி வைத்த தும், ஏவுகணைகளில் உயிர்களை வைத்தனுப்பியதும் இந்தியாவே என்பதும் இந்நூலினுள் விளக்கப் பெறுகின்றன.

ஏவுகணைகளின் வரலாறு, வளர்ச்சி, பன்னாட்டு ஏவுகணை நிறுவனங்கள், ஏவுகணை ஆயத்தக் கருவிகள், ஏவுகணைக் கலங்கள், எறிபடைகள் (Missiles) இவற்றின் அமைப்பு முறை நுணுக்கங்கள், வகைகள், இயங்கும் முறை, இயக்கப்பெறும் முறை இவையனைத்தும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆங்காங்கு ஏவுகணை அனுப்பிவைத்த நிகழ்ச்சிகள் விளக்கப் பெறுகின்றன. அமெரிக்கா, உருசிய நாட்டு ஏவுகணை, வான்வெளிச் செலவு வரலாறுகள் சுவை தருகின்றன. ஏவுகணைகள் விடப்பட்ட செய்திகளைச் சுருங்கத் தெரிவிக்கும் அட்டவணைகளும், விளக்கப் படங்களும் பயனுடையன.

இறுதியில் உள்ள கலைச் சொற்பட்டியல், தமிழ்க் கலைச் சொற்கள் புரியாதவர்கட்கு விளக்கம் தருமாறு அமைகின்றன. தமிழில் அறிவியற் சொற்களை ஆக்கிக்கொள்ளல் இயலாதென்று வெற்றுரை பகர்வதே தொழிலாய் முயற்சியின்றி வாளாவிருக்கும் வீணருக்கோர் அறைகூவல்போல், இறுக்கம் (impact) உதைவு (kick) எதிர்த் தாக்கல் (Recoil) மறிவினை (Reflex) வீழ் பொருள் (Ballistics) முதலிய நுணுக்கச் சொற்களைத் துணிவுடன் ஆசிரியர் பயன்படுத்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. வட சொற்கள் இயன்றவரை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதும்போற்றத்தக்கது. ஒரு சில சொற்கள் ஆங்கிலத்திலிருந்து அப்படியே பெயர்த்தெழுதப் பெற்றுள்ளன. முயன்றால் அவற்றையும் தமிழாக்கிக் கொள்வது இயலாததன்று. ஏவுகணை என்ற சொல்லைத் தலைப்பில் வழங்கிய ஆசிரியர் நூலினுள் “இராக்கெட்டு” என்று எழுதியிராமல் ‘ஏவு கணை’ என்றே எழுதியிருக்கலாம். சொற்கள் நாவிற்பயிலப் பயிலவே அவை வழக்குக் கெளிதாகின்றன. Hypothesis என்ற சொல்லுக்கு ‘ஆய்வு’ என்பதிலும் ‘கருதுகோள்’ என்ற சொல் பொருத்தமாகும்.

அறிவியல் நூற்கள், பிற கதை, வரலாறுகள் போலன்றி ஆங்காங்கு வறட்சியான மெய்மைகளைக் கூறுவன எனினும் எழுது முறையான் அவற்றையும் சுவையுள்ளனவாகச் செய்யலாம். சுவைபட அமைந்தால்தான் அறிவியல், பொதுமக்களாலும் விரும்பிப் படிக்கப்பெறும். சுவை நிகழ்ச்சிகள் இடைவிராவிக் குழந்தைகட்குக் கதைசொல்லும் முறையில் அமையின் இத்தகைய நூற்கள் பெரிதும் ஆர்வத்தைத் தூண்டக் கூடும். மறுபதிப்பில் ஆசிரியர் இந்நூலை மேலும் சுவையுடையதாகித்தருவார் என நம்புகின்றோம்.

ஆங்கிலம் கற்ற தமிழினை ரூர் பலர் இத்தகைய அறிவு நூலாக்கங்கட்கு முன்வரல் வேண்டும். கலை, கற்பனைப் படைப்புகளில் இயல்பான ஈடுபாடற்றவரும் கூட அவை 'நாகரிகம்' என்றும் 'செய்ய எளியன' என்றும் கருதி அவற்றுள் நுழைந்து போலி நூற்களைப் பெருக்கிக் கொண்டு போகாமல், தம் கற்றறிவைப் பயன்படுத்தி இத்தகைய அறிவியற் செய்தி நூற்களை ஆக்குவராயின் அதுவே அவர் ஆற்றும் தமிழ்த் தொண்டாகும். அத் தொண்டுக்கு இந்நூல் வழிகாட்டும் என நம்புகின்றோம். பள்ளிகளில் பாடமாக வைக்கத் தகுந்தது இந்நூல்.

“கல்லாடன்”

(32-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

துணை இடர்ப்பாடு நேருகின்றது பொதுவாக மகளிர் தாம் விரும்பும் ஆடையணிகளில் இன்றைக்கு விரும்புவனவற்றை, நாளைக்கு வேறுபட விரும்புவதைக் காணலாம். இந்நிலையில் மகளிர் அனைவருமே ஒன்றாவர். இதுபற்றியே திருவள்ளுவரும் பொதுப்பட 'மகளிர் மனம் போல வேறுபடும்' எனக் கூறினாரே என்றும் எண்ணுதற்கு இடனுண்டு. ஆனால் மகளிர் மனமேயன்றி ஆடவர் மனமும் இத்தகையதே என்பதை,

“திருவினும் நல்லாள் மனைக்கிழத்தி யேனும்
பிறர்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பர்”

எனக் குமர குருபரர் கூறுகின்றார். சமய ஆசிரியர்கள் பலரும், 'மனம் என்பது பெற்றதைச் சிறியதாக்கிப் பெருததில் விருப்பம் ஏற்படும்படிச் செய்யும் கருவி' என்றே கூறுவர். இதுபற்றியே “போதும் என்ற மனமே, பொன் செய்யும் மருந்து” என்ற வரக்கும் எழுவதாயிற்று. தாயுமானாரும் 'பாழான என் மனம் குவிய ஒரு தந்திரம் பண்ணுவது உனக்கருமையோ' எனக் கூறினர்.

இந்நிலையில் ஆடவர் மனம், பெண்டிர் மனம் ஆகிய இரண்டுமே வேறுபடுவதாயிருக்க, வள்ளுவர் மகளிர் மனத்தையே விதந்து கூறியது ஆடவர் மனத்தினும் பெண்டிர் மனம் விரைந்து வேறுபடும் என்பது கருதிப் போலும்! எனினும் இக்கருத்தை இன்னும் ஆராய்தல் இன்றியமையாததாகும்.

இன்றோரன்ன குறட்பாக்களை நினைந்தே, “ஓதற்கு எளிதாகி, உணர்தற்கு அரிதாகி” விளங்குவது திருக்குறள் எனக் கூறினர் போலும்!

வால் டயர்

(பிரெஞ்சுப் பாவலர்)

ஒரு புடை மெய்யறிவாளராகவும் ஒரு புடை உலகியல் மாந்தராகவும் திகழ்ந்து தம் காலத்தில் தம்மினுஞ் சிறந்த அறிஞர் வேறில்லை எனுமளவுக்குப் பாவன்மையாலும் நாவன்மையாலும் பெருமிதம் கொண்டு விளங்கியவர் வால் டயர். பிரெஞ்சு மக்களிடையே விடுதலை உணர்வை ஊட்டிப் பிற்காலத்தில் புரட்சிக்கு வித்திட்டவருள் வால் டயர் தலைநின்றவர். அக்காலத்துப் பிரெஞ்சுக் குமுகாயத்தின் கோணல் மாணல்கட் கேற்ப இவர்தம் வாழ்க்கையும் சிலகாலத்து நெறி வழிவிச் சென்றிருந்த போதிலும் பிற்காலத்தில் இவர் அக்கோணல்களைத் திருத்தித் தம் உள்ளத்தை ஒரு நிலைநிறுத்திச் சிறந்த பாவலராகவும் அறிவாளராகவும் அக்கால ஐரோப்பா முழுவதும் மதிக்கப் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

இவர் 1694-ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரித் திங்கள் 20 ஆம் நாள் பாரிசுக் கருகிலுள்ள சாத்தனே எனுமூரில் தோன்றினார். இவர்தம் தந்தையார் மிகவும் குறைந்த வருவாய் தரும் தொழிலி லிருந்து சிக்கன வாழ்வாற் படிப்படியாக உயர் நிலையடைந்து இறுதியிற் பெருங்குடி மக்கள் வரிசையில் தாமும் ஒருவரானார். ஆதலின் தம் நிலைமைக் கேற்பப் புதல்வனுக்கும் சிறந்த கல்வி அளிக்க எண்ணங் கொண்டார். அக்காலத்திற் சிறந்து விளங்கிய பாரிசுக் கல்லூரிப் பேராசிரியரான போர் (Poree) என்பாரிடம் மைந்தனை அனுப்பினார். வால் டயர் எதனையும் எளிதிற்கற்றுக் கொள்ளும் அறிவும் ஆற்றலும் பெற்றிருந்த போதிலும், கடின உழைப்பை முற்றிலும் வெறுத்தார். பழம் புலவர்தம் நூற்களைக் குருட்டுத் தனமாக மனப்பாடம் செய்வதே அக்கால மாணவர்தம் பழக்கமாகவும் கல்விக்கு அறிகுறியாகவும் இருக்க, வால் டயர் அதில் சற்றும் மனம் செலுத்தினரில்லை. பாடத்தில் நோக்கம் செலுத்தாது, கற்பனைகளிலேயே சுழன்று கொண்

டிருந்தார். இதனால் அவர் பள்ளியில் பிறரினும் அறிவிற்குறைந்தவராகவே கருதப் பெற்றார். ஆசிரியர்களும் அவரை உணர்ந்தாரில்லை. ஆனால் பேராசிரியர் போரீ மட்டும் வால்டயரின் உள்ளத்திற் கணன்று கொண்டிருக்கும் கற்பனைச் சுடரையும் பாவன்மையையும் கண்டுகொண்டார். எனினும் உண்மைப் பாவலகை விருக்கும் ஒருவனுக்கு வாழ்க்கையில் நேரும் துன்பத்தையும் புகழ் பெறுவதற்காக அவன் படவேண்டிய தொல்லைகளையும் நன்குணர்ந்த அவர், அப்பாதையில் தன் மாணவன் சென்று துயருழப்பதை விரும்பவில்லை. எனவே, பல வகைகளில் வால்டயரின் பாவேட்கைக்குத் தடையிட்டு வந்தார். எனினும் வால்டயர் தம் வேட்கையைச் சிறிதும் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை வருந்திப் பயிலவேண்டிய அறிவியல் துறைகளை முற்றிலும் வெறுத்தார். உள்ள உணர்வுகட்கினிதாய கல்வியையே அவர் மனம் நாடியது. கல்லூரி நண்பர்களின் எள்ளல்களும், ஆசிரியர் தம் கடிந்துரைகளும் ஒறுப்புகளும் அவரை மாற்ற முடியவில்லை. தம் விருப்பப்படி இளைஞனை மாற்ற முடியாமற் போகவே பேராசிரியர் போரீ, வால்டயரின் விருப்பப்படியே அவரை விட்டுவிடத் தீர்மானித்தார். பாவியல் துறையில் வால்டயர் உய்க்கப் பெற்றார் பழம் பெரும் புலவர் தம் இலக்கியங்கள் அவர்க்கு வழங்கப் பெற்றன. பாவியல் இலக்கணங்கள் அனைத்தும் அவர்க்குக் கற்பிக்கப்பட்டன. இயற்கையில் தோய்வும் மாந்த இயல்பை அறிதலுமே சிறந்த பாவலனுக்கு இன்றியமையாதன வாகலான் அவ்வாய்ப்புகள் அவர்க்கு வழங்கப் பெற்றன. வால்டயரும் விரைவில் தம் திறனைப் பெருக்கிக் கொண்டார். கல்லூரியில் அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம் சிறந்த பாவலராகத் திகழ்ந்தார்.

கல்லூரிக் கல்விமுடிந்ததும் தம் மகன் உலக அறிவு பெறல் வேண்டுமென வால்டயரின் தந்தை தீர்மானித்தார். ஆனால் அக்காலப் பிரெஞ்சுக் குமுகாயம், மெல்லிய உணர்வுகளும் வலிவான கற்பனைகளும் வாய்ந்த இளைஞனுக்கு ஏற்ற இடமன்று என்பதை அவர் உணர்ந்தாரில்லை. இனிமையான நிகழ்ச்சிகள் அடங்கியதே வாழ்க்கை என்று கருதிக் கொண்டிருக்கும் வால்டயருக்குக்களியாட்டம் நிறைந்த பிரெஞ்சுக்குமுகாய வாழ்க்கை பெருங்களிப்பூட்டியது. இனிமை ததும்ப உரையாடும் திறனும் ஓரளவு தோற்றப் பொலிவும் வாய்க்கப் பெற்ற வால்டயர் எளிதில் பலர்க்கும் அறிமுகமாயினார். அக்காலத்தில் இத்தகைய இளைஞரைக் “குமுகாய அறிமுகம்” என்ற பேரால், அழகிய நடிகையர், நாட்டியக் கணிகையர், பெருங்குடி மக்களின் காதற் கிழத்தியர் போன்றோர்ச்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தல் வழக்கமாம். அறிவாலன்றி அழகாற் பிறரைக் கவர்ந்து, தமக்கு இலக்கியத்தும் கலையிலும் பயிற்சி உள்ளது போற் காட்டி மயக்கும் அம்மாதர் தொடர்பை நாடுவோர் பலராயினர். இத்தொடர்பில்

உலகநியா இளைஞராய வால்டயர் சில நாட் பிணைப்புண்டிருந்தார். அதனால் தொல்லை பல அடையவும் நேர்ந்தது. எனினும் சிறிது காலத்தில் அப் பிணைப்புகளினின்றும் விடுபட்டார். உள்ளத்தைத் தம்வயம் நிறுத்தி இலக்கியப் படைப்பில் மெல்லக் கவனத்தைத் திருப்பலாயினார். இன்ப வேட்டையாளரின் தொடர்புகளை விட்டொழித்துக் கலைஞர், அறிவுடையோரின் வட்டாரங்களிற் பழகலாயினார். முற்பகல் வேளையெலாம் கல்வியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் கழித்தார். மாலை வேளைகளில் கலைநய முணர்வார் கூட்டத்தோடு நகையாடிப் பொழுது போக்கினார்.

பயனிலாப் பழமையில் வெறுப்பும், புதுமையாக்கத்திற் பெருவேட்கையும் கொண்ட வால்டயர் ஒரு முறை பழைய சமயத்தை விலக்கிப் புதிய சமயம் ஒன்றை நிலைநாட்ட வேண்டுமெனும் பேரார்வத்தால் உந்தப்பெற்றுச் சில நாட்களை ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியிற் கழித்தாராம். அது கண்ட தந்தை தம் மைந்தனின் ஆற்றல் வீண் முயற்சியிற் பாழாகின்றதே என வருந்தி அவரைக் கைப்பிடியாக அழைத்துச் சென்று, சிலுவையில் அறையுண்டு தொங்கும் ஏசு பெருமானின் படிமத்தைக் காட்டி, “இதோ பார்; சமயத்தைச் சீர்திருத்த நினைத்த பெருந்தகைக்கு நேர்ந்த நிலையை நன்றாகப் பார்” என்று உணர்ச்சியோடு கூறினாராம் இளைஞர் வால்டயரின் உள்ளத்தில் அது ஆழமாகப் பதியவே, அம்முயற்சியைக் கைவிட்டுத் தம் ஆற்றல்முழுவதையும் பாடல் துறையில் செலுத்தலாயினார்.

கிரேக்க நாடக ஆசிரியரான சோபோக்கிளிசின் நாடகங்கள் அக்காலத்துப் புகழ் பெற்றிருந்தன அக்கிரேக்கத் துன்பியல் நாடகங்களுள் ஒன்றான “ஈபிடசு திரானசு” என்பதைப் பிரெஞ்சு நாடக மேடைக்குப் பொருந்துமாறு அமைத்துப் பார்த்தல் வேண்டும் என்ற வேட்கை வால்டயரின் உள்ளத்தை உந்தலாயிற்று. வெறுங் காதலுணர்வையும், மேலோட்டமான வாழ்க்கையையுமே நாடகத்துக்குப் பொருளாகக் கண்டு பழகிப் போன பிரெஞ்சு மக்களிடையே, ஆழ்ந்த உணர்வுகளைக் கொண்ட துன்பியல் நாடகத்தை வெற்றியோடு அமைத்து நடத்திக்காட்டுவது எளிதன்று. எனினும் வால்டயர் அதனைச் சிறந்த முறையில் அமைத்து மக்களின் பாராட்டுதலைப்பெற்றார். நாடகம் பல இரவுகள் நடந்தது. வால்டயரின் முதல் முயற்சியே இவ்வாறு சிறப்புப் பெறக்கண்ட இலக்கிய வட்டாரத்தினர் அவரது கூட்டுறவை விரும்பிக் குழுமலாயினர். ஆயினும் ஒரு சில முதிர்ந்த இலக்கிய ஆசிரியர்க்கு இளைஞர் வால்டயரின் புகழ் பொருமையிணையே விளைவித்தது. அவருள் பிரெஞ்சு இலக்கியக் கழகத்தைச் சார்ந்த போலார்டு, மோத்தே என்பார் இருவர். அவர்கள் வால்டயரின் நாடகத்தைக் கடிந்து பல மறுப்புரைகள் எழுதலாயினர். மோத்தே என்பார், வால்டயர் நாடகத்தின்

சிறப்பின்மையை எடுத்துக் காட்ட வேண்டித் தாமே முதல் நாடகத்தைத் தமக் கேற்ப மாற்றி எழுதித் திரையிட்டார். அந் நாடகமோ நான்கு நாட்கள் மட்டுமே நடந்து பின் மக்கள் மதிப்பைப் பெருதொழிந்தது. வால்டயரின் புகழ் பன்மடங்கு உயர்ந்தது. அவர் தம் தன்னம்பிக்கையும் மிகலாயிற்று. எனவே, வால்டயர் நிகழ்ச்சியை அத்துடன் விட்டாரில்லை. மோத்தே, புதியமுறை என்ற பெயரால் மரபினின்றும் வழுவி இருத்தலையும், அவரது புதிய முறையின் குறைபாடுகளையும் எடுத்துக் காட்டி ஓர் ஆராய்வுரை எழுதி வெளியிட்டார். அதில் உண்மைப் பாட்டின் இயல்பினையும் போலி இலக்கியங்களின் பொய்மையையும் தெளிவாகக் காட்டினார். இலக்கிய ஆசிரியர் தடுவில் அந்நூல் மதிப்புப்பெற்றது. எனினும், நண்பர்களைப் போலவே வால்டயருக்குப் பகைவர்களும் பெருகலாயினர்.

உண்மை இலக்கியப் புலமையில் தலைநிற்பார் நிலைமையே தொல்லை தருவதுதான். மக்கட்குரிய நல்லிலக்கியம் படைப்போன் அதேபோது வீண்புகழ்ச்சி யுரைகளை வழங்க விரும்பவில்லையானால் அவன்பாடு இடர்ப்பாடுதான். அவனினும் ஆற்றலிற் குறைந்த போலிப் புலவர் பலர் இவ்வயர் புலவனின் பாராட்டை நச்சி நிற்கின்றனர். அது தமக்குக் கிடைக்கவில்லையென்றால், அவன் மேற் சினம் கொண்டு அவனைத் தூற்றவும் அவனது நூற்களைக் குறைகூறவும் முற்படுகின்றனர். உண்மைப் புலவனே ஒதுக்கப்பட்டவனாக அனைவர் தூற்றுதலுக்கும் இலக்கானவனாகப் பொது மக்களால் மறக்கப் படுகின்றான். “போந்தனல்” என்பானும் வால்டயர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் இலக்கிய ஆசிரியன். வால்டயர் எந்த அளவுக்குப் பிறரை நச்சி வாழ விரும்பவில்லையோ அந்த அளவுக்குப் போந்தனல் பிறரைப் புகழ்ந்து பேச விரும்புவன். வால்டயர் தன அருகிலும் நெருங்க விடாத போலிப் புலவர்களை யெல்லாம் அவன் சிறத்தவர் என்று பாராட்டிப் பேசியும் எழுதியும் அவர்தம் அன்புக் குரியவனாயினான். எனவே அவன் தன் வாழ்நாளில் யாரும் பெருத புகழைப்பெற்று வாழ்ந்தான். வால்டயரோ, தூற்றுதலும் பொருமையும் சூழப் பலவாறு தொல்லைக் காளாகி வாழ தேர்ந்தது.

கி. பி. 1726 இல் வால்டயர் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். ஆங்குள்ள சில நண்பர் துணையுடன் இலக்கிய வட்டாரங்களிற் பழகலாயினார். மேலோட்டமாக இங்கிலாந்தைப் பார்த்து அந் நாட்டைத் தவறாக மதிப்பிட்டிருந்த பலரைப் போலன்றி வால்டயர் இங்கிலாந்து மக்களியல்பையும், குழக வர்த்தகமையும் நன்கு புரிந்து கொண்டார். ஆங்கில மொழியையும் நன்கு பயின்று, சேக்சுபீயர், மில்டன் போன்ற ஆங்கிலப் புலவரின் நூற்களைக் கற்று அவர்தம் சிறப்பினை ஐரோப்பிய உலகுக்கு எடுத்துரைத்தார். பிரெஞ்சு நாட்டில் மன்னரின் வல்லாட்சியின்

கீழ் நிலவிய மக்களின் அடிமையுணர்வுக்கும் இங்கிலாந்தில் மக்களின் விடுதலை யுணர்வுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்ந்தார். அம்மக்களின் விடுதலை உணர்வைப் பாராட்டினார். அவ் விடுதலை வேட்கையைத் தாம் போற்றுவதற்குச் சான்றாக ஒரு நாடகத்தையும் எழுதினார். அதன் முதற்களத்தை முழுவதும் ஆங்கில மொழியிலேயே எழுதி ஆங்கில மக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இங்கிலாந்தில் 'காங்கரீவ்' என்னும் புலவரை வால்டயர் காணச் சென்ற நிகழ்ச்சியும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் காணச் சென்ற அந் நாட்களில் அப் புலவர், தம் புலமையை மறந்து விட்டுச் செல்வச் செருக்குடைய பெருமகனாகவே வாழ்ந்துவந்தார். வால்டயரை அமைதியாக வரவேற்றார். "புலவன் என்ற முறையில் உங்களோடு நட்பாடுவதைவிட, ஒரு பெருமகன் (Gentleman) என்ற முறையிலேயே உங்களுடன் பழக விரும்புகின்றேன்" என்றார். வால்டயருக்கு இது வெறுப்பளித்தது. "மன்னிக்க வேண்டும். உங்களைப் புலவர் என்று கேள்விப்பட்டிருந்ததாலேயே காண வந்தேன். வெறும் பெருமகனாக இருக்கும் நிலையில் உங்களுடன் பழகுமளவுக்குக் கீழிறங்க விரும்பவில்லை" என்று முகத்திலடித்தாற்போல் விடையுரைத்து விட்டுத் திரும்பிவிட்டார்.

அக்காலத்தில் கதை தழுவிய தொடர் நிலைச் செய்யுள் (Heroic poem) புனைவதற்குப் பிரெஞ்சு மொழி தகுதியில்லாததாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. ஒரு சிலர் முயற்சியும் வெற்றி அளிக்காமற் போகவே பிரெஞ்சு மொழியில் அத்தகைய செய்யுள் எழுதவே முடியாது என்ற கருத்து வக்கணையாளர் நடுவில் நிலவியது. வால்டயர் இதை மாற்ற நினைத்தார். என்றியேடு என்ற தொடர்நிலைச் செய்யுள் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டார். உலகமே வியப்புடன் அதை வரவேற்றது. பிரெஞ்சு மொழியின் பெருமையும் வால்டயரின் திறமையும் உலகுக்குப் புலனாயின.

வால்டயரின் புகழ் கேட்ட பிரெஞ்சு மன்னரும் அவர் நட்பைப்பெற விழைந்தார். அவரைக் கொண்டு தம் வரலாற்றை எழுதுவிக்கவும் விழைந்தார். இத் தொடர்பில் வால்டயர் அரசர்க்கும் தலைமை அமைச்சர்க்கும் நண்பராயினார். எனினும் அரசவை மாந்தர் போலும், பிற புலவர் போலும் அவர் தொழுதூண் வாழ்க்கையினை விரும்பினாரில் அரசரின் அழைப்பு வந்தபோது பல முறை அதனை மறுத்திருக்கின்றார். தாம் விரும்பினால் மட்டுமே அரசவை செல்வார். அரசரும் இவர்தம் புலமைத் திறனையும் அதற்குரிய பெருமிதத்தையும் உணர்ந்து இவர்மேல் உரிய மதிப்பு வைத்திருந்தார்.

ஐரோப்பா முழுவதும் இவர் புகழ் பரவவே ஆங்காங்குள்ள அரசரும் குறுநில மன்னரும் இவர்தம் நட்பைப் பெற விழைந்தனர். அவர்களுள் செருமானிய நாட்டைச் சேர்ந்த இளவரசரும் ஒருவர். வால்டயரைக் கண்டுறவாரும் வாய்ப்பை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கியிருந்தார். இந்நிலையில் ஒரு நிகழ்ச்சி குறிப்பிடத் தக்கது. போத்தேன் என்னுஞ் சமய குரவர் ஒருவர் அக்காலத்துச் சற்றுப் பாவன்மை படைத்தவராகவிருந்தார். அவர் பெரும்பிழை ஒன்று புரிந்துவிடவே அவரை மடத்தினின்றும் விலக்கிவிட்டனர். எங்கு நோக்கினும் எள்ளலும் ஏசலுமே அவரைச் சென்றடைந்தன. வரவேற்பார் யாருமிலாது திக்கற்றுத் தவிக்கலாயினார். வால்டயர் அவர்தம் நிலை கண்டிரங்கினார். தம் போன்ற பாவலன் என்ற பரிவு மேலிட அவர்க்குப் புகவிட மளித்துத் தமக்கிருந்த செல்வாக்கால் அவர் இழந்த பெயரையும் மதிப்பையும் மீண்டும் பெறச் செய்தார். எனினும் நல்லியல்பற்ற அச் சமய குரவர் நன்றி மறந்து சிறிது நாளில் வால்டயரைத் தம் பகைவராகக் கருதலாயினார். இருவர்க்கும் பகைமை முற்றியது. இந்நிலையில் வால்டயர் “பகட்டு வாழ்க்கையும் பிழையன்று” (an apcl gy for luxury) என்ற சிறு பாட்டொன்றை எழுதினார் தீங்கு செய்யக் காத்திருந்த அச் சமயகுரவர் அப்பாடலை எடுத்துச்சென்று சமயத்தலைவரிடமும், தலைமை அமைச்சரிடமும் காட்டி அப்பாடலுள் சமயத்துக்கு மாளுனவும் வெறுக்கத்தக்கனவுமாய் கருத்துகள் பல இருப்பதாகப் புனைந்து கூறி வால்டயர் மேற் பெருங் குற்றம் சாட்டினார். வால்டயர் தம் கருத்தினை எடுத்துக் கூறவும் வாய்ப்புப் பெற்றாரிலர். அமைச்சர், அரசரிடம் தமக்குள்ள செல்வாக்கால் வால்டயரை நாடு கடத்தினர். இச்செய்தி அறிந்த செருமானிய மன்னர் வால்டயரைத் தம் நாட்டுக் கழைத்தார். வால்டயர் இப்புகழ்க்கெல்லாம் ஆவல் கொண்டவரல்லர். ஆதலின் அவ்வழைப்புக் கிணங்கினாரிலர். தமக்கு நெடுநாள் நட்பாகவிருந்த சாத்தலே அம்மையாரின் இல்லஞ்சென்று அவருக்குக் கலைகள் பல பயிற்றுவிக்கும் வேலையை மேற்கொண்டார்.

ஆயினும் விரைவில் உண்மை நண்பர் முயற்சியால் வால்டயர் மீண்டும் பிரான்சுக் கழைக்கப்பெற்றார். பின்பும் அமைதி கிட்டிலது. அரசரின் வரலாற்றை எழுத ஒப்புக் கொண்டிருந்த வால்டயர், அரசரைத் தன்வயப்படுத்தித் தன்னலத்தால் பல கேடுகள் புரிந்து வந்த கணிகை ஒருத்தியைப் பற்றிய உண்மைகளை அந்நூலில் ஒளிக்காது கூறிவிடவே அரசரின் சினத்துக் காளாகி அரசவையினின்றும் விலக்கப் பெற்றார். அரசவைப் பகட்டு மிடுக்குக்கு மயங்காத வால்டயர் அதனையும் பொருட்படுத்தவில்லை. மக்களிடையே ஒரு பாவலராகவும் மெய்யறிவாளராகவும் தனித்து வாழத் தொடங்கினார். உண்மைத் தகுதி பெற்றோர் எங்கிருந்தாலும் அவரை ஊக்குவித்து மேற் கொணர்

தலும் ஏழையர்க்குப் பல்வகையிலும் துணையாயிருத்தலும் அவர் வேலையாயின. அரசவை மதிப்பையும், அதனைப் பெறப் பல்விளித்துக் கிடந்த அக்காலப் புலவர் பலரையும் எள்ளி நகையாடினார். அதோடு நின்றுவிடாமல் அரசர்க்கும் அவ்வொழுக்கமிலாக் கணிகை மகட்கும் இருந்த முறையற்ற தொடர்பு பற்றியும் அதனால் நாட்டுக்கு நேர்ந்த கேடுகள் பற்றியும் ஓர் எள்ளற்பா (Satire) வினையாத்தார். பாடல் எங்கும் பரவியது. அரசர் எள்ளற்குரியவராயினார். சினம் பொங்கிய அரசர் மீண்டும் வால்டயரை நாடு கடத்தத் துடித்தார். ஆயினும் பொது மக்களிடையே வால்டயருக்கிருக்கும் மதிப்பும் அன்பும் பற்றி, வெளிப்படையாக ஏதும் செய்ய அஞ்சினார். வால்டயரை நாட்டைவிட்டு வெளியேறும்படியாக மறைமுக ஆணை அனுப்பினார். வால்டயரே வெளிப்படையாக ஆணை வந்தாலன்றித் தாம் செல்ல முடியாது என்று மறுத்து விட்டார். வால்டயரின் பகைவர்க்குத் திண்டாட்டமாயிற்று. ஆனால் அத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதுபோல் வால்டயரின் நல் நண்பராய சாத்தலே அம்மையார் இறந்துவிட்டதாகச் செய்தி வந்தது. தம் தொல்லைகளில் துணையாகவும், இடர் நாட்களில் காப்பாகவும் இருந்து தம் உண்மை ஆற்றலைப் பாராட்டி வந்திருந்த அவ்வம்மையாரின் மறைவோடு, தமக்கும் பிரான்சு நாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பு அறுந்து போனதாக வால்டயர் உணர்ந்தார்.

எனவே நெடுநாளாக அழைப்பனுப்பிக் கொண்டிருந்த செருமானிய அரசரின் விருப்பத்துக்கிணங்கி ஆங்குச் சென்றார். ஆங்கும் தம் புலமையாலும் நயம்பட வுரையாடுந் திறனாலும் அரசர்க்கும் ஆங்குள்ள இலக்கிய ஆசிரியர்க்கும் மகிழ்வுட்டி அவர்தம் நல் நண்பராக வாழ்ந்தார். (தொடரும்)

தென்மொழித் தொகுப்பு

பொங்கல் மலர் இடையிணைந்த ஒன்று முதல் பதினாறு இசைகளின், முந்தைய 'தென்மொழித் தொகுப்பு' முற்றிலும் தீர்ந்து போனமையால், இனித், தொகுப்பிற்காக யாரும் பணம் அனுப்ப வேண்டா என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

— அமைச்சர்.

நடைமுறைச் சொற்பட்டி

தவிர்க்கவியலாத காரணங்களால் பிற மொழி நடைமுறைச் சொற்களுக்கேற்ற தனித்தமிழ்ச் சொற்பட்டி இந்த இதழில் இடம் பெறவில்லை.

மறக்க முடியுமா?

(பொற்கோ)

கண்ணினுள் காதலர் வாழுகின்றார் — என்று
கண்ணை இமைக்காமல் பார்த்திருந்தேன் — இந்தப்
பெண்ணை நினைக்காமல் வாழுகின்றார் — அவர்!
பேதை அவர்க்கெனக் காத்திருப்பேன்!

நெஞ்சைக் கவர்ந்தவர் நீங்கிவிட்டார் — அவர்
நீண்ட நினைப்பின்னும் நீங்கவில்லை! — சிறு
நஞ்சை எனக்கவர் தந்திருந்தால் — அவர்
நல்லவர் என்றதை உண்டிருப்பேன்.

நாளும் எணையவர் சாகவிட்டார் — தன்னை
நம்பிய ஏழையை வாடவிட்டார் — என்னை
ஆளும் தலைவர் அவரெனவே — இன்னும்
அவரை வணங்குமென் உள்ளமிழங்கே.

கண்ணினை முடி இருந்திடலாம் — அது
கண்டிட்ட காட்சி மறைந்திடுமோ? — தன்
எண்ணமும் நெஞ்சும் இருக்கும்வரை — அவர்
என்னை மறக்க முடிவதுண்டோ? *

உன் அழகும் தமிழே!

(இளஞ்சித்திரன்)

மலர்ந்த முகத்திலுன் மாவடு வன்ன மணிவிழியில்
அலர்ந்த துவர்வாய் அவிழ்த்திடும் பேச்சில் அருகிடையில்
புலர்ந்த கருக்கல் குழலினில் தோய்ந்த புதுவனப்பில்
மலர்ந்த தமிழ்நூற் தென்னிள நெஞ்சை மணந்ததுவே!

வணங்கிய உன்றன் தலையினில் வாழும் வளைநுதலில்
நுணங்கிய மென்பஞ் சடி, விரல் தம்மின் நுனிஉகிரில்
இணங்கிய உன்றெஞ் சரங்கினில் மூச்சில் இருமுணர்வில்
அணங்கிய தூய்தமிழ் நின்றென துள்ளம் அணைத்ததுவே!

எடுத்த இளமார் பெழிலினிற் செம்மை இதழ்க்குவிப்பில்
தொடுத்த மலர்ப்பல் லடுக்கினில் ஊறுஞ் சுவைக்கதுப்பில்
உடுத்த உடையில் நடையினிற் றேங்கும் ஒழுங்கியலில்
எடுத்த தமிழ்நூற் தென்னகந் தன்னை இணைத்ததுவே! *

இலக்கிய ஆய்வு:

“ இளையனே ”

(தகையாலங் காணத்துச்
செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.)

கு. சிவஞானம் எம். ஏ.

சரபோசி மன்னர்

கல்லூரி, தஞ்சை.

இடைக்குன்றூர்க் கிழார் பாடியதாகக் காணப் பெறும் புற நானூற்று 77-ஆம் பாடல், நெடுஞ்செழியன் தகையாலங்காணத்துச் செருச்செய்து நின்ற பொழுது அவனைப் பார்த்துப் பாடிய பாடல் என்பர். குழந்தைப் பருவத்து நிலையிலேயே பெரும் போர் செய்து வெற்றிகண்டான் என்ற செய்தி, இலக்கிய முறையில் நயம்பட இப்பாடலில் நவிலப்பட்டது. குழந்தை இவ்வாறு சண்டை செய்யுமா? இந்தக் கேள்வியை அடிப்படையாக எழுப்பிக்கொண்டு, ஓர் அரிய ஆராய்ச்சியை நிகழ்த்தி உள்ளார் திரு. புலவர். கு. திருமேனி பி. ஓ. எல். அவர்கள். (தென்மொழி-ஐப்பசி. தி. பி. 1994). நெடுஞ்செழியன் இளையன் இல்லை. இந்தப் பாடல் அவன் இளமை கண்டு வியந்து பாடப்பட்டது இல்லை. உயர்வு நவீரசியாக நெடுஞ்செழியன் இளமையை மிகைப்படுத்திப் பாடப்பட்டதும் இல்லை. அறியாத பகைவர் அவனை இளைஞன் என்று கூறியதை எள்ளி நகைத்துப் பாடப்பட்டது ஆகும். இவை, அவரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள். இந்த முடிவுகள் பொருந்தாதவை என்று நிறுவுவதே என் கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். ஆராய்ச்சியாளரின் நுண்ணிய அறிவையும் தெளிந்த புலமையையும் அவரை அறிந்தோர் ஐயுறார். எனினும் இந்த ஆராய்ச்சியில் அவர் காணும் முடிவுகள் விரைந்து கொண்ட முடிவுகள் என்று கூறத்தான் வேண்டி உள்ளது.

இனிப், பாடல்களில் நெடுஞ்செழியன் எவ்வாறு பாடப் படுகின்றான் என்பதைக் காண்போம்.

“கிண்கிணி களைந்த கால்.....”, எனத் தொடங்கும் பாடல் அவன் குழந்தைப் பருவத்தினன் என்று கூறுகின்றது.

வேறு இரண்டு பாடல்களில் அவன் ‘இளையன்’ என்று கூறப்படுகின்றான்.

“இகைய னிவனென்.....”

“பொருநனு மிளையன்.....”.

ஒரு பாடல், அவன் வேம்பின் கண்ணி சூடி முரசு (கிணை) முழங்கப் படைக்கு முன்னர் நடந்து வரும் சிறப்பைக் கூறுகின்றது.

“தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றின் இயலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தனன்.....”.

இதன்கண், ‘களிற்றைப்போல் நடந்து வந்தான்’, ‘வெம்போர் செய்யும் ஆற்றலுடைய செழியன்’ என்னும் பொருள் தரும்

‘களிற்றின் இயலி’

‘வெம்போர்ச் செழியன்’

என்ற இரு தொடர் மொழிகளையும் நோக்குதல் வேண்டும்.

வேறு சில பாடல்கள் அவன் பருவத்தைப் பற்றிய கவலை இன்றி, ஒருவனாக நின்று வென்ற மேம்பாட்டையே புகழ்கின்றன.

“.....தலையாலங் கானத்து
மன்னுயிர்ப் பன்மையங் கூற்றத் தொருமையும்
... ..
எழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்.....”

“கொய்சுவற் புரவிக் கொடிதேர்ச் செழியன்
... ..
எழுவர் நல்வல மடங்க. வொருபகல்
முரைசொடு வெண்குடை அகப்படுத்
துரைசெலக்கொன்று”.

“புனைகழல் எழுவர் நல்வய மடங்க
ஒருதா னுகிப் பொருதுகளத் தட்ட”.

இவை எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பார்க்கும் பொழுது, நான்கு நிலையில் அவனைப் புலவர்கள் பாடி உள்ளனர் என்பது விளங்கும்.

1. குழந்தைப் பருவத்தினன்.
2. இகையன்.
3. களிற்றுபோல் நடந்து வரும் வெம்போர் மறவன்.
4. ஒருவனாக நின்று எழுவரை வென்றவன்.

இவற்றில் ‘இகையன்’ என்பதையும், ‘களிற்றுபோல் நடந்து வரும் வெம்போர் மறவன்’ என்பதையும் சேர்த்துப் பார்க்கின்ற போது, இளமைப் பொலிவும் களிற்று போன்ற தோற்றமும் ஆற்ற

லும் கொண்ட நெடுஞ்செழியனது வடிவம் நம் மனக்கண் முன்னர் நிற்கும். இந்த வடிவம், குழந்தைப் பருவத்தில் கொடுஞ்சி நெடுந்தேரில் நிற்பதாக விளக்கப்படுகின்ற வடிவத்தோடு மாறுபட்டே உள்ளது. இந்த மாறுபாட்டிற்கு ஏது என்ன என்பதே நம்மால் ஆராயப்பட வேண்டியது ஆகும். நெடுஞ்செழியன் குழந்தைப் பருவத்தினான? அல்லது இளைஞனான? அவன் குழந்தை இல்லை; இளைஞன்! அதுவும் களிறு எனத் தோற்றம் கொண்ட இளைஞன்.

அவன் குழந்தையாகவோ அல்லது சிறுவனாகவோ இருந்தால், களிற்றைப்போல் முரசு முழங்கப் படைக்கு முன்னர் நடந்து வந்தான் என்று, புலவர் பாடி இருப்பாரா? வெம்போர்ச் செழியன் என்று அவன் ஆற்றலையும் புகழ்ந்து பாடி இருப்பாரா? எனவே, நெடுஞ்செழியன் 'இளைஞன்' என்பது தெளிவாகியது. குழந்தைக்கும் இளைஞனுக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாட்டை நோக்காமல், இளைஞனையும் குழந்தையையும் ஒன்றாக எண்ணிக் கொண்டார் ஆராய்ச்சியாளர். "இளைஞன் என்றால் தாய்ப்பால் உண்ணல் ஓய்ந்து இன்றுதான் உணவுண்டானா? அத்தகைய இளையனே இவன்!" ஆராய்ச்சியாளர் எழுப்பும் இந்த வினாக்கள், இளைஞனையும் குழந்தையையும் அவர் ஒன்றாக எண்ணிக் கொண்டார் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. இதுவே அவரது விரைந்த முடிவிற்கு முதல் ஏது ஆகும்.

அவன் இளைஞனாக இருந்தால் என்ன? பகைவர் அவன் இளமையைப் பெரிதாக்கிப்பேசியது எதற்காக? மன்னர் குடியில் பிறந்தோர் முடி சூடிக்கொள்ளும்பொழுது, பொதுவாக இருபத்து ஐந்து அல்லது முப்பது ஆண்டுகளைக் கடந்துவிடுவது இயல்பு என்று, வரலாற்று ஆசிரியர் கூறுவர். அப்போது ஏறக்குறைய இளமையைக் கடக்கும் நிலையில் அவர் இருப்பார். மேலும், அந்த அகவையில் போர்க்களப் பழக்கமும் உலகியல் அறிவும் வாய்க்கப் பெற்றோராகவும் இருப்பார். அவர்போல் இன்றி, நெடுஞ்செழியன் இளைஞனாக இருக்கும் பொழுதே அரசு ஏற்க நேர்ந்தது. அதனால், அவன் பட்டறிவு இல்லாதவனாகவும் ஆற்றல் முதிராதவனாகவும் இருப்பான் என்று பகைவர் எண்ணினர். அவன் இளமை பகைவர்க்குச் சிறுமையாகத் தோன்றியது.

அன்றியும், அதுகாறும் பாண்டியர்க்கு அடங்கிக் கிடந்த அடிமை நிலையால் உண்டாகிய மனப் புழுக்கமும், அவனை வென்றால் கொள்ளை இடக்கூடிய பொருள் பெருக்கமும் பகை மன்னர்களின் கண்களை மறைத்தன. யானை, குதிரை, தேர், மறவர் ஆகிய தங்களது நால்வகைப் படை வலிமையைப் பெரிதாக எண்ணி, மாற்றானைச் சேர்ந்து உள்ள வலிமையை ஆராய்ந்து அறியாது இருந்தனர். அதனாலும் நெடுஞ்செழியனை

இகழ்ந்தனர். தன்னை இகாளுன் என்று கூறியதற்காக நெடுஞ் செழியன் வருந்தியதாகத் தோன்றவில்லை. தன்னை வலிமை அற்றவன் என்னும் குறிப்புப்பட இகழ்ந்ததற்காகவே வருந்தியதாகத் தோன்றுகிறது.

“உறுதுப் பஞ்சாது.....

இனைய னிவனென வுனையக் கூறி”

“என்னைச் சேர்ந்து உள்ள வலிமையைக் கண்டு அஞ்சாது, இனையன் என்று மனம் உனையுமாறு கூறினர்”, என்பதே, இந்த அடிகளின் பொருள் ஆகும். இங்கு, தான் இகாளுன் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, இகாளுன் ஆயினும் வலிமை சேர்ந்தவன் என்று நெடுஞ்செழியன் கூறுவதைக் காணலாம். எனவே, வலிமை அற்றவன் என்னும் இகழ்ச்சிதோன்றப் பகைவர் அவனை இகாளுன் என்று இகழ்ந்தனர் என்பது தெளிவாகியது.

வலிமை சேர்ந்தவன் என்றால் படை வலிமை மட்டும் சேர்ந்தவனா? படை வலிமையும், தன்வலிமையும் சேர்ந்தவன்!

‘களிறின் இயலி’

‘வெம்போர்ச் செழியன்’

என்ற தொடர்கள் நெடுஞ்செழியனின் ‘தன்வலிமை’ யைக் குறிக்கும்.

மேலும் அவனை இனையன் என்று பகைவர் மட்டுமே கூறி உள்ளனர் என்பதைப் பாடல்களை உற்று நோக்கின் உணரலாம். புலவர்கள் கூறவில்லை.

“விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்

பொருநனு மினையன் கொண்டியும் பெரிதென”.

“இனைய னிவனென வுனையக் கூறி”.

இதனாலும் இகாளுன் என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பே என்பது போதரும். பகைவர்க்கு அவன் இளமை ஒன்றுமே தெரியும். அதனால் அவன் வலிமையை அறியாது இகழ்ந்தனர்; இகழ்ச்சி உற்றனர். புலவர்க்கு இரண்டும் தெரியும். ஆனால் ஆற்றலையே பெரிதும் பாடினர். இளமையைப் பாடும் இன்றியமையாமை ஒரு முறை கிடைத்தது. அப்பொழுது அதை வியந்தும் மிகைப் படுத்தியும் ஒருவர் பாடினார். எனவே, நெடுஞ்செழியன் இகாளுன் என்பதும், களிறன்ன தோற்றம் கொண்டவன் என்பதும், வெம்போர் மறவன் என்பதும் தெளிவாயின.

இனிப், பகைவரையும் அவனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். பகைவர் முதியவர்: அவன் இனையவன். பகைவர் உலகியலை

வாழ்ந்து அறிந்தவர்: நெடுஞ்செழியன் வாழ்ந்து அறியாதவன் பகைவர் பல களம் கண்டு ஆற்றலை உலகுக்கு உணர்த்தியவர்: இவனே வலிமை உண்டேனும் சேர்ந்தோர்க்கன்றி உலகிற்கு உணர்த்தும் வாய்ப்பைப் பெருதவன். இவ்வளவையும் ஒருங்கு திரட்டிப் பார்க்கும்போது, பகைவர்க்கு முன்னர் நெடுஞ்செழியன் மிகமிகச் சிறியவன். அதோடு அவன் எழுவரை வென்றான். புலவர் வியந்தார்! வென்ற பின்னர் வெற்றிச் செருக்குக் கொள்ளாது-நிலை கலங்காது நின்றான்: புலவரின் வியப்பு எல்லை கடந்தது! அந்த வியப்பு மிகுதியிலே புலவர் உணர்ச்சிக் கடலில் களித்து மிதந்து அவனைக் குழந்தை ஆக்கி-இளமையை மிகைப்படுத்தி உயர்வு நவீற்சியிலே அவன் உயர்வைப் பாடினார். அப்பாடலே “கிண்கிணி களைந்த கால்” எனத் தொடங்கும் பாடல் ஆகும். இந்தச் சூழ்நிலையை இலக்கியக் கண்கொண்டு உணர்ந்து படிப்போர்க்கு அப்பாட்டின் நயம் இனிது தோன்றும். வரலாற்றில் உயர்வு நவீற்சியைக் கலக்கலாமா, என்ற கேள்வியை ஆராய்ச்சியாளர் எழுப்புகின்றார். புறநானூற்றுப் பாடல்கள் அடிப்படையில் இலக்கியங்களே! வரலாற்றைத் தங்கள் பின்னணியாகக் கொண்டு பாடப்பட்டவை; முழுவதும் வரலாறு இல்லை. எனவே, இலக்கியத்தில் உயர்வு நவீற்சி அமைவதில் தவறு இல்லை. மேலும், உயர்வு நவீற்சிபடப் பாடுவது கழகச் சான்றோர் இலக்கிய மரபும் ஆகும்.

கரிகால் வளவன் பிறப்பதற்கு முன்னரே அவன் தந்தை இறந்தான். எனவே அவன் பிறக்கும் போதே ஆட்சிப் பொறுப்பை உடைய அரசனாகப் பிறந்தான். இதனைப் பாடவந்த புலவர், பிறந்து தவறும் பொழுதே நாட்டைத் தன் தோளில் தாங்கினான் என்று கூறுகின்றார்.

“பிறந்துதவழ் கற்றதற் றெட்டுச் சிறந்தநன்
னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப”

— பொருநராற்றுப்படை 137-8

இது உயர்வு நவீற்சி இல்லையா? அவ்வாறு கொள்ளாது, “தவறும் குழந்தை தோளில் தாங்குமா?”, என்று ஆராயத் துவங்கினால் இலக்கிய உலகின் எழிலைக் காணும் பார்வை நமக்குக் கிடைக்குமா? இனிப், பாலைக் குடிக்கும் பருவம் நீங்காத நிலையிலேயே, முதல் வேட்டையில் புலியின் குருகை, களிற்றைக் கொன்றது போலக் கரிகால் வளவன் பகைவரை வென்றான் என்றும் பாடி உள்ளனர்.

“ஆளி நன்மா னைணங்குடைக் குருகை
யீளி மொய்ப்பின் மிகுவலி செருக்கி
முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை நெரேரெனத்
தலைக்கோள் வேட்டங் களிற்றட்டாங்கு”.

— பொருநராற்றுப்படை 139-42

இதுவும் உயர்வு நவீற்சி அல்லவா? அன்றிப் பால் குடிக்கும் குருகை களிற்றைக் கொல்லுமா? பால் குடிக்கும் பருவத்திலேயா கரிகாலன் பகைவரை வென்றான்? இவ்வாறு இலக்கியக் கண் இன்றி, உவமையையும் பொருளையும் ஆராய்ந்தால், கற்பனை தரும் இன்பத்தை உண்டு களிக்க இயலுமா? மேலும், கரிகாலனுக்கும் நெடுஞ்செழியனுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையையும் இங்கு நோக்குதல் வேண்டும். இருவரும் இளமையில் பகை முடித்தோர். இருவரும் கருவிலே திருவுடையோராய்-பிறவியிலேயே பேராற்றல் உடையோராய் விளங்கி வெற்றி பெற்று நின்ற காலை, அவர்களின் இளமை புலவர்களால் வியக்கப்பட்டது. அதனை மிகைப்படுத்திப் பாடினர்.

கரிகாலன் இளமை, உவமை வாயிலாக உயர்வுபட நவிலப்பட்டது. நெடுஞ்செழியன் இளமை, விளக்க முறையில் (Description) உயர்வு நவீற்சியால் ஒவியமென வரைந்து காட்டப்பட்டது. எனவே, “கிண்கிணி களைந்த காவில் கழலை அணிந்தான்; பால்விட்டு இன்றே சோறு உண்டான்”, முதலிய செய்திகளை, இளமையை மிகைப்படுத்திக் கூறும் உயர்வு நவீற்சியாகக் கொண்டு, அந்நெறிப்படவே பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் கண்டு சுவைக்க வேண்டும். இனி, “இதோ கொடுஞ்சி பற்றி நிற்போன் நீ விர் உகையக் கூறிய இகையவன்தானே என்று நகையாடுகின்றார் புலவர்,” என்று, இப்பாடல் பாடப்பட்ட சூழ்நிலையைப் புதிதாக அமைத்துக் காட்டுகின்றார் ஆராய்ச்சியாளர்.

அவர் கருத்துப்படி, வென்ற நெடுஞ்செழியன் கொடுஞ்சி பற்றித் தேரில் நின்றான்: தோற்ற பகைவர் அவன் எதிர் நின்றனர்: புலவர் இடை நின்று, பகைவரை நோக்கி, நெடுஞ்செழியனைப் புகழ்ந்துகூறி, பகைவரின் அறியாமையைச் சுட்டிக்காட்டி நகையாடுகின்றார், என்று கொள்ள வேண்டும் வென்றவர்க்கு எதிரில் தோற்றவர் நாணி நிற்கையில், தோற்றவர் மனம் புண்படும்படி நகைத்தல் இக்கால வழக்கமாக இருக்கலாம். கழகப் புலவர் மரபிற்கு அஃது ஒத்தது ஆகுமா? ஒருவன் நாணி நிற்கையில் அவனை நகைத்துக் கூறுதல் மனைவிக்குக்கூட ஆகாது என்பது தமிழர் கொள்கை.

“சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிக்
குலந்தரு வான்பொருட் குன்றந் தொலைந்த
இலம்பாடு நாணுத் தருமெனக்கு.....”

-சிலம்பு. 9, 69-71

என்று கோவலன் நாணி நிற்கையில், கண்ணகி ‘சிலம்பு உள: கொள்ளும்’ என்று பணிந்து சொன்னாள். புறஞ்சேரியில் கோவலன் தன் தவற்றை நினைந்து வருந்தியபோது, அவன்

போற்று ஒழுக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அறிவு புகட்டினான். சிலம்பை நன்கு ஆய்ந்து செம்மையுற நூல் பல இயற்றிய ஆராய்ச்சியாளரும் இதனை அறிவார். அவ்வாறு இருக்கும்போது நாணி நின்ற மன்னரை வென்றவர்க்கு முன்னர் நகைத்துக் கூறினார் என்று கூறுவது, சமூகப்புவர் புகழில் கறையைச் சேர்க்கும்.

“....தோற்ற பகைவரை முன்னிலைப் படுத்திப் பாண்டியன் அருகிருப்ப, அவன் தோற்றத்தைக் காட்டி அவரால் இகழப் பெற்றிருங்குச் செழியன் இளைஞனல்லன் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிப் பகைவர்க்கு அறிவு கொளுத்தப் பாடியது இப்பாட்டு....”, என்று முடிவுரையில் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றார். பகைவர்க்கு அறிவு கொளுத்தப் பாடியது ஆயின் எத்துறையில் இப்பாடலை அடக்குவது? “செவியறிவுறாஉ”த் துறையில் சேர்க்கலாமா? அவ்வாறு தோற்றார் இடை வென்றரை நிறுத்தி அவர் அறியாமையைப் புலப்படுத்துவது அறிவு கொளுத்துவது ஆகுமா? தொல்காப்பியத்திலோ அல்லது கழகப் பாடல்களிலோ இதற்கு இலக்கணமோ எடுத்துக்காட்டோ உண்டா?

“இளையன் இவன் என்று அண்மைச் சுட்டாகக் கூறியதை நோக்கும் போது இப் பாண்டியனும் சேரசோழரும் ஒருங்கு சேர்ந்த ஞான்று இவனைப் பற்றி அவர்கள் அங்ஙனம் சுட்டிக் கூறியுள்ளனர் போலும்!” “இளையன் என்ற செய்தியைப் பகையரசர்கள் தெரிந்து வைத்திருந்தமை தெரிகின்றது.” இவ்வாறு இரண்டு இடங்களில் ஆராய்ச்சியாளர் எழுதி உள்ளார். இரண்டிற்கும் உள்ள முரண்பாடு வெளிப்படை. ஒருங்கு சேர்ந்து இருந்தவர்கள் உருவத்தைக் கண்டு ஆற்றலை வேண்டுமானால் உணராமல் இருத்தல் கூடும். ஆனால், ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவதைப் போல “ஒரு காலத்தில்” குழந்தையாக இருந்தவனை இன்று குழந்தை என்று எவ்வாறு கூறுவர்? எனவே, பாட்டில் வரும் ஏகாரங்களை வினா ஆக்கிப் பொருள் கொள்வதும் பொருந்தாது.

இனி, இப்பாடலும், “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று தொடங்கும் கணியன் பூங்குன்றனார் பாடலும் அமைப்பு முறையில் ஒன்றாக உள்ளன. இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஊறும் நயம் இலக்கியச் சுவை காணுவோர்க்கு இனிய விருந்தாகும். உயிர் ஊழ்வழிச் செல்லும்; எனவே, சிலர் பெரியோராய் விளங்குதற்கும் சிலர் சிறியோராய் நலிதற்கும் அவர் பொறுப்பு இல்லை. ஊழே பொறுப்பு ஆகும்.

கூடா நட்பு.

[புதுவை சுப்பிரமணியன்]

கோளி லாதவர் கொள்கையை விற்றவர்,
நாளி ரண்டினில் நாற்பது கட்சியின்
கேளி ராகுவார் கேண்மைத ழிக்கொளல்,
வாளி னுல்தலை வாருதல் ஒக்குமே!

காசு சேர்த்திடக் கட்சிவிட் டோடுவார்,
ஏசு வோரையுங் காசுபெற் றேத்துவார்,
பேசு நட்பினைப் பேணுதல், தூவுடல்
தூசு மண்டியில் தோயுதல் ஒக்குமே!

கொற்ற வெண்குடை கொள்வதோ ராவலில்
உற்ற கொள்கையோ டுக்கிய கட்சியின்
பற்ற றுத்தவர்ப் பற்றுதல், தம்முடல்
விற்ற பெண்டிரை வெஃகுதல் ஒக்குமே!

மேடை ஏறிமு ழக்கிய கொள்கையை
வீடு சேருமுன் காற்றிலே விட்டவ
ரோடு நட்புறல், ஓங்குமுட் கள்ளியை
வீடு சுற்றிலும் வேயுதல் ஒக்குமே!

கூட்ட மாயிரங் கூட்டியுங் கொள்கையின்
நாட்ட முள்ளவ ராய்நடித் தும்பண
வேட்ட மாடுவார் நட்பினை வேண்டதல்,
ஊட்ட நாடி நஞ் சுண்ணுதல் ஒக்குமே!

காவி னேவலிற் காத்துள தொண்டரைக்
கோலங் கொல் கவ ரூட்டத்துக் காய்களாய்ச்
சால எண்ணுவார் நட்பினிற் சாருதல்,
கோல மாசுணங் கைக்கொளல் ஒக்குமே!

தாளி லைபல தோற்றுவார் குளுரை
நாளு மாற்றுவார் தன்னலம் முந்துறும்
வேளை யாலும்விட் டோடுவார் நண்புறல்,
தேளி னோடுற வாடுதல் ஒக்குமே!

கற்ற யாவையுங் காசுக்கு விற்பவர்
உற்ற கொள்கையைப் பற்றலர் காசுக்கே
ஒற்றி வைப்பவர் நட்பினை ஒம்புதல்,
புற்ற ராவினை ஒம்புதல் ஒக்குமே!

“தமிழ்ச் சீர்திருத்தம்.”

(புலவர். வி. பொ. பழனிவேலன், பி. ஓ. எல்.)

எந்த மொழியும் தோன்றியவுடனே வரி வடிவம் பெற்று விளங்கியதில்லை. ஒலி வடிவில் உருவாகி நெடுங் காலத்திற்குப் பின்னரே வரிவடிவை யெய்தி ஈடுக்கவேண்டும்.

எழுத்துகள் முதன்முதலில் திருந்திய நிலையில் இருந்திருக்க முடியாது. காலப்போக்கில் பலவகையான மாற்றங்களடைந்திருக்கலாம். அங்ஙனம் ஒலி வடிவம், வரி வடிவம் பெற்ற மொழிகள் சில வழக்கிகாழிந்துவிட்டன. சில பேச்சு வழக்கற்று விட்டன. அவற்றுள் ஒன்று சமற்கிருதமாகும். பேச்சு வழக்கற்ற கரணியத்தால் அதனைத் தேவ மொழி என்று இயம்புகின்றனர்.

தமிழ் மொழியும் தோன்றிய காலந்தொட்டுப் பல மாறுதல் கட்டு உள்ளாகித்தான் இன்றைய நிலையை எய்தியுள்ளது. தமிழ்க் கழகங்கள் நிறுவி ஆய்ந்து அறுதியிட்ட மொழி. இனி எந்த வகையான திருத்தமும் ஏற்கவேண்டாத மொழி.

தமிழ் நெடுங்கணக்கு எழுத்துகள் இருநூற்றுநாற்பத்தேழு என்பார் பலர். ஆதலான், எழுத்துகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்பார் சிலர். ஆங்கிலத்தில் உயிரும் மெய்யும் இருபத்தாறு எழுத்துகள். தமிழில் உயிரும் உடம்பும் முப்பதே. ஆய்தம் அல்லது தனிநிலை ஒன்று. அதனை அஃகேனம் என்பர். ஆகவே முப்பத்தொன்றேயாம். பேராசிரியர் சி. இலக்குவனார் அவர்கள் தமிழ் எழுத்துகள் “இருபத்து மூன்றே”, என்று ‘சூத்தூசி’ மேலாத இதழில் எழுதியுள்ளார்கள்.

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏடு காணுவார் ஏவல்செய் தொண்டரின்
பாடு காணுவார் காசெனின் மாற்றலர்
வீடு காணுவார் நட்புவேட் டோடுதல்
கேடு காணுவார் பின்செலல் ஒக்குமே!

கொடிய யர்த்துவார் கொள்கையை நாட்டுவார்
தடிய யர்த்து நா டாளுவார் தாம்வர
அடிய யர்த்துப்பின் னோடுவார் நண்புறல்
மிடிய யர்த்துபுன் மைகொளல் ஒக்குமே!

ஆங்கிலத்தில் 'உயிர் மெய்' எழுத்துகள் உருவாக்கப் பெறவில்லை. ஆதலின் பலவெழுத்துகளைக் கூட்டியே எழுதப்படுகிறது. தமிழறிஞர் தம் கூர்த்த மதிநுட்பத்தால் எழுதுவதற்கு எளிதாம் பொருட்டு உயிர் மெய்யெழுத்துகளை உருவாக்கினர். 'படி' என்பதை உயிர்மெய் வடிவம் இன்றி எழுதவேண்டுமாயின், 'புஅட்டி' என்றே எழுதவேண்டும் சுருக்கமாக எழுதவே ப் + அ = 'ப' என்றும், ட் + இ = 'டி' என்றும் அமைத்தனர். இவ்வாறே பிறவுங் கொள்க.

எனவே, தமிழில் முதன்மையான எழுத்துகள் முப்பத்தொன்றே. ஏனையவை கூட்டெழுத்துகளே. இருநூற்று நாற்பத்தேழு என்று கூறீ எழுத்துகளைக் குறைப்பது தமிழ்க்கு இழுக்குண்டாக்குவதேயாம்.

தமிழ் எழுத்துகளில் திருத்தம் விரும்புவோர் மொழியறிஞர் தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் கூறியாங்கு 'ஈ' என்ற எழுத்தைப் பண்டுபோல் 'இ' என எழுதலாம். சில செய்தித் தாள்கள் எழுதுவதுபோல எல்லா உயிர்மெய்யெழுத்துகட்கும் ஒரே வகையான முன் னொட்டு பின்னொட்டுகளைச் சேர்த்து எழுதலாம். எடுத்துக்காட்டு: 'ணை, ணை, னை, னை' இவைகளை 'னை, னை, வை, வை' என்றும், 'ணு, னு, று' என்பவற்றை 'ணா, னா, றா' என்றும் எழுதலாம். இத்திருத்தம் அச்சுக்கோப்புக்கு எளிதாயிருக்குமேயன்றிக் கையால் எழுதுவதற்கு எளிதென்றல் இயலாது. வேறுபாடறிவதில் குழப்பமுண்டாகும் பாவாணர் பகர்ந்தவாறு 'ஈ' என்ற எழுத்தை 'இ' எனத் திருத்துவதே சாலும்.

இன்று நடுவணரசும், நாட்டரசும் இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மொழிகட்கும் ஒரே எழுத்து முறை (வரி வடிவம்) இருப்பதுதான் நலமென்று கருதுகின்றன. அதற்குத் 'தேவநாகரி' எழுத்துகளை (இந்திக்குள்ள எழுத்துகளை) யே பயன்படுத்தலாமென்று சிலரும், உரோமன் எழுத்துகளை (ஆங்கிலத்திற்குள்ள எழுத்துகளை) யே பயன்படுத்துவது நன்றென்று சிலரும் கூறுகின்றனர்.

இங்ஙனம் இயம்புவார் மொழி நூல் வல்லார் என்றோ தமிழின் இயல்புணர்ந்தாரென்றோ கூற முடியாது. ஏனெனின், எ, ஒ, ழ, ற, ன, என ஐந்து எழுத்துகளும் தமிழுக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துகள். வடமொழியிலோ இந்தியிலோ இல்லாதவை. ழ, ள, ற, ண, ன இவற்றை ஆங்கில எழுத்துகளைக் கொண்டு வேறுபாடுணர்த்தமுடியாது. ஆங்கிலத்தில் ஒரு 'ர்' தான் உண்டு. ற், ற் வேறுபடுத்தி யெழுதி தமிழைப்போல் பொருள் வேறுபாடுணர்தல் எளிதன்று. தமிழில் உள்ள ண், ற், ன், மூன்றுக்கும்

ஆங்கிலத்தில் ஒரு 'ந்' தான். ல், ழ், ள் இந்த மூன்றுக்கும் ஆங்கிலத்தில் ஒரு 'ல்' தான் உளது. ஒவ்வொரு எழுத்தையும் தனித்தனிச் சொற்களில் அமைத்தால் பொருள் வேறுபாடு தமிழில் நன்கு தெரியும். ஒரே எழுத்தை மூன்றிற்கும் அமைத்து எழுதுவது பொருந்தாது.

இந்தி எழுத்தால் வெப்பம் என்று எழுத முடியாது. வேப்பம் என்றுதான் எழுதல் வேண்டும். தொல்காப்பியத்தைத் தோல்காப்பியம் என்றே எழுதவேண்டும். குலம், குளம், என்ற சொற்களை ஒரே எழுத்தால் எழுதவேண்டும். குலமா, குளமா என வேறுபாடு தெரியாது. குழி, குளி என்ற சொற்களின் பொருள் புலப்பட இந்தி யெழுத்தால் எழுத முடியாது.

ஆகவே, எந்த வேற்று மொழி எழுத்துகளைக் கொண்டும் தமிழ்ச் சொற்களை எழுதவே முடியாது என்பதும், அங்ஙன் எழுதின் சொற்களின் பொருள் வேறுபாடு அறிய முடியாது என்பதும் தெளிவு. எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்றெல்லாம் பேசுவது மொழியாராய்ச்சி யற்றோர் கூற்றே!

சில ஏடுகள் 'ஐ' என்ற எழுத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டிய இடத்தில் 'அய்' என்ற எழுத்துகளை இட்டு எழுதுகின்றன. ஒளி வடிவுக்குப் பொருந்துமேயன்றி வரிவடிவத்திற்கு ஒவ்வாது. 'அய்' என்பது போலி. 'ஐ' என்ற எழுத்து ஓரெழுத் தொரு மொழி. பலபொருள் ஒரு சொல், 'ஐ' என்பதற்கு, வியப்பு, அழகு, மேன்மை, நுண்மை, கோழை, தலைவன், கணவன், அரசன், மூத்தோன், ஆசான், தந்தை, கடவுள், ஐந்து, ஐயம் எனப் பல பொருள்கள் உள; வேற்றுமை உருபில் ஒன்று; அசை, இடைச் சொல். இந்தச் சிறந்த எழுத்தை எடுத்துவிட்டு 'அய்' என்ற போலி யொலியை வைத்து எழுதினால் எவ்வாறு பொருள்படும்? இத்தகைய வேண்டாத திருத்தம் வேண்டா.

தமிழ், பண்பட்ட, ஆய்ந்து அறுதியிடப் பெற்ற, தோற்றத் தொன்மை யுணரவியலாத மொழி. இலக்கிய இலக்கண வரையறைக்குட்பட்ட மொழி. இதற்கு எழுத்துச் சீர்திருத்தமோ, மொழிச் சீர்திருத்தமோ வேண்டுவதில்லை. பிறமொழிச் சொற்களைக் கலக்கமுடியாத தனிமொழி தமிழ்! அங்ஙனம் கலந்தால் அதன் கன்னித்தன்மைக்குக் களங்கமே தமிழினமும், தமிழ்நாடும் உலக அரங்கில் உயர்வுற வேண்டுமாயின் தமிழில் பிற மொழிக்கலப்பும், தமிழகத்தில் வேற்றுமொழி ஆட்சியும் அறவே கடியப்பட வேண்டும்.

இந்திமொழி எந்த வடிவத்திலும் தமிழ் நாட்டில் புக இடங்கொடுக்கக் கூடாது. "தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு, தனியே அதற்கொரு குணமுண்டு", என்ற பெருமிதத்தை நிகைநாட்டத்

தமிழ் மக்கள் விரும்பினால் இந்தி ஆட்சிமொழி யாவதை எதிர்ப்பதைவிட 'தனித் தமிழ் நாடு' கோருவது ஏற்புடைத்தாகும்.

அன்றுதான் நம்மொழி வளரும்; நம் நாகரிகத்தை வளர்க்க வழியேற்படும்; நம் தமிழ்ப்பண்பாடு தலைதூக்கும். தனித் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக விருக்கவேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலைக்கேற்ப உலகத் தொடர்புக்கு உலகப் பொது மொழியாக உள்ள ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாக இருக்கவேண்டும். மாற்றுத் திருத்தம் வேண்டாம்.

இந்த அடிப்படைக் கொள்கைக்காகத் தமிழ்நாட்டுக் கட்சிகள் யாவும் ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சியும் தனித் தனி சிறு சிறு நலனடையும் பொருட்டு ஒன்றையொன்று எதிர்த்து நிற்பது முழுப் பயன் தராது. தனியாட்சி பெற்றால் எல்லா நலனும் ஒருங்கெய்த வாய்ப்புகள் உண்டு என்பதை இந்நாட்டுக் கட்சித் தலைவர்கள் உணர்வார்களாக!

தென்மொழி

திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

தனித்தமிழில் வெளிவரும் உயர்ந்த இலக்கிய விதழ்.
ஒவ்வொரு தமிழ்த் திங்களும் முதல் நாளன்று வெளிவரும்.

கையொப்பம்.

	உள்நாடு.	கொழும்பு.	வெளிநாடு.
தனி இதழ்.	50 காசு	60 காசு.	75 காசு.
ஆண்டுக் கட்டணம்.	6 உருபா.	7-25 உருபா.	9 உருபா.

அரையாண்டுக் கட்டணம் இல்லை.

விளம்பரம்.

அட்டை நான்காம் பக்கம்.	(இரு வண்ணம்)	100 உருபா.
„ „ „	(ஒரு வண்ணம்)	75 உருபா.
உள்ளே முழுப் பக்கம்.		50 உருபா.
„ அரைப்பக்கம்.		25 உருபா.

தொடர்ந்த விளம்பரங்கட்கு எழுதுங்கள்.

ஓரிதழுக்கு ஓர் உருபா முன் பணம் கட்டக்கூடிய விற்பனையாளர்கள் எழுதிக் கேட்க.

துணிந்தீர் போலும்....!

வீட்டுக்குப் பக்கத்துக் கிணற்றில் நாளும்
 விடிந்தவுடன் நீரெடுத்துச் செல்லும் போதும்,
 காட்டுக்குப் புல்லறுக்கக் கூடையோடு
 கருக்கரிவாள் கையெடுத்துப் போகும் போதும்,
 மாட்டுக்குத் தவிடுவைக்கத் தம்பி யோடு
 மாசூயில்யான் தொழுவத்தை அண்டும் போதும்,
 நாட்டுக்கு நல்லவரே, தூண்டிற் கண்ணால்
 நலித்தின்று வேறொருத்தி மணப்பீர் போலும்!

வாய்க்காவில் குளிக்கின்ற பொழுதில் வந்து
 வயலுக்குச் செல்வதுபோல் போக்குக் காட்டி,
 ஏய்க்காமல் ஏய்த்துவிட்டு, மருங்கில் வந்தே
 எடுக்காமல் இமைக்காமல் விழியால் கவ்வி,
 'காய்க்காது பூவின்றிச் செடியும்; வாழ்வு
 கனியாது நீயின்றி அன்பே' என்று
 மாய்க்காமல் என்னுயிரை மாய்த்து விட்டு,
 மற்றொருத்தி தனைமணக்க முனைந்தீர், போலும்!

தென்றலினை இலைக்கையால் வருக என்னுந்
 தேன்வாழைத் தோட்டத்தில், வைக்கோல் போரில்,
 கொன்றழிக்கும் வாள்போலுந் தோகை கொண்ட
 குளமருங்கு கரும்புவயல் தன்னில், முன்னர்
 அன்றிலைப்போல் நாமினைந்து பெற்ற இன்பம்
 ஆட்சியுளார் உறுதிமொழி அழிதல் ஒப்ப
 இன்றொழிந்து போனதுவோ? நினைவே இன்றி
 இன்றொருத்தி தனைமணக்க முனைந்தீர் போலும்!

விண்பூத்த முழுமதிமேல் உறுதி சொன்னீர்;
 விரைவிலது தேயுமெனச் சொன்னேன்; உம்மைக்
 'கண்பூத்து வளர்த்திட்ட தாயின் பேரால்
 கடிமணம்யாம் செய்திடுவோம்' என்றீர்; மேலாய்
 மண்பூத்த பழம்நாளே பூத்த, இந்த
 மாஞால மொழிகள்குல முதல்வி யான,
 எண்பூத்த எழுத்துமணங் கமழு கின்ற
 என்றுமுள தென்றமிழ்மேல் உறுதி சொன்னீர்!

'பொருளில்லா வநியவன்நான்; சாதி வேறு
 போட்டுவிடும் தடை' யென்றேன்; 'நிசூயில் லாத
 பொருளைதற்கு? பண்புடைமை போதும், இன்றே
 பொசுக்கிடுவோம் சாதியினை' என்று கூறித்
 தெருளுட்டி மலர்விட்டு மலரை நாடித்
 தேனுண்ணும் வண்டாக மாறி என்னை
 இருளிட்ட புலிமுழைஞ்சில் வீழ்த்தி வேறோர்
 ஏந்திழையை மணஞ்செய்யத் துணிந்தீர் போலும்!

முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி.

மெய்யறிவியல்.
Philosophy-

கல்வி

ஆங்கிலத்தில்: விவேகானந்த அடிகள்.

தமிழில்: 'வழுதி'

சமயங்கள் ஒவ்வொன்றும் தானே மெய்ச்சமயம் என்று முழங்கி ஒன்றுக் கொன்று போராடிக் கிடந்தன. தீயியல்பால் நேர்ந்ததன்று இது; 'வெறி'! ஒரு வகை மன நோய்! இப் போராட்டங்கள் பூசல்கள் காழ்ப்புகட்கிடையேயும் அமைதி அன்பு அருள் எனும் குரல்கள் ஒலித்துத்தான் இருக்கின்றன.

நம் குறிக்கோளில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகின்றோமோ அதேபோல் அதனை அடையும் வழியிலும் கவனம் செலுத்தல் வேண்டும். குறிக்கோளையே பெரிதாகக் கருதி வழியைப் பற்றிக் கவலைப்படாதிருந்தமையால்தான் நாம் மேற்கொண்ட வற்றுள் தொண்ணூற்றொன்பது விழுக்காடு தோல்வியடைந்துவிடுகின்றன. காரணமே வினாவை ஏற்படுத்துகின்றது காரணமின்றேல் வினைவின்று. அப்படியிருக்க வழியைப் பற்றிக் கவலைப்படாவிட்டால் நோக்கம் எப்படி வெற்றியடையும்? காரணத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படுவோம். வினைவு தானே வந்தடையும். நம் பணியில் முழு மூச்சோடு ஈடுபடுவோம். வினைவுபற்றிக் கவலை வேண்டா. முழு மூச்சோடு ஈடுபடுவதென்றால் பணியிலேயே பற்றுக் கொண்டு விடுவதன்று. எதுவும் நம்மைப் பணியிலிருந்து இழுக்கமுடியாமலும், அதே போது நாம் தீனைத்தால் அதினின்று நம்மை விடுவித்துக் கொள்ளுமாரும் இருத்தல் வேண்டும்.

நம் துன்பங்கட் கெல்லாம் காரணம் நம் முழு ஆற்றலையும் வலிவையும் ஒன்றிலே செலுத்தி, அது வெற்றியடையாமற் போன பின்பும் அதினின்று விலக முடியாமல் இருப்பதேயாகும். அது துன்பம் தருவது என்று தெரிந்தும் மேலும் அதனைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதாகும். தேனுண்ண வந்த வண்டு தேனிலேயே சிக்கி நகரமுடியாமற் போவதுபோல ஆகிவிடுகின்றோம். நாம் அடக்கியாள வந்தோம். அடக்கியாளப்படுகின்றோம். பிறரை வேலைவாங்க வந்தோம். வேலை வாங்கப்படுகின்றோம். பிறர் நம்பாற் செலுத்தும் ஆட்சியே பெரிதாயிருக்கின்றது. அவா, வேட்கை அனைத்தும் நம்மேல் மோதி நம்மைச் சிறிது சிறிதாக அரிக்கின்றன.

எனவேதான் கீதை சொல்வதுபோல... “இடை விடாது உழையுங்கள். எனினும் அதில் அழிந்து விடாதீர்கள். கட்டப் பட்டுவிடாதீர்கள். வலிமையற்றவர்கட்கிங்கிடமில்லை. வலிவின் மையே அடிமைத் தனத்துக்கு வழி கோலுகின்றது; துன்பங்கட் கெல்லாம் அதுவே காரணம் நம்மைச் சுற்றிக் கோடிக்கணக் கான நோய்ப் புழுக்கள் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் உடல்மெலிவு பெற்றாலன்றி அவை நம்மைத் தாக்குவதில்லையே!

பற்றும் பிணைப்புமே தற்போது நம் மகிழ்வுக்குக் காரணமா யிருக்கின்றன. நண்பர், உறவினர், நாம் ஆற்றும் வேலைகள், ஆகிய புறப் பொருட்களில் பற்றுவைத்து, அதில் இன்பம் காண் கின்றோம். துன்பங்களைக் கொணர்ந்து தருவதும் இப் பற்றுத் தான். எதிலும் ஒட்டாமல் விலகிநின்று இன்பம் காண வேண் டும். விலகி நின்றால் துன்பம் பறக்கும். ஒட்டாதிருப்பதென்றால் உணர்வே அற்றுப்போய் இருப்பதென்றாகாது. அத்தகு உணர் விலா வறண்டமாந்தரும் உளர். அன்பும் அருளுமான எவ்வகைப் பசையுமற்றவை அவர் நெஞ்சங்கள். அவர்கட்கு உலகில் பல துன்பங்கள் இல்லாதொழுகின்றன. ஆனால் கல்லுக்கும் சுவருக்கும் உலகில் துன்பங்களா இருக்கின்றன?

கற்சுவர்போல் இருப்பதினும், பற்றேடிருந்து துன்புறுதலே சிறந்தது என்பேன். அன்பு செய்யா மாந்தன் துன்புறுதிரூப்பது மட்டுமல்லன். இன்பமும் அவனுக்கில்லை. அந்நிலை நமக்கு வேண்டா. அன்பு செய்யும் ஆற்றலும், பணிபுரியும் ஆற்றலும் பணியில் ஒட்டாதிருக்கு மியல்பும் இருந்தாற் போதாது. நாம் கடவுளர்போல், கடவுளரினும் உயர்ந்து மேலேறல் வேண்டும்.

இரவலன் மகிழ்ச்சியாகவே இருப்பதில்லை. அவன் எங்கும் பெறுவது பழிப்பும் இழிப்புமே யாம். எனவேதான் பெறுவதில் அவனுக்கு மகிழ்வில்லை. நாமும் இரவலர்களே. நாம் செய்வதற் கெல்லாம் பயனை நாடுகின்றோம். பண்புகளை வைத்து வாணிகம் நடத்துகின்றோம். அன்பையும் வாணிகம் புரிகின்றோம். நாம் மாட்டிக்கொள்வது ஏன்? கொடுப்பதால் அன்று. குறியெதிர்ப் பைக் கருதுவதால்தான். எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து ஏங்குகின் றோம். துன்பமே பரிசாகக் கிடைக்கின்றது. அவாவே துன்பத் துக்குக் காரணம் அவாவே தோல்விகட்கு வழி வகுக்கின்றது.

எனவே கொடுக்கும் ஆற்றல் நமக்கு வேண்டும். பயன் எதிர்பார்ப்பதை அடியோடு ஒழித்துக் கட்டவேண்டும். நாம் பெறுவதெல்லாம் கொடுப்பதற்காகவே. அளவு பாராமல், வரம்பு கட்டாமல், தயங்காமல் கொடுங்கள். கொடுங்கள்; கொடுத்தாக் கொண்டேயிருங்கள். கொடுக்கக் கொடுக்கவே நிறைவெய்து கின்றோம். அறையிலுள்ள காற்று வெளியேற ஏறத்தான் புதிய

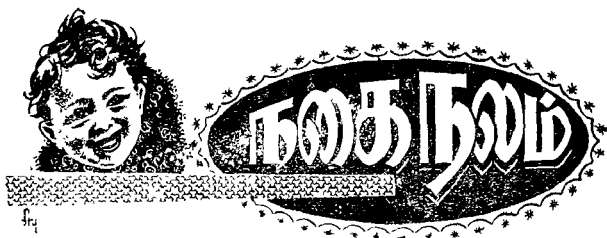
காற்று உள் நிரம்புகின்றது. ஆறு கடலிலே நீரைக் கொட்டுவ தால்தான் புதிது புதிதாக நிரம்பி வழிகின்றது.

கொடுக்கும் உள்ளம் இல்லாமையாலேயே பலர் துன்புறு கின்றனர். பயனை எதிர்நோக்கி நோக்கி, அது கிடைக்காமையா லேயே அன்பிலும் உண்மையிலும் நம்பிக்கையிழந்தவர் பலர். இளமையில் நல்லியல்புடனிருந்துபார்த்து முதுமையில் அனைத் தும் மாறிப்போனவர் உண்டு. உலகியல் அவர்களை ஆட் கொண்டுவிட்டது. உள்ளத்தை இறுக மூடிவைத்துத் துன்புறு கின்றனர். இதனை நாம் நீக்கவேண்டும். நாமே ஆட்பட்டா லன்றி நமக்கு எத்துன்பமும் வருவதில்லை என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். புறவுலக நிகழ்ச்சிகளும் நம் அகவுணர்வுகளும் சேர்ந்தால்தான் துன்பம். இரண்டு கை தட் டினால்தானே ஒலி? ஒரு கைதட்ட மறுத்தால்...? நம் அகத்தைத் துன்பத்துக்குத் தர மறுக்கவேண்டும். அதுவே வெற்றியடையும் வழி. நம்மிலே கேட்குக்கும்போது, உலகை நாம் குறைகூறிப் பழகிவிட்டோம். "பொல்லாத உலகம்!" என்கின்றோம். இது பொல்லாத உலகமாயின், அதை விரும்பாத நாம் ஏன் இங்கி ருக்கவேண்டும்? நமக்கு எது தகுதியோ அதையே நாம் பெறு கின்றோம். நல்லதும் தீயதும் பிறரால் வருவனவல்ல. தூய்மை யாலும், நல்வழியாலும் நம்மை நாமே காத்துக் கொள்வோமாக!

பெண் கல்வி:

பழங்காலத்தில் பெண்கள் கற்றவராயிருந்தனர். ஆடவர்க்கு நிகரான மதிப்புப் பெற்று வாழ்ந்தனர். பெண்டிர்க்கு உரிய மதிப்பளித்ததாலேயே உலக நாடுகள் பெருமை எய்தியுள்ளன. அமெரிக்கா இதற்கு எடுத்துக் காட்டு. நம் பெண்டிரின் சிக்கல் களையல்லாம் தீர்க்கும் மருந்து கல்வி ஒன்றே. கல்வியை அவர்க்களித்தால் தங்கள் சிக்கல்களைத் தாங்களே தீர்த்துக் கொள்வார்கள். சமயமே நடுவாக வைத்துப் பெண் கல்வியைப் பரப்புதல் வேண்டும். பண்பை உருவாக்கும் சமயக் கல்வியே வேண்டும். கற்பு நம் பெண்டிரின் உயிர் நிலை. அவ்வுயர்ந்த குறிக்கோளை மேலும் வலியுறுத்த வேண்டும். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியிலும், மண வாழ்விலுஞ் சரி, தனித்திருப்பினுஞ் சரி அதன் பெருமையை உணர்ந்து ஒழுகும் ஆற்றலையும் வன் மையையும் அவர்கட்கு ஊட்ட வேண்டும்.

தற்போது நாட்டுக்குத் தேவை, துறவு மனம் கொண்டு தொண்டு புரிய முன்வரும் பெண்களே. நாட்டின் மூலை முடுக்கு களிலெல்லாம் கல்வித் தொண்டாற்ற அவர்கள் புறப்படவேண் டும். பெண் கல்விக்கு அவர்கள் பாடுபட வேண்டும். பெண்டிர் உயர்ந்தால், குழந்தைகள் பெருந்தகவு எய்தி நாட்டுக்கு நலம் பயப்பர். பண்பும் அறிவும், ஆற்றலும் இறையன்பும் அப்போது தான் மலரும். (தொடர்ச்சி 62-ஆம் பக்கம் பார்க்க)

(வாழ்க்கையில் எத்தனையோ உண்மையான நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன அவற்றுள் சில வெறுஞ் சிரிப்பை மட்டும் வருவிப்பன. ஒரு சிலவே அறிவைத் தூண்டி எண்ணவும் வைப்பன. அவற்றால், அந் நிகழ்ச்சியில் ஈடுபட்டாரே யன்றிப் பிறரும் பயனடைய வேண்டும். ஆங்காங்கே நடக்கும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை எழுதியனுப்பலாம். கற்பனை நிகழ்ச்சிகளைவிட உண்மை நிகழ்ச்சிகளே பெரிதும் வரவேற்கப் பெறுகின்றன. வெளியிடப் பெறும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் இரண்டு உருபாக்கள் அனுப்பப் பெறும். — ஆசிரியர்.)

நிற்கத்தான் வேண்டும்..!

சிறிய நகரம் ஒன்றில் நடைபெறும் கூட்டத்தில் பேசுவதற்காக மார்க் டுவைன் வந்திருந்தார். கூட்டத்திற்குப் போகுமுன் முடி திருத்தகம் ஒன்றில் நுழைந்து 'முகம் வழித்துக்கொள்ள வேண்டும்' என்றார்.

அவரை இதற்குமுன் பார்த்தறியாத கடைக்காரர், "நீங்கள் இந்த ஊருக்குப் புதியவர் போலும்!" என்றார்.

"ஆமாம் ஏன்?" என்றார் மார்க் டுவைன்.

"அதுதானே. இன்னும் அரை மணி நேரத்தில் மார்க் டுவைனின் சிறப்புச் சொற்பொழிவு நடைபெற இருக்கின்றதே... நீங்கள் நாளைக்கு முகம் வழித்துக் கொள்ளுங்கள்... நான்கடையை முடிக்கொண்டு போகப் போகின்றேன். அது சரி, சொற்பொழிவுக்கு நீங்கள் சீட்டு வாங்கி விட்டீர்களா?" என்று டுவைனைக் கேட்டார்.

"இன்னும் இல்லை" என்று டுவைன் புன்சிரிப்புடன் விடையளித்தார்.

"அப்படியானால் நீங்கள் உட்கார முடியாது. நிற்கத்தான் வேண்டியிருக்கும்" என்றார் கடைக்காரர்.

மார்க் டுவைன் சிரித்துக் கொண்டே “அந்த ஆள் பேசும் பொழுது எப்பொழுதும் நிற்கத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது..... என்ன செய்வது?” என்று கூறியபடியே வெளிப் போனார்.

புரியாத மொழி..!

ஒரு கூட்டத்தில் பேசுவதற்காகப் பெர்னாடுசா ஒரு முறை டப்ளினுக்குச் சென்றார். ஐரிசு மொழிக் கழகத்தில் பேசுவதாக ஏற்பாடு ஆகியிருந்தது. ஐரிசு மொழி சமற்கிருதத்தைப்போல் பேச்சு வழக்கற்ற மொழி. அம் மொழியைப் புதுப்பித்தற்கு முயற்சிகள் நடப்பதாகப் பெர்னாடுசா அறிந்தார். இதைக் கண்டித்துப் பேச வேண்டும் என எண்ணினார்.

அவர் தம் பேச்சுக் கிடையில், “டப்ளின் தெருக்களில் வரும் பொழுது இங்குள்ள சிறுவர்களின் பற்களைப் பார்த்தேன். அவை நல்லநிலையில் இல்லை. அதனால் நீங்கள் உங்கள் இறந்து போன ஐரிசு மொழியைப் புதுப்பிக்கும் பணத்தைக் கொண்டு உங்கள் ஊரில் பல் மருத்துவத்தைப் பெருக்குவது எவ்வளவோ பயன் தரக்கூடியது என்று உங்கட்கு அறிவுறுத்துகின்றேன்” என்றார். இப்பேச்சால் கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. எல்லாரும் ஒலியெழுப்பி அவரை மேலே பேசவிடாமல் செய்தனர். அந்நிலையினும் பெர்னாடுசா அஞ்சாமல், “நீங்கள் இப்பொழுது அமைதியாக இருக்கவில்லையானால், இனி ஐரிசு மொழியில் பேசி உங்கட்கு ஒரு சொல்லும் புரியாமற் செய்து எல்லாரையும் எழுந்து ஓடும்படி செய்து விடுவேன்” என்றார்.

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்..!

கீழ் உள்ள நிகழ்ச்சி அமெரிக்காவில் நடந்தது. புதிய மண மக்கள் இருவர்க்கு ஒரு நாள் அஞ்சலில் புதிதாக வெளிவந்த திரைப்படத்திற்கென இரண்டு சீட்டுகளை யாரோ பரிசாக அனுப்பியிருந்தனர். அத்துடன் “இவற்றை அனுப்பியவர் யாரென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள் பார்க்கலாம்” என்று ஒரு மடலும் இருந்தது. மண மக்கட்கு யார் இப்பரிசை அனுப்பியிருப்பார் என்றே விளங்கவில்லை. எப்படியாயினும் அனுப்பப் பெற்ற சீட்டுகள் வீண் போகக்கூடாதே என்பதற்காகக் கணவனும் மனைவியும் வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு திரைப்படத்திற்குப் புறப்பட்டனர்.

திரைப்படம் முடிந்து திரும்பி வந்தபின் வீட்டில் களவு போயிருப்பதாக அறிந்து திடுக்கிட்டனர். வீட்டிற்குள் ஒரு மடல் கிடந்தது. அதில் “இப்பொழுது தெரிகின்றதா, சீட்டுகளை அனுப்பியவர் யாரென்று...?” என எழுதியிருந்தது.

திரும்பப் பெற்றாலும் அதுவே..!

பாராளுமன்றக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த ஓர் உறுப்பினரை, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் 'கழுதை' என்று உணர்ச்சி வயப்பட்டுக் கூறிவிட்டார்.

அவைத் தலைவர் அந்தச் சொல்லைப் பாராளு மன்றத்தில் பயன் படுத்தக் கூடாதென்றும், மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்றும் கூறினார்.

உடனே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் சினத்துடன் எழுந்து "மன்னிக்க வேண்டும்; நான் அதைத் திரும்பப் பெறுகின்றேன். ஆனால் ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர் சரியான நிலையில் இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர் சிவந்த விழிகளுடன் எழுந்து, "ஏன்? எப்படிச் சரியில்லை..." என்று உரக்கக் கேட்டார்.

"அதை விலங்கு மருத்துவரையல்லவா கேட்கவேண்டும்" என்று குடாக விடையளித்தார்.

(59-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பொதுமக்கட் கல்வி:

நம் ஏழை மக்களின் நிலை இரங்கத் தக்கது. வறுமையும் துன்பமும் அவர்களை வாட்டி வதைக்கின்றன. மேலும் மேலும் அவர்கள் முதுகில் அடிவிழுந்து கொண்டிருக்கின்றது. கொடிய மேனிகை மன்பதை ஒன்று அவர்களைத் துன்புறுத்துகின்றது. யார் தங்களைத் துன்புறுத்துவது என்று அவ்வேழை மக்கள் அறியா திருக்கின்றனர். தாங்கள் மக்கள் என்பதையே அவர்கள் மறந்து விட்டனர். கோடிக்கணக்கான மக்கள் இவ்வாறு வாடி வருந்து கையில் அவர்கள் செலவிலேயே கல்வி கற்றும் அவர்களைப் பற்றி எட்டுணையுங் கவலையுருதிருப்பவன் படிறன் (துரோகி) என்றே நான் கருதுகின்றேன். பொதுமக்களைப் புறக்கணித்த மையே நம் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் பொதுமக்கள் கல்வியும் வாழ்க்கை வளமும்பெற வைக்காமல் அரசியற் போராட்டங்கள் எத்துணையும் பயன் தருவனவல்ல. பொதுமக்களிடையே எவ் வளவுக்குக் கல்வியும் அறிவும் பரவுகின்றனவோ அவ்வளவே நாட்டின் முன்னேற்றமும். இந்தியாவின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமே குறிப்பிட்ட ஒரு சிலர் மட்டுமே கல்வியையும் அறிவுத்துறையையும் தம் வயப்படுத்திக் கொண்டதுதான். மீண்டும் நாம் உயர் தற்கு வழி, அனைவர்க்கும் கல்வி வழங்குவதுதான். கீழ் நிலையி லுள்ள மாந்தர்க்கு நாம் செய்ய வேண்டும் ஒரே தொண்டு, அவரவர் தத்தம் தனித் தன்மையை வளர்த்துக் கொள்தற்கேற்ற கல்வியை அளிப்பதுதான். விழியைத் திறந்தால் போதும், தத்தம் உய்தியைத் தாமே தேடிக்கொள்வர். (தொடரும்.)

முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி

தமிழ் மொழிவழி அரசியல்.

(இது, கலைச் சொல்லாக்கப் புலவர் திரு. கீ. இராம ஸிங்கனார் கோவையில் 1958-இல் நடந்த சென்னை மாநிலத் தமிழாசிரியர் மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை. தேவை கருதி ஈண்டு மீண்டும் வெளியிடுகின்றோம்.

— ஆர்.)

தமிழில் ஆட்சிச் சொற்கள் அமைக்கும்போது தமிழ்ச் சொற்கள் கிடைப்பதாக இருந்தால் அதை விட்டு விட்டு வேறு சொல்லுக்குப் போகக்கூடாது. தமிழ்ச் சொல்லுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். தமிழ்ச் சொல் கிடைக்காதென்று சொல்ல முடியாது. தமிழ்ச் சொல்லைத்தான் பயன்படுத்தவேண்டும். வேறு சொல்லைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்வது முரட்டுத் தனமாகச் சொல்வதுபோல் இருக்கும். ஆட்சியில் பயன்படுத்துவதற்கு நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் கிடைக்கும்போது அவற்றிற்கே முதலிடம் தருமாறு வேண்டல் முரட்டுத்தனம் ஆகாது. இனிப் பிற மொழிச் சொற்களைத் தமிழ் எழுத்திலே எழுதிவிட்டால் அது தமிழாய்விடாது. சில காலமாக வழக்குக்குக் கொண்டு வந்துள்ள ஆங்கிலச் சொற்கள் எளிதாயிருக்கின்றன; எல்லோருக்கும் புரியும் என்ற தப்பான கருத்துகளை வைத்துக் கொண்டு அவற்றை அப்படியே நிலை நிறுத்திக் கொள்ள எண்ணாமல் விரைவிலே அவற்றைக் கைவிட முயற்சி செய்ய வேண்டும். அரசினர் தங்களுடைய பெயர்ப்பலகைகளை யெல்லாம் முதலில் தமிழிலே மாற்றியமைக்க வேண்டும். “கமர்ஷியல் டேக்ஸ் ஆபீஸ்” என்று இருப்பதை “வணிக வரி அலுவலகம்” என்று அமைக்கலாம். இந்த வகையாய் மாற்றிக் கொண்டே வந்து விட்டால் நாட்டிலே இருக்கிறவர்கள் ஏதோ ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அரசினர் அலுவலகப் பெயர்களைத் தமிழில் மாற்றிவிட்டதனால் தனியாட்களெல்லாம் அப்படி மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஓர் எண்ணம் பிறக்கும். எனவே இவ்வகையிலும் அரசினர் முயற்சி எடுக்குமாறு நாம் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இனித் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களிலே ஆழ்ந்த புலமை உள்ளவர்களை வைத்துக்கொண்டு இலக்கணத்திலே, இலக்கியத்திலே ஆட்சிக்குரிய சொற்களாகக் கிடைக்கக் கூடியவற்றை எல்லாம் திரட்டித் தருமாறு கேட்டு அவற்றுள் இந்தக் காலத்துக்கு எவை எவை பொருந்துமோ அவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக்

கொள்ளல்வேண்டும். அதேபோலக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியில் வல்லவர்களைக்கொண்டு கல்வெட்டுகளிலே நல்ல தமிழ்ச் சொற்களாக இருக்கின்றவற்றை, இப்போதைக்குப் பொருத்தமான வகையிலே இருக்கின்ற சொற்களை எல்லாம் திரட்டித்தருமாறும், அவற்றை அரசாட்சியிலும் செலுத்துமாறும் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

மாநிலத்தில் பல பகுதிகளிலே பயிற்சிக் கூடங்கள் அமைத்து அலுவல் பார்ப்பவர்களுக்குக் குறுகிய காலப் பயிற்சிகொடுக்க வேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இனி, அதே போல ஆங்கிலத்திலுள்ள சட்டதிட்டங்கள், அரசாட்சிக்குரிய சட்டதிட்டங்கள், நடைமுறைகள் இவற்றை யெல்லாம் விரைவாகத் தமிழ்ப்படுத்துவதற்கு நல்ல தமிழ்ப் புலமையுடையவர்களைக் கொண்டு அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டும். இனி, நாட்டுப்புறங்களிலே வழங்குகின்ற சொற்களைத் திரட்டித் தருமாறு ஆசிரியர்களுக்கு அரசினர் ஆணையிட வேண்டும். அங்கிருக்கிற ஊர்த்தலைமையர்கள், துவக்கப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் மற்ற எல்லா ஆசிரியர்களும் அங்கங்கே காண்கிற புதுச்சொற்களை ஆட்சிக்குரிய சொற்களைக் கையெழுத்திட்டுக் குறித்தனுப்ப வேண்டும். நிலத்திலே கூடுதலான நெல் விளைத்தவருக்குப் பரிசு கொடுப்பது போல நிறையச் சொற்களை அனுப்பிய ஆசிரியருக்குப் பரிசுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நாட்டிலே கிடைக்கிற நல்ல சொற்கள் இவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும். கல்லூரியில் அல்லது அரசினர் அலுவல்களிலே நாற்காலியிலே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்களுக்குக் கிடைக்காது இப்படி நாட்டுப்புறங்களிலே இருக்கிற சொற்களைத் திரட்டலாம்; இனி நாள், திங்கள், கிழமைத்தாள்களை அரசினர் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களையே பயன்படுத்தும்படி கட்டளை இடவேண்டும். தமிழ்த் தாள்கள் சில தமிழ்ச் சொற்களை எழுதுவது இல்லை. நான் நகராட்சியிலிருந்தபோது “நகராட்சி யாணையாளர்” என்று எழுதி அனுப்பினால் சில தமிழ்த் தாள்களிலே அந்தச் சொற்களை அடித்துவிட்டு “முனிசிபாலிட்டி கமிஷனர்” என்று தான் அச்சிடுவார்கள். “மீனாட்சி யாலைக் குடி இருப்பு” என்று எழுதி அனுப்பினால் வேண்டுமென்றே அதைத் திருத்தி “மீனாட்சி மில்ஸ் காலனி” என்று போடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஏதோ ஒரு வெறி அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. இங்ஙனம் வேண்டுமென்றே தமிழ்ச்சொற்களைத் திருத்திப் பிற சொற்களைப் புகுத்துவதை வெறி என்றே சொல்ல வேண்டும் ஆனால் அதை என்ன வெறி என்று சொல்வதெனத் தெரியவில்லை

இனிப் பாட நூல்கள் எழுதும்போது ஆட்சிச் சொற்கள் வருமானால் அவற்றிலே நல்ல தமிழ்ச் சொற்களையே வழங்கும்படி அரசினர் செய்யலாம். அரசினர் அமைக்கும் சொற்களை

மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லும் போதும், வெளியிலே பேசும்போதும், கூட்டங்களிலே பேசும்போதும், ஆசிரியர்கள் இந்த நல்ல ஆட்சிச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். காட்டாக Collector என்று சொல்வதைத் 'தண்டலார்' என்று சொல்வது, "ஆட்சியாளர்" என்று சொல்வது, "தண்டல் நாயகம்", என்று சொல்லுவது, Judge என்பதற்கு 'நடுவர்' என்று சொல்லுவது, 'Commercial Tax' என்பதற்கு 'விற்பனை வரி' 'வணிக வரி' என்று சொல்வது; இந்த வகையாகவெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிற ஒரு போக்குத் தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்த அளவிலே கட்டாயம் இருக்க வேண்டுமல்லவா? இதற்குத் துணையாக இருக்கும் பொருட்டு அரசினர் வெளியிடுகின்ற இந்த அகரமுதலிகள் இருக்கின்றனவே அவற்றை அவ்வப்போது பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஒரு படி அனுப்பவேண்டுமென்பது ஒரு வேண்டுகோள். இனி அப்படிப் பொறுப்பான ஆசிரியர்கள் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த ஆட்சி மொழிப் பயிற்சிக் கூடங்களுக்கு அனுப்புவித்து அங்கே பிற ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சியளித்து மேலும் வெற்றிபெறுகின்ற வகையிலே இந்த ஆட்சி முறை நடப்பதற்குரிய வழிகளைச் செய்ய வேண்டும் அவைபோகத் தமிழாசிரியர்களாக இருக்கின்றவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய உறுதிகள் சிலவற்றைச் சொல்ல இருக்கிறேன். நாம் பணியாற்றுகிற இடங்கள், தனியாக நடத்துகின்ற அலுவலகங்கள், வணிக நிலையங்கள் முதலிய இடங்களில் இருக்கின்ற பெயர்ப் பலகைகள் பிழைபட இருக்குமானால் அவற்றை நல்ல தமிழிலே எழுதுவதற்கு நமக்கிருக்கின்ற ஓர் அமைதியான முறையிலேயே அந்த உரிமையாளரோடு நெருங்கிப் பழகி அன்பான வகையிலே அவற்றை எல்லாம் மாற்ற நாம் முயற்சி செய்யலாம். இனி மாணவர்கள், ஊரவர்கள் எல்லாம் தமிழாட்சிச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்கிற வகையிலே, வெளியிடங்களிலே பேசும் போதெல்லாம் அந்தச் சொற்களையே பயன்படுத்த உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

இந்த வகையான பரிந்துரைகள் இந்த மாநாட்டின் முன்னே வைக்க வேண்டுமென்று நேற்று ஆராய்ந்த குழு முடிவு செய்திருக்கிறது. இவற்றை உங்கள் முன்னே அந்தக் குழுவின் தலைவன் என்ற முறையிலே வைத்திருக்கிறேன். நீங்கள் இவற்றை ஏற்றுக் கொள்வீர்களேயானால் மேற்கொண்டு அரசினருக்கு அனுப்ப வேண்டிய, ஆசிரியர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியவற்றை எல்லாம் இந்த மாநாடு தெரிவிக்கும். அன்பர்களே! நாம் இந்த நிலையிலே விழிப்பாக இருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் உங்களுக்கு எச்சரித்துக் கொள்கிறேன்.

மக்கள்.

முன்னிதழ்த் தொடர்ச்சி.

சப்பானியரின் வியத்தகு பழக்கங்கள்.

○ சப்பானியர் நாட்டுப்பற்றும் அரசப்பற்றும் மிகுந்தவர்கள். 1923-இல் டோக்கியோவில் பெரியதொரு நில நடுக்கம் ஏற்பட்டது. பல வீடுகள் சரிந்தும் தீப்பற்றி எரிந்தும் வீணாயின. அவ்விடி பாடுகட்கிடையிலும் சப்பானிய மக்கள் தங்கள் தங்கள் உடைமைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தங்கள் வீடுகளில் மாட்டியிருந்த அரசர்தம் படங்களையும் அவர்தம் முன்னோரின் படங்களையும் மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். அவர்தம் நாட்டுப்பற்றை உணர்தற்கு இந்நிகழ்ச்சி ஒன்றே சாலும்.

○ சப்பான் நாட்டின் சில பகுதிகளை, வெளிநாட்டார் வந்து ஒளிப்படமெடுக்கச் சப்பானிய அரசு இசைவதில்லை. இச்சட்டம் அங்குக் கடுமையாகக் கையாளப் பெறுகின்றது.

○ ஒவ்வொரு சப்பானியக் குடும்பமும் சுறுசுறுப்பாகவும் நாணயமாகவும் கடமையுணர்ச்சியோடும் இயங்குகின்றன. ஆணும் பெண்ணும் கடுமையாக உழைக்கின்றனர். உழைப்பினாலேயே அவர்கள் பிறரைக் கவர்கின்றனர். ஈக (தீயாக) உணர்வும் வெற்றிப் பெருமிதமுமே அவர்தம் உழைப்பிற்குக் கிடைக்கின்ற பரிசுகளாகக் கருதுகின்றனர். அவர்களிடமிருந்து நம் நாட்டார் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவற்றுள் இதுவே தலையானதாகும்.

○ சப்பானியர்களின் வணக்கத்திற்குரியதாகப் புத்தர் படிமங்கள் இருப்பினும் இலக்கக்கணக்கான சிறு தெய்வங்களும் நாடெங்கும் வணக்கத்திற்குரியனவாக உள்ளன. நான்காயிரத்திற்குமேற்பட்ட சிறு தெய்வங்களின் கோயில்கள் அங்குள்ளன. ஆண்டு முழுமையும் அக் கோயில்களில் திருவிழாக்கள் நடந்த வண்ணமாகவே இருக்கும். இவ்விழாக்களன்று இளையோர், முதியோர் எல்லாரையும் மகிழ்விக்கும் வேறு வகையான விழாக்களும் அங்குக் கொண்டாடப்பெற்று வருகின்றன. சிறு தெய்வ வணக்கம் அங்கு மிகுந்திருப்பினும் அவர்களுக்குப் பொதுவான பெருந் தெய்வங்கள் ஏழு; அவற்றுள் பெண் தெய்வமும் ஒன்று.

○ சப்பானியர்களின் பழக்கங்களிலேயே மிகவும் வியப்பானது அவர்களின் மறதிதான்! ஆம்! சப்பானியர்கள் இயற்கையிலேயே நினைவாற்றல் குறைந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒரு

செய்தியைப் பலமுறை கேட்கும் வழக்கம் உடையவர்கள். அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக் கொள்வார்கள். இருப்பினும் மறுநொடியே மறந்துவிடுவார்கள். முன்நாள் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூட அவர்களால் கோவையாகக் கூற முடியாது. இது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதன்று. உண்மையிலேயே அவர்கள் நினைவிடிகள். இவற்றிற்குக் காரணம் அவர்கள் எதையும் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளும் பழக்கம்தான்! எல்லாவற்றையுமே எழுதிவைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் தலைமுறை தலைமுறையாக அங்கு உள்ளதால்தான், நினைவாற்றலே அங்குக் குறைந்துவிட்டது. அவர்களுக்குள்ள இப்பழக்கத்தால் எந்த ஒரு சப்பானியனும் இரு வேலைகளை ஒரேநேரத்தில் செய்யமாட்டாதவகை இருக்கின்றன. அவர் தம் முகையாற்றலைப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஒரு நேரத்தில் இரண்டு வேலைகளைக் கொடுத்தால் இரண்டும் சரிவர நடப்பதில்லை. கட்டாயம் இரண்டும் கெடும். ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் செய்வதே அவர்களுக்குப் புரிவதாகும். நம் நாட்டில் நடக்கும் எண்பொருளேணுக்கு (அட்டாவதானம்), பதிற்பொருளேணுக்கு (தசாவதானம்), பல்பொருளேணுக்கு (சதாவதானம்) முதலிய நினைவாற்றற் பழக்கங்களை அவர்கள் காணின் உண்மையிலேயே பெருவியப்புறுவர். இது தெய்வ ஆற்றலே என்று வணங்கினும் வணங்குவர்.

○ சப்பானியர்களுக்குத் தனித் தோற்ற மொழி கிடையாது. அண்டை நாடாகிய சீனாவிலிருந்தே அவர்கள் பேசும் மொழியின் ஒலிகளும் எழுத்துகளும் பெற்று உருவாக்கப் பெற்றன. அரிச்சுவடியும் சீனவினுடையதே! சீனவுக்கு சப்பான் பல்வகையிலும் கடன்பட்டுள்ளது. நாகரிகம், சமயம், கலை, கைத்தொழில்கள், மொழி, மெய்யறிவு முதலியன யாவும் அங்கிருந்து பெறப்பட்டனவே. 'சப்பான்' என்ற பெயரும், "கதிரவன் - தொடக்கம்" (Sun - Origin) என்று பொருள் படும் (Ja - Pan) என்ற சீனமொழிச் சொல்லே. ஆனால் இரு மொழிகளிலும் உள்ள ஒரே ஒலி வேறு வேறு பொருள்களைக் கூட உணர்த்தும்.

○ சப்பானில் இரவலர் (பிச்சைக்காரர்)களே இல்லை. இரப்பது அங்குச் சட்டப்படி தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லார்க்கும் உழைத்து உண்பதற்கு முழு உரிமை தரப்பெற்றுள்ளது. அங்குப் பெருமளவில் ஏழை மக்கள் இருந்தாலும் அவர்களும் உழைத்துப் பெருந்தன்மையான வாழ்க்கையே நடத்துகின்றனர். உழைத்தற்கியலாத குருடர்களுக்கு மட்டும் அரசினர் ஓர் உரிமை கொடுத்துள்ளனர். அவர்கள் உடலைப் பிடித்துவிடும் கலையைப் பயில்கின்றனர். நம் நாட்டிலும் வில்லியர்கள் என்ற உடல் தேய்ப்பாளர்கள் உண்டு. இப்பொழுது இவர்கள் அருகி வருகின்றனர் சப்பானில் உள்ள ஒவ்வொரு குருடனும் இரும்

புத் தடி ஒன்று வைத்திருப்பான். ஒதுக்குப்புறமான இடங்களில் அத்தடியை நட்டுவைத்து விட்டு அருகில் நின்றுருப்பான். உடலைப் பிடித்துக்கொள்ள விரும்புவார் அவனருகில் சென்று உடலைத் தேய்த்துக் கொள்வர். இதனால் குருடர்க்கும் போதிய வருமானம் உண்டு.

○ சப்பானியப் பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகட்கு இயங்கிகளிலும் பொது விடங்களிலும் ஒளிவு மறைவின்றியே பால் தருகின்றனர்.

○ சப்பானியச் சிறு கதைகளின் முடிவு, எதிர்பாராத தாகவும், சுருக்கமாகவும் இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக,

“அவள் அந்தப் நீர்ப்பறவையின் கூவலைக் கேட்டாள்”, - “அவன் மேலும் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான்”, - “அந்த ஓவியன் தன்கைகளை மேலுயர்த்தித் தூரிகையை இயக்கினான்” என்ற வகையாக முடிவுறும்.

○ சப்பானியர் எல்லாரும் முழு உணர்வோடு பேசுவார்கள். சிறிது உயர்வான பொருளையும் வானளாவப் புகழ்வர். சற்றே தாழ்வான பொருளையும் மிகவும் கீழ்ப்படுத்தி இகழ்வர்.

○ அவர்களின் நாணயங்கள் ‘யென்’ என்றும் ‘சென்’ என்றும் வழங்குகின்றன. 100 ‘சென்’ ஒரு ‘யென்’.

○ தனிப்பட்ட இசையே அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்களின் இசை சீனா, இந்தியா, மற்றும் மேலை நாடுகளின் இசையினின்று கடன் வாங்கப் பட்டதாகும். தற்காலத்தில் மேலை நாட்டின் இசையையும், இசைக் கருவிகளையுமே விரும்பிப் பயில்கின்றனர்.

○ ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் குளிப்பதற்காக ஒன்று இரண்டு மணி நேரங்களை ஒதுக்குகின்றனர். பொதுவிடங்களிலும் தனியிடங்களிலும் எப்பொழுதும் வெந்நீரிலேயே மூழ்கிக் குளிக்கின்றனர். விருந்தினர்களுக்கு உணவு பரிமாறுமுன் அவர்களுக்காக வெந்நீர்க் குளியல் ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றிருக்கும்.

○ சப்பானியர்கள் தங்கள் உடல்களையும் வீடுகளையும் தெருக்களையும் தூய்மையாக வைத்துக் கொண்டாலும் குப்பைகளையும் மலக் கூடைகளையும் தங்கள் முதுகிலேயே தூக்கிச் செல்கின்றனர் தீநாற்றம் வீசும் இச்செயலில் அங்குள்ளவர்கள் நன்கு பழகிப் போயிருக்கின்றனர்.

○ அவர்கள் மொழியில் கடுமையான சொற்களும், பிறர் மனம் புண்படும்படியாகப் பயன்படுத்தும் ஏசற் சொற்களும் இழிவான சொற்களும் இல்லை. எத்தகைய உணர்ச்சி ஏற்படினும் அமைதியாகவும் கூடுமானவரை பிறர்க்கு மனம் நோகாத வண்ணமுமாகவே பேசிக் கொள்கின்றனர். ஒருவரை ஒருவர் திட்டிக்கொள்வதே இல்லை. தெருவில் போகையில் எதிர்பாராத படி ஒருவர்மேல் ஒருவர் இடித்துவிட்டால், இருவரும் திரும்பிப் பார்த்துப் புன்முறுவலுடன் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கி மன்னிப் புக் கேட்டுக் கொள்கின்றனர். இரண்டு வண்டிகள் எதிர்பாராத வகையில் மோதிக் கொண்டாலும், இரண்டு வண்டி ஓட்டிகளும் இறங்கி உண்மையாக ஏற்பட்ட சேதத்திற்கு வருந்திய பின், ஒருவரிடம் ஒருவர் மன்னிப்புக் கேட்ட பின்பே அங்கிருந்து நகர்கின்றனர். எந்நிலையிலும் அவர்கள் உணர்ச்சி வயப் படுவதில்லை. ஒருவர்க்கொருவர் உதவியாகவும் அன்பாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது நாட்டின் வகு முறையாக நடைபெறுகின்றது. உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் பொதுவாக மக்கள் இவ்வாறு நடப்பதில்லை. மிகவும் கடுமையான சினத்தொடு ஒருவரை ஒருவர் திட்டிக் கொள்வதானாலும் அவர்கள் மொழியில் 'முட்டாள' என்று பொருள்படும் Akarashi, Baka இரண்டு சொற்களைத் தாம் பயன்படுத்துகின்றனர். இவற்றில் முன் உள்ள Akarashi என்ற சொல் பகடி (பரிசாசம்) செய்யவும், பின் உள்ள Baka என்ற சொல் சினத்தொடும் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றன. இதைவிடக் கடுமையாகவும் அவர்கள் திட்டிக் கொள்ளும் நேரம் ஒன்றுண்டானால், அப்பொழுது "நீ உண்மையான சப்பானியன் இல்லை" என்றே கூறிக் கொள்கின்றனர். இப்படி ஒருவன் சொல்வதை அவர்கள் மானமிழந்த நிலையாக உணர்கின்றனர். ஒரு சப்பானியன் இச் சொற்களைக் கேட்பதை விட உயிர்விடுவதையே மேலாகக் கருதுகின்றான். தமிழர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தலையாய பழக்கம் இது!

○ மழைக் காலங்களில் வழி நடப்பார் தம்மேல் சேற்று நீர் சிதற வண்ணம், சப்பானியர்களின் இயங்கிகளில் உள்ள உருளைகளின் மேல் மூடாக்குப் போட்டுக் கொள்கின்றனர். அங்குள்ள வண்டி ஓட்டிகள் இயங்கிகளை மிக விரைவாக ஓட்டுகின்றனர். எனினும் தீங்கு எதுவும் நேர்வதில்லை. தெருக்களில் போகும் இயங்கிகள் குழலொலி (Horn) இடுவது சட்டப்படி அங்குத் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது நம் நாட்டார் கருத வேண்டிய ஒன்று.....!

○ அங்குள்ள, வாடகை வண்டிகளும் இயங்கிகளும் எந்த இடத்திலும் நிறுத்திவைக்க விடப்படுவதில்லை. வண்டிகள் மெதுவாக நகர்ந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பது அங்குள்ள சட்டம். போக்கு வரத்துகளால் ஏற்படும் சேதங்கள்

உலகில் உள்ள பிற நாடுகளில் இருப்பதைவிட அங்கு மிகவும் குறைவே.

○ மிதி வண்டிகளின் புழக்கமும் அங்கு மிகுதி. எல்லா வகையான வேலைகட்கும் மிதி வண்டியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிறுசிறு மூடு வண்டிகளுடன் இணைக்கப்பட்ட மிதி வண்டிகள், உடனடியான தேவைப் பொருள்களை இடம் பெயர்க்கப் பயன்படுகின்றன. தூக்குப் பொருள்கள், சரக்குச் சிப்பங்கள் அலுவலர்களின் உணவுத் தூக்கி அடுக்குகள், முதலியவற்றை மிதி வண்டிகளைக் கொண்டே இடம் பெயர்க்கின்றனர். பெரிய சரக்கு வண்டிகள் போகவியலாத சந்துகளிலும் ஒதுக்கங்களிலும் மிதி வண்டிக் கூண்டுகள் போய்த் தேவைக்கு உதவுகின்றன.

○ வாணிகர்கள் எல்லாரும் கணக்குப் பொறியைக் கையாள்வதற்கெனச் சுண்டு வீரல் நகங்களை மட்டும் நீளமாக வளர்க்கின்றனர். தாளினால் ஆன கைக்குட்டைகளை மூக்கைச் சிந்துவதற்காகவும் எச்சில் துப்புவதற்காகவும் பெரும்பாலும் எல்லாரும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

○ அங்குள்ள ஊர் காவலர்கள் மிகவும் நாணயமாகவும் பொறுப்பாகவும் மக்கட்கு உண்மைக் காவலர்களாகவும் நடந்து கொள்கின்றனர். கையூட்டுப் பெறுவது சட்டப்படி குற்றமாக இருப்பதுடன், இவர்தம் ஒழுக்கத்திற்கும் குறைவாக இருப்பதால், எந்தச் சப்பானிய ஊர்காவலரும் அத்தகைய குற்றத்தை என்றும் செய்வதில்லை. நம் நாட்டு ஊர் காவலர்கள் ஊன்றி உணரத் தக்கதாகும் இவ்வொழுக்கம்.

○ அரிசி, பாலும் சருக்கரையும் கலவாத தேநீர், மீன் இந்த மூன்றுமே சப்பானியர்களின் உணவு.

○ சப்பானியர்கள் இரவில் ஒளிதரும் திங்களை மிகவும் விரும்புவர். திங்களின் குளிர்த் ஒளியில் தோய்ந்து கிடப்பது அவர்களின் வழக்கம்.

○ புகை வண்டித் தொடரின் மேலாண்மை (Management) சப்பான் நாட்டில் நடைபெறுவதுபோல் உலகில் வேறு எந்த நாட்டிலும் நடைபெறுவதில்லை. புகை வண்டிகள் ஓரிரு நொடிப் பொழுதுகூடக் காலந்தாழ்ந்து வருவது இல்லை. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 1 முதல் 3 நிமையங்களே (Minutes) வண்டிகள் நிற்கின்றன. இருப்புப் பாதைக்கு இருபுறங்களிலும் பலவகையான இயற்கைக் காட்சிகளை அமைத்திருக்கின்றனர்.

(தொடரும்.)

(50-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எனவே, பெரியோரின் பெருமை கண்டு யாம் வியப்பதும் இல்லை; சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இல்லை.

“பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே”.

— கணியன் பூங்குன்றனார்: புறம் 192.

இதைப்போலவே கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டு உள்ள பாடல் அடிகளும் அமைந்து இருப்பதைக் காண்க.

“உடன்று மேல்வந்த வம்ப மள்ளரை
வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே! அவரை

.....
கவிழ்ந்து நிலஞ்சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே”

இருவரில் யார் யாரைப் பார்த்து எழுதினார் என்பது கால ஆராய்ச்சியாளர் காணவேண்டிய முடிவு ஆகும். பூங்குன்றன் பாட்டில், பெரியோரை வியத்தல் இல்லை; ஒருவேளை வியந்தாலும் சிறியோரை இகழ்தல் அறவே இல்லை, என்றபொருளை “அதனினுமிலமே” என்ற தொடர் உணர்த்துகின்றது. எனவே, பெரியோரை வியப்பதிலும் அறியாமை உடையது சிறியோரை இகழ்தல் என்று அறிந்தோம். “கிண்கிணி களைந்தகால்.....” என்று தொடங்கும் பாடலிலும், “பகைவரை வியத்தலும் இழித்தலும் இல்லை: ஒரு வேளை அவ்வாறு செய்தாலும் தனது வெற்றியால் செருக்கு அடைதலும் இழிசெயல் செய்தலும் அறவே இல்லை”, என்ற கருத்தை “அதனினு மிலனே”, என்ற தொடர் உணர்த்துகின்றது. எனவே, பகைவரை வியத்தலும் இழித்தலும் தவறு: அவற்றைவிட வெற்றியால் செருக்கு அடைதலும் இழிசெயல் செய்தலும் பெருந்தவறு என்று அறிந்தோம். ஏன்? களத்தில் நிற்கும் மறவன் பிறரைக்கண்டு வியப்பது அச்சத்தைக் குறிக்கும் இழித்தல் செருக்கைக் குறிக்கும். இராவணன் இவற்றிற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு ஆவான். பகைவர் உண்மையிலேயே பெரியோராகவும் சிறியோராகவும் இருக்கவும், மறவன் என்ற முறையில் வியத்தலும் இழித்தலும் ஒரோவழி நிகழினும் இழுக்கு இல்லை. ஆனால், தன் வெற்றி கண்டு செருக்குக் கொள்

திருத்தும்

பக்கம் 5 வரி 4 பொறித்த	என்பதை,	பொரித்த	என்றும்,
,, 5 ,, 8 பொருமல்களில்	,,	பொருமலில்	,,
,, 6 ,, 1 கடையில்	,,	கொட்பில்	,,
,, 6 ,, 23படியின்	,,	பாங்கின்	,,
,, 7 ,, 2 மடியிறுத்தி	,,	மடியிருத்தி	,,
,, 7 ,, 10 தலைவர்களே	,,	தலைவரீர்	,,

திருத்திக் கொள்க.

(18-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பலகணி, சாளரம், காலதர் என்ற மூன்று சொற்கள் இருந்தன. இப்போது 'சன்னல்' என்ற போர்த்துகீசியச் சொல் வழங்குகிறது. ஆனால் நாம் இந்தச் 'சன்னல்'ப் போக்கிவிட வேண்டும். 'சன்னல்' நமதன்று. இந்த ஒன்றுக்கு இடங்கொடுத்தால் இன்னொன்றுக்கும் இடங்கொடுக்க வேண்டியது தான். அயற்சொல் என்றால் அயற்சொல் தான். எந்தச் சொல் யார் வழங்கினாலும் சரி. சேத்திரமும் தொகைய வேண்டும், ஆலயமும் தொகைய வேண்டும். எல்லாம் தொகைய வேண்டும். சேத்திரம் என்றால் சேத்திரக் கணிதம் வந்துவிடுமே ஆகையினாலே, அயற் சொற்களெல்லாம் எதற்கு, தென் சொற்கள், தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கும் போது? தமிழ்ப் பற்றில்லாதவன் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்வான். ஒருவனுக்குத் தாயின் மேலே பற்றிருக்கிறது. அவன் என்ன செய்வான்! தாய் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தால், எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் செலவு செய்து 'நான் உங்களை நலப்படுத்தத்தான் போகிறேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டு தானிருப்பான். பற்றில்லாதவன் 'பிணத்தைத் தூக்கியெறியுங்கள், ஏன் இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறீர்கள்' என்பான். அது போலப் பலர் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே சொற்களை நாம் தமிழ்ப் படுத்த வேண்டும். இப்போது நான் சொன்னேன்—தமிழிலே சொற்கள் நிறைய இருக்கின்றன. வடமொழியிலே சில சொற்கள் இருக்கின்றன. மலையாளத்திலே இருக்கிற தெல்லாம் தமிழ்ச் சொற்கள் தாம். சமற்கிருதமல்லாத மலையாளச் சொற்களெல்லாம் பழைய சேர நாட்டுத் தமிழ்ச் சொற்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகையினால் அங்கு இருக்கின்றன தமிழ்ச் சொற்கள்; இன்னும் அதற்குமேலே வடநாட்டிலும் சில சொற்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இன்றைக்கும் நீர் என்ற சொல் வங்காளத்தில் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது வடநாடு முழுவதும் திராவிடர்கள் இருந்த நாடு ஒரு காலத்திலே! இப்பொழுதுதான் அவர்கள் சிதறிக்கிடக்கிறார்கள் வடநாட்டிலே. உங்கு, இங்கு என்ற சொல் தில்லையிலே வழங்குகிறது. மற்ற இடங்களிலே இதர், உதர் என்கிறார்கள். இந்த இடத்திலே இங்கு, உங்கு, என்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சொற்களெல்லாம் பழைய காலத்திலே அவர்கள் திரவிடராக இருந்தார்கள் என்பதைத் தெளிவு படுத்துகின்றன. இதற்கு மொழிநூல் சான்று, "திராவிடரின் ஒரு சாரார்தான் வடமேற்கில் போய் ஆரியராக மாறி விட்டனர். அந்த ஆரியருள் ஒரு சாரார்தான் திரும்ப வேத ஆரியராக வருகிறார்கள்." இது இராமச்சந்திர தீட்சிதருடைய நூலிலே தெளிவாக இருக்கின்றது. அதற்கு முன்னாலே பிதி சீனிவாச ஐயங்கார் எழுதிய வரலாற்று நூல்களை யெல்லால் நன்றாகப் பாருங்கள். நானும் முப்பதாண்டுகளாகச் செய்து வரும் ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகளை எல்லாம் ஓர் ஆங்கில

நூலாக ஏற்கணவே சேலத்தில் எழுதி முடித்தேன். அதை வெளியிடுவதற்குக் காலம் வரவில்லை; அண்மையிலே வரும். அப்பொழுது பல உண்மைகளை அறிந்து கொள்வீர்கள். தமிழில் சொற்களை ஆக்குவதற்குப் பலவகையான வழிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. உலக வழக்கிலே கூட எத்தனையோ சொற்கள் இருக்கின்றன. நான் இதைக்கூடத் தொகுக்கும்படி சென்னைப்பல்கலைக் கழகத்தாருக்கு எழுதிக்கேட்டேன். அகரமுதலியிலே உள்ள குறைபாடுகளைக் கூட அச்சிட்டு வழங்கினேன். அதற்கு விடை இதுவரை ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. மேலும் அதைப்பற்றி ஒரு பேராசிரியரைக் கேட்டதற்கு அவர் என்னைப்பற்றித் தவறாகக் கூறியிருக்கிறார்.

சிலர் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், என்னவோ தனக்குத் தெரியாவிட்டால், பிறருக்கும் தெரியாதென்று. அது ஒரு வேட்கையே. எல்லாவற்றிற்கும் சொற்கள் இருக்கின்றன. உன்னால் புதுச்சொல் புனைய முடியாவிட்டால் பிறருக்குச் சொல்ல முடியா தென்று நினைக்காதே; முதலாவதாகத் தமிழ் ஆக்கமொழி என்று சொல்லிக்கொண்டு பல்கலைக் கழகத் தமிழ் அகராதியில் 'டர்' லக்கிடி, என்ற தமிழ் அல்லாத சொற்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 1933-இலே 'டர்' வந்துவிட்டது. 'டர்' என்றால் அச்சம் இந்தியிலே; வரப்போகிறது பிற்காலத்திலே என்பதை நமக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள்.

நாஞ்சில் நாடு என்ற இடத்திலே, புனல் (Funnel) என்பதை 'வைத்தூற்றி' என்று வழங்குகிறார்கள். வைத்து ஊற்று வதனாலே இதற்கு 'வைத்தூற்றி' என்று பெயர் இங்கேயெல்லாம், புனல், புனல் என்றல்லவா நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் வைத்தூற்றி என்கிறார்கள். நாஞ்சில் நாடு, திருநெல்வேலியை ஒட்டியது. திருநெல்வேலி செந்தமிழ்ப் பாண்டிய நாடு என்று சொன்னேனே அதற்குச் சான்றாக இன்னும் பல சொற்கள் வழங்குகின்றன. அங்கும் புகைவண்டி வந்தது. Train வந்தது. Train என்றே ரயில் என்றே ஒன்றும் சொல்லவில்லை; புகைவண்டி என்று கூறுகிறார்கள். அதற்கப்புறம் சைகிள் வந்தது. மிதி வண்டி என்று கூறினார்கள் ஆனந்தவிகடன் போன்ற செய்தித்தாள்கள் தாம் துவிச்சக்கரம் என்று எழுதுகின்றன. ஏனென்றால் Cycle என்பதை மொழி பெயர்க்கிறார்களாம்' Bi என்றால் இரண்டு; Cycle என்றால் சக்கரம் இரண்டு சக்கரங்களுடைய வண்டியைத் துவிச்சக்கர வண்டி என்று மொழிபெயர்க்கிறார்கள். மிதி வண்டி என்று கூறுவதால் என்ன கெட்டுப்போய்விடும்?

ஆகவே தமிழிலேயே பல கலைச் சொற்களை உண்டாக்க முடியும். அவ்வாறு இருக்கப் 'பிற மொழிகளின் உதவியின்றேல் கலைச் சொல் ஆக்க முடியாது' என்று கூறுவார் கூற்று, பொருளற்றது, பொருத்தமற்றது என்று கூறி நேரமின்மையால் இத்துடன் என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

வானுளக்கம்

இயல் 1

ஓலை 10

கார்த்திகை. தி. பி. 1994.

தமிழ் காக்க இணைவீர். (ஆசிரியவுரை, பாட்டு)	3
தமிழ்த்தொண்டன். (பாட்டு)	8
தமிழ் மொழியில் கலைச்சொல் ஆக்கம் (பாவாணர்)	9
எண்சுவை என்பது. (இலக்கியம்)	19
ஐம்பெருங் கடல்கள். (நூற்சுருக்கம்)	24
மகளிர் மனம் போல வேறுபடும். (இலக்கிய ஆய்வு)	31
வால்டயர் (வரலாறு)	36
மறக்கமுடியுமா? (பாட்டு)	43
உன் அழகும் தமிழே! (பாட்டு)	43
இனையனே...! (இலக்கிய ஆய்வு)	44
கூடா நட்பு. (பாட்டு)	51
தமிழ்ச் சீர்திருத்தம்.	52
துணிந்தீர் போலும்! (பாட்டு)	56
கல்வி (விவேகானந்த அடிகள்)	57
தமிழ் மொழிவழி அரசியல்.	63
சப்பானியரின் வியத்தகு பழக்கங்கள்	66

மற்றும்

நகை நலம், நூல் நிறை, ஆங்கில மொழியாக்கம்
முதலியன.

விலை 50 காசு.

மித்திரா அச்சகம் கடலூர்-2